

Muallimden Öğretmene İtibar Kaybı

9 771307 395007

ÖĞ-DER Şuurlu Öğretmenler Derneği Yayın Organıdır.

Millî Şuur

- CEHENNEM ATEŞİNDEN KORUNMAK
- ÖZÜMÜZÜ ESİR ALAN GÜÇ: SOSYAL MEDYA
- EVLAT YETİŞTİRMEDE ENGELLER
- YENİ İFSADE PROJESİ: DEİZM TEHLİKESİ

İman

Azim

Şüphe

Kardeşlik

Sevgi

Heyecan

Şuur

İLK DERS:
AHLAK ve
Maneviyat

Ankara

ANKARA
AZİZİYE
EĞİTİM KURUMLARI 1995

www.aziziyeokullari.com

ANAOKULU - İLKOKULU - ORTAOKULU - ANADOLU LİSESİ

İstanbul

Özel
BAHTİYAR
İlköğretim Okulu

www.bahtiyarkoleji.com

ANAOKULU - İLKOKULU - ORTAOKULU

Sakarya

"EĞİTİM - ADAB - İLM - YOLCULUĞU"
adabilim

www.adabilim.com

ANAOKULU - İLKOKULU - ORTAOKULU - ANADOLU LİSESİ

Osmaniye

www.osmaniyebilim.k12.tr

İLKOKULU - ORTAOKULU

Konya

ARMAGAN KOLEJİ
BAĞIMSIZ OKUL

www.armagankoleji.k12.tr

ANASINIFI - İLKOKULU - ORTAOKULU

Konya

Basak KOLEJİ

www.konyabasakkoleji.k12.tr

İLKOKULU - ORTAOKULU - ANADOLU LİSESİ

İyi Bir İnsan İçin, Anasınıfından Üniversiteye...

Editörden

Eğitim umudun manivelasıdır, kurtuluşun çaresidir. Bir eğitim dönemi sona ererken...

İnsanlığın bağına saplanan Kudüs hançeri ile değişti gündemimiz. Zira Siyonistlerin bu hamlesinden sonra insanlığı yeni felaketler bekliyor. İşbirlikçilerin tutumları bunun en bariz habercisi. Biz bunu söylerken felaket tellalı muamelesi de göreceğimizi biliyoruz. Lakin doğru yöne bakanlar yaklaşmakta olan gemiyi görmeseler bile dumanını görürler. Onun için feryat ediyoruz. Açın gözlerinizi, fırtına geliyor!

Gönül coğrafyamız ne âlemde, coğrafyamıza ecnebiler hâkim olalı oradan hikmet pınarları çağlamıyor ki. Yürekler çorak, bilekler zayıf, dilimiz lal kesilmiş.

Şeytanın yaygarası dört bir yanında coğrafyamızın. Kahramanlarımız bizden uzak, sevgimiz hep alçaklara yöneltilmiş. Biçare gönüller bitkin, yorgun ve umutsuz.

Hayat bir seçimdir, ömür de bir seçimlik zaman. İnsanın önündeki seçeneklerdir daima onu sürükleyen bir öteye bir beriye. Ve kararlarımız için sadece bir "an" süremiz vardır. Düşün ve karar ver!

Es-Selamu Aleykum
Bismillahirrahmanirrahim.

Sonraki pişmanlıklardan sakınmak için düşünmek önemlidir. Doğruyu bulmak için düşünmek, düşünmek için doğru, muteber bilgi önemlidir. Yanlış bilgilerle doğru netice elde edilememiştir ve edilemez.

“ Sakın dağlar gibi yüceyim deme,
Zaman gelir etrafın kar olur.

Kış gelir yaz gelmez diye gam yeme,
Her kışın sonunda bir bahar olur.* ”

Doğru bilgiye sahip, sadıklarla birlikte olmak bize fayda verir. Umutsuz gibi görülen anda yeniden bahar gelir gönüllere ve bahara susamış coğrafyalara.

Kurtuluş belki de bir bilgelik hamledir, kim bilir?

Bu sayımızda da farklı konularla birlikteyiz. Öğretmeni, sosyal medyayı, yeni ifsat yöntemleri, eğitimde denetim, gelişime farklı yönden bakış gibi konuları işledik.

Sonraki sayılarımızda birlikte olmak dileği ile...

Selam ve dualarımızla...

Mustafa AYDIN

*- Aşık Yaşar Reyhani

SAHİBİ

ÖĞ-DER Şuurlu Öğretmenler Derneği Adına
İsmail Hakkı AKKİRAZ

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Hüseyin YAVUZ

YAYIN TÜRÜ
Yaygın 3 Aylık Süreli Yayın

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Erdal BİLİR

EDİTÖR
Mustafa AYDIN

YAYIN KURULU
Hamdi SÜRÜCÜ
Ali ÖZCAN
Nizamettin KARS
Mecit DÖNMEZBİLEK
Mustafa ALKAN
İbrahim PÜR
Abdurrahman ERBAŞ
Tacetin ÇETİNKAYA

TASHİH
Yusuf AYDIN
Selim AKGÜL

HUKUK DANIŞMANI
Prof. Dr. Mustafa KAMALAK

REKLAM
Mustafa DEMİR

DAĞITIM
FURKAN ALİ ÖYMEZ

GRAFİK TASARIM
KARAMETE TANITIM TASARIM
Tel: (0312) 287 40 47 - Faks: (0312) 287 41 88
Ziyabey Cad. No: 26/4 Balgat/ANKARA

BASKI
Semih Ofset
Büyük Sanayi 1. Cadde No:74
İskitler - ANKARA / 06060
Telefon: (0312) 341 40 75
Fax: (0312) 341 98 98

BASIM TARİHİ
HAZİRAN 2018

YAYIN İDARE MERKEZİ
Ziyabey Cad. 1420 Sk. No: 2/1
BALGAT/ANKARA
Tel: (0312) 286 18 83
Fax: (0312) 287 61 80
Web: www.millisuur.com.tr
e-posta: bilgi@millisuur.com.tr

ÖĞ-DER; Şuurlu Öğretmenler Derneği yayınıdır.
Yazı ve fotoğrafların tüm hakları Millî Şuur
Dergisi'ne aittir. Kaynak gösterilmek suretiyle
alıntı yapılabilir. Millî Şuur Dergisi basın ve
meslek ilkelerine uyar. Yayımlanan yazıların
sorumluluğu yazarına aittir.

İÇİNDEKİLER

- 04 Cehennem Ateşinden Korunmak
- 08 Eğitimde Durduğumuz Nokta, Baktığımız Yön Önemlidir
- 10 İman ve Şüphe
- 14 Öğrenci Merkezli Eğitim ve Öğretmen Performans Sistemi
- 18 Öğretmen – Eğitimci Yetiştirme
- 20 Muallim
- 22 Özümüzü Esir Alan Güç: Sosyal Medya
- 26 Öğretmen - Performans - Değerlendirme
- 28 Osmanlıda Müftülükten Şeyhülislamığa Kadar Eğitim
- 31 Eğitimde Anlayış ve Yol
- 32 Yeni İfsad Projesi; Deizm Tehlikesi...
- 36 Evlat Yetiştirmede Engeller
- 39 Özden Söze Sözdən Öze
- 40 Gelişim!
- 42 Sağlığa Tapınmak
- 44 Eğitimimiz 'Bize Göre İnsan' Yetiştirmeli
- 46 Hayata Dair Anlamlı İzler
- 48 Ölçüyü Ne Kadar Tutturabiliyoruz?
- 50 Öğretmenlik ve Puanlama Sistemi
- 51 Kur'an'dan
- 52 Maarif Müfettişlerinin Kurumlarda Yaptıkları Rehberliğe Yönelik Bir Model Önerisi
- 58 Toplumun Yetikleri... Öğretmenler
- 60 Karıncalar
- 61 Hayat Suyu
- 62 Sözün Gücü
- 63 Çiziyön

04

CEHENNEM ATEŞİNDEN
KORUNMAK

İsmail Hakkı AKKİRAZ

36

EVLAT YETİŞTİRMEDE
ENGELLER

Hüseyin YAVUZ

08

EĞİTİMDE DURDUĞUMUZ
NOKTA, BAKTIĞIMIZ YÖN
ÖNEMLİDİR

Aydın KAROĞLU

40

GELİŞİM

Yunus YEGİN

14

ÖĞRENCİ MERKEZLİ EĞİTİM
VE ÖĞRETMEN PERFORMANS
SİSTEMİ

Yusuf AYDIN

46

HAYATA DAİR ANLAMLI İZLER

Ömer KANTARCI

20

MUALLİM

Nizamettin KARS

48

ÖLÇÜYÜ NE KADAR
TUTTURABİLİYORUZ?

Habib KARAÇORLU

28

OSMANLIDA MÜFTÜLÜKTEN
ŞEYHÜLİSLAMLİĞA KADAR
EĞİTİM

Ömer Faruk ULAŞ

52

MAARİF MÜFETTİŞLERİNİN
KURUMLARDA YAPTIKLARI
REHBERLİĞE YÖNELİK
BİR MODEL ÖNERİSİ

H.Hüseyin SELVİ - İlhami SARIÇAM

32

YENİ İFSADE PROJESİ; DEİZM
TEHLİKESİ...

H. İbrahim KABAK

58

TOPLUMUN YETİKLERİ...
ÖĞRETMENLER

İbrahim DEMİRKAN

CEHENNEM ATEŞİNDEN KORUNMAK

Bismillahirrahmanirrahim

Alemlerin Rabbi, Rahman ve Rahim olan Allah (c.c)'a hamd ederim. Salât ve selâm, peygamberimiz Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v)'ya, âline ve sahabelerine olsun.

Düşünmek, akletmek, hayatı ve ölümü doğru okumak; insanı Hakk'a, yani gerçeğe götürür.

Hayatın sahibini bilip tanımadan, O'nun üzerimizdeki mutlak hükümlerini hissedip, acizliğimizi görmeden, makbul ve kişilik sahibi bir kimse olmak da mümkün olmaz. Hayatımız bir imtihan ise, bu imtihan dünyasına girmek de çıkmak da elimizde değilse, o zaman muhasebimizi buna göre yapmamız gerekir. İnsanın temel görevi ölüm gelinceye kadar Allah'a kulluktur. Kulluk ise, Allah ve Resulünün bütün insanlığa sunduğu **Saadet programı** ile yapılır. Bu saadet programına uymanın mükâfatı, uymamanın da cezası vardır. Hayatın sahibi Allah Teâlâ müminlere: **“Ey iman edenler; kendinizi ve ailenizi cehennem ateşinden koruyun. O öyle bir ateştir ki yakıtı insanlar ve taşlardır”** tem-

bihinde bulunmuştur. Bu cehennem ateşinden nasıl korunalım diye soranlara Peygamberimiz: **“Onlara Allah Teâlâ'nın sevdiği şeyleri yapmalarını emredin; O'nun sevmediği şeyleri de kendilerine yasak edin”** cevabını vermiştir. İlmin kapısı **Hz. Ali** (r.a) ise: “Kendiniz hayrı öğrenin, ailenize de öğretin ve çocuklarınıza güzel edep verin” diyerek cehennemden korunmanın yoluna işaret etmiştir. Kur'an âlimlerinin piri Abdullah b. Abbas'ın: “Ey müminler, önce siz Allah'a itaat edin, haramlardan kaçının, sonra ailenize Allah'ın ibadet ve zikrini emredin ki Allah hepinizi ateşten kurtarsın” nasihati önemlidir.

ÇOBANLIK

Dünya saadetimiz için herkesin çeşitli boyutlarda sorumlulukları vardır. Bu sorumluluklar ile ilgili olarak Peygamberimizin: **“Hepiniz çobansınız. Hepiniz gözetmekle görevli olduğunuz şeylerden sorumlusunuz. Devlet başkanı yönettiği kimselerden, erkek ailesinden, kadın kocasının evinden, hizmetçi kendisine emanet edilen şeylerden sorumludur”** hadisi bu konuyu izah eder. Kulluk da bu sorumluluklar

üzerinden yürür. İnsanın kulluğa hazır hale getirilme süreci fıtrata uygun bir şekilde yürütülürse faydalı olur. Burada birinci derecede sorumluluk anne ve babaya aittir. Çevre ise yine bu konuda önemli bir faktördür. Çocuğun hayata hazırlanmasında, iyiye, güzele, doğruya, faydalıya, adalete yönlendirilmesinde önemsenmesi gereken bilgi şudur: **“Bütün çocuklar fıtrata uygun olan hak dini (İslâm’ı) anlayıp uygulamaya müsait olarak dünyaya gelir. Sonra, anne baba (ve çevre) onları; Hıristiyan, Yahudi veya Mecusi yapar”** Bu nebevi bilgi iyi değerlendirilmelidir. Ancak günümüzde Müslüman akıllı bu bilgiye uygun çalışmamaktadır. Çünkü Müslümanlar bu asırda önemli bir şuur kaybına uğramışlardır. Dünyanın ahiret için yaşanan bir hayat olduğu unutulmuştur. İslâm’ca düşünmek yerine, İslam düşmanı dünyanın telkin ettiği istikamette düşünür hale gelmişlerdir. Bu dönemde Müslümanlar batılılaşmışlardır. Geniş aile yapısından, karı kocadan ibaret çekirdek aile yapısına geçiş yapmışlardır. Bu durum sebebiyle çocuk yetiştirme duyarlılığı da kaybolmuştur. Müslüman toplum, materyalist eğitime rıza gösterip uyum sağlamıştır. Bu ise müspet eğitimden kopuşu hızlandırmıştır. Bu gidişin sonu helak olmaktadır. Kurtuluş ise aslımıza dönmektir. Biz İslam ümmetinin evlatlarıyız. Buna göre yeniden kendimizi yapılandırmalıyız.

DİKKAT EDİLECEK HUSUSLAR

Cehennem ateşinden korunmak için insanlığın önemsemesi gereken önemli alanlardan birisi de eğitimidir. **“Biz insanlara onlardan ne istediğimizi öğreten bir peygamber göndermedikçe hiç kimseye azap etmeyiz, ceza vermeyiz”** diyen Rabbimiz, terbiye ile mükâfat ve ceza arasındaki ilişkiyi mükemmel bir şekilde ifade etmiştir. Bu ayetin ifade ettiği mana; anne ve baba çocuklarından, öğretmen öğrencilerinden, devlet başkanı halkından, kadın evinden, herkes kendi vücut azalarından ve onları terbiye etmekten sorumludur. Bir âlime, **“Çocuklarınıza bu güzel edebi nasıl kazandırdınız?”** diye sorulduğunda, âlimin cevabı şu olmuştur: **“Ben ve annele-ri onların önünde hiç kötü örnek olmadık. Onlar için güzel bulduğumuz ve yapmalarını beklediğimiz her şeyi biz zaten yapıyorduk. Onlar da bize baktılar, kendilerine lazım olanı bizden görerek almış oldular...”** Çocuklar kendilerine söylenileni değil, gördükle-

rini yaparlar anlayışından hareketle, terbiye etmek istediğimiz kişilere, evvela güzel davranışlarla örnek olunmalıdır. Bunun için de toplumun İslam’a yeniden yönelmesi gerekir.

Hepiniz çobansınız. Hepiniz gözetmekle görevli olduğunuz şeylerden sorumlusunuz. Devlet başkanı yönettiği kimselerden, erkek ailesinden, kadın kocasının evinden, hizmetçi kendisine emanet edilen şeylerden sorumludur.

Hadis

BİR ADAM

Bir adam, oğlu ile birlikte Hz. Ömer’e (r.a) gelerek, **“Bu benim oğlum bana karşı geliyor”** diye şikâyetinde bulundu. Bunun üzerine Hz. Ömer (r.a) çocuğa: “Allah’tan korkmuyor musun, niçin anne babana karşı geliyorsun? Anne babanın evladı üzerinde şu kadar hakkı var” diye uyardı. O zaman çocuk: “Efendim, oğlun baba üzerinde hiç hakkı yok mu?” diye sordu. Hz. Ömer de (r.a), “Evet var; çocuğuna güzel bir isim koymasına, ona **Kur’an’ı Kerim’i** öğretmesine, evlenecek yaşa gelince evlendirmesine, çocuğun babası üzerindeki haklarından” buyurdu. Bunu dinleyen çocuk: “Vallahi, babam, iffetli kadınları bırakıp ateşe tapan bir cariye ile evlendi. Bana güzel isim vermedi. İsmimi -böcek anlamına gelen- **“Cu’la”** koydu. Bana **Kur’an’ı Kerim’den** hiçbir şey öğretmedi” dedi. Bu sözler üzerine Hz. Ömer (r.a), çocuğun babasına dönerek: “Oğlum bana itaat etmiyor diyorsun. Hâlbuki ondan önce sen onun hakkını çiğnemiştin. Şimdi git ve oğluna karşı vazifelerini yap” diye uyardı. Günümüz Müslümanları bu konuyu ciddiye alarak gündemlerinin ilk sırasına koymaları gerekir. İmam Şafi’nin eğitimcilerle yaptığı şu tavsiye, önemli bir eğitim esasıdır: “Önce kendinizi düzeltin, çünkü çocukların gözü

hep sizdedir. Sizin güzel gördüklerinizi onlar da güzel görür. Sizin hoşlanmayıp terk ettiklerinizi onlar da çirkin bulur. Çocuklara yüce Allah'ın kitabını okumayı öğretin. Onlara **Kur'an'ı Kerim'i** sevdirecek okutun; sakın istemedikleri halde zorlamayın ki ondan usanmasınlar. Onları kendi hallerine de bırakmayın ki hepten terk etmesinler. Çocuklara güzel ve hikmetli sözlerden öğretiniz. Bir konuyu iyice anlamadan diğerine geçmeyiniz. Çünkü bir anda çok şeyi işitmek anlamayı güçleştirir." İmam Şafi Hazretlerinin bu tavsiyeleri, veli ve öğretmenler için tam bir rehber niteliğinde ama maalesef bizim pedagoji kitaplarında bu ve benzeri esaslara yer verilmiyor.

KAYBOLAN ESASLARIMIZ

İnsan olarak yaşamının temel esasları, sadece İslam'da mevcuttur. İslamsız hayat, faydalı bir hayat olmaz. İslam'ın şekillendirdiği hayatın, en önemli ilkelerinden birisi de terbiye meselesidir. **Bir baba çocuğuna güzel terbiyeden daha hayırlı bir hediye ve miras veremez.** Edep ve terbiye bir milletin geleceğini şekillendirecek nesillerin yetişmesine katkı sağlıyorsa hayırlıdır. Bu bakımdan çocuk terbiyesi konusunda ailenin yapması gereken bazı edepler vardır. Bunları şöyle sıralayabiliriz. **1.** Çocuğun doğumuna sevinmek ve şükretmek, **2.** Kulağına ezan okumak, **3.** Güzel bir isim vermek, **4.** Akika kurbanı kesmek ve sadaka vermek, **5.** Belirli edepleri öğretmek, **6.** Namaza alıştırmak, **7.** Erkekse sünnet ettirmek, **8.** Güzel çevre edindirmek, **9.** Buluş çağı ve cinsiyetle ilgili bilgiler vermek, **10.** Okuma yazmayı öğretmek. Çocuğa Kur'an'ı ve ahkâmını, Peygamberimizin (s.a.v) mübarek hayatını, öğretmek gerekir. Kur'an; her insan için bir hayat, ilim ve düzen kitabıdır. O herkes için rahmettir. Kur'an ile müminlere rahmet ve şifa olan şeyler indirilmiştir. O sadece, zalimlerin kaybını artırır. Batıl itikat, kötü ahlak ve zulüm düzeninin ilacı Kur'an'dır. O yüzden gerektiği kadarıyla, akait ve fıkıhla ilgili ilimleri ve nefsin halleriyle ilgili edep bilgilerini öğrenmek her mümine farzdır. Bunun için Peygamberimiz: "Sizin en hayırlınız, Kur'an'ı öğrenen ve öğretenidir" buyurmuştur.

Biz Müslümanlar olarak hayatımıza yön veren esasları unutmuşuz. Bundan dolayı sadıklar ile münafıkları birbirinden ayırmakta zorlanıyoruz.

YAKIN MİRASÇI

Bir insanın en yakın mirasçısı evlatlarıdır. Onlara bırakılacak hakiki miras da edep zenginliğidir. Evlatlara fani lezzetler değil; solmayan, eskimeyen, pürsümeyen bir saadet düzeni miras bırakılmalıdır. Aksi halde her evlat hesap günü ana babasından davacı olacaktır. Kur'an'a karşı gösterilen ilgisizlik, insanın manevi hayatını

karartan büyük bir hatadır. Yabancı bir dil öğrenmek için emek verilip kolejler arasında kıyaslar yapılırken, Kur'an eğitimini küçümseyerek yavruklarımızı o ilahi kelimadan mahrum etmemiz ne hazindir. Kur'an'ın girmediği kalp ruhsuz ve mezardan karanlık olur. Kur'an ahkâmı yeryüzünde ortadan kalkarsa, dünyanın aklı gider, deli divane olur. Hüsrana uğrayanlar kıyamet günü kendilerini ve ailelerini hüsrana sokanlardır. Geride kendisine dua edecek hayırlı bir çocuk bırakan kimsenin amel defteri kapanmaz, kendisine sürekli olarak hayır yazılır.

ASLIMIZA DÖNMEK

İmanla küfür bir kalpte birleşmez ve barışmaz. Her gece en son kıldığımız vitir namazındaki kunut duasını okurken, Allah'a şu sözü vermeden başımızı yastığa koymuyoruz: "Ya rabbi, facir ve fasık kimselerle bütün bağlarımızı kestik ve senin dinini yıkmak isteyenleri terk ettik." Dile getirdiğimiz bu duadaki Facir: itikadı bozuk, görüşü batıl olan kişilerdir. Fasık: ameli bozuk, ahlâkı berbat kimseler demektir. Acaba biz Müslümanlar, Allah'a verdiğimiz bu sözü tutuyor muyuz? Cehennem ateşinden korunmak için her bakımdan İslam'ı yaşamak ve yaşatmak gerekir. Bu, zanlar ile olacak bir şey de değildir. Günümüzde aslımıza dönmenin kod adı Milli Görüş'tür. Milli Görüş demek hayatı iman ve cihad olarak okumak demektir. Selam hidayete tabi olanlara...

eğitim • i • adab ilim yolculuğudur

Şeker Mh. Selçuk Esedoğlu Sok. No:6 ADAPAZARI/SAKARYA

AdabilimKoleji

adab_ilim

0 (264) 277 88 55

@adabilim@adabilim.com

Aydın KAROĞLU / Eğitimci

EĞİTİMDE DURDUĞUMUZ NOKTA, BAKTIĞIMIZ YÖN ÖNEMLİDİR

Sandalyede otururken, pencereden karşıda gördüğü yazıya ilişti gözleri: HİTLER ÖLMEZ

Herhalde eski zamanlardan kalma bir yazı olmalı diye düşündü, ama merak da ediyordu. Yanındaki arkadaşına sordu: karşı duvarda ne yazıyor, diye.

Arkadaşı önemli bir şey değil dedi, çocuklar eğlenmek için yazmış olmalı deyip geçiştirecekti ki. İsrar etti. Ne yazıyormuş? - İTLER ÖLMEZ

Nasıl yani deyip balkonun yolunu tuttular... ŞEHİTLER ÖLMEZ

İşte gerçeği görmek için aynı noktadan, aynı yöne ve aynı zamanda bakmalıyız ki aynı gerçeği görebilelim!

İnsanı hayvan olarak tanımlayan Siyonizm bunu bilerek uyguluyor; zira hayvanlaştırdığı insana, hayvana özgü eğitim veriyor. Bu sayede yetiştirdiği insanı kolay kontrol edebiliyor. Batı eğitiminin açmazı budur. Batı önce insana bakışını değiştirmelidir ki, insana özgü eğitim sistemine ulaşabilsin.

Materyalist eğitim insanlığa huzur, barış ve sadet getirmemiştir.

Müslümanlar olarak bugün yaşadığımız problemin temeli de budur: Materyalist eğitim. Çeşitli gruplar, tarikatlar ve cemaatlerin başarısız olmasının nedeni insana bakış problemi ve insani-İslami eğitimden uzaklaşmasıdır.

Bir vakitler şahitlik için mahkemeye gitmiş-tim... Tam vaktinde gittiğim halde saatlerce bekletildim lüzumsuz yere, ifademi verdikten sonra soluğu başsavcının yanında almıştım, sinirli bir şekilde olduğumu fark eden görevliler meşgul olmasına rağmen başsavcı ile görüştüler; şikâyetimi dinledikten sonra başsavcı bana şöyle söyledi: Bizim en iyi memurumuz bu, onu sizler yetiştirdiniz!

Hani orman balta için, sapı bizden deyivermiş ya, aynı şekilde ucu bize dokunuyor her karşılaştığımız kişi ve tavırları...

“Sevdiğiniz ve şikâyet ettiğiniz cumhurbaşkanları, başbakanlar, bakanlar, komutanlar, müdürler, hâkimler, savcılar, evliyalar, eşkıyalar, pazarcılar, dervişler, berduşlar, mafyalar, teröristler, vakıfçılar, dernekçiler... Özetle her insanın hamurunun yoğurulmasında sizin de katkınız var.”¹ diyor muharrir ve müfessir Mahmut TOPTAŞ bir yazısında, haksız da sayılmaz.

Çocukları her doğru işinde bizim de bir payımızın olduğu gibi, onların her yanlışımdan bize de bir pay olduğunu hatırdan çıkarmadan eğitim ve öğretime devam etmeliyiz. İnanın bunun ücreti ödenemez!

Seversek başarırız, seviniz çocukları.

Mevcut eğitim programında olan-olmayan, dünya veya ahirette de faydası bulunmayan, doğrusunu da kimsenin bilmediği ve de bilemeyeceği şeylerle öğrencileri israf etmenin anlamı yok.

Allah'ın varlığını inkâr üzerine söylenmiş sözlerin hiç birini söylemeden o fikre karşı olan aklı ve nakli delilleri öylesine çok anlatmalı ki, o bilgi onda kanı gibi, canı gibi, kemiğinde iliği gibi olsun. Bilginin insana faydalı olması gerekir. Faydalı olması için yaşanması lazım. Yaşantıya doğru dönüştürülmesi için doğru ve güzel örnekler gerekir. Çocuklar kulaktan değil gözden duyarlar.

Ağaçtan düşen elmanın hızının, düştüğü yere etkisinin hesaplarını yaptırırken; elmayı, havayı, hacmi, ağırlığı yaratan Allah'ı anlatmalı. İşte bu eksiklik, insanı ve her şeyi israf ediyor.

Hiçbir insanın tabiatta olmayan bir şeyi ilave

etmediğini, bir şeyi de yok edemediğini öğretirken bu kâinatı Yaratan'a da dikkat çekmeli ve mülkün, Yaratan'a ait olduğu, bize emaneten verildiği, emanete de hıyanet edilmemesi gerektiği öğretilmeli. Bir öğretmeli, bin örnek olmalı öğretmen.

“Elleriyle çalışan insan işçidir. Elleri ve kafasıyla çalışan insan ustadır. Elleri, kafası ve yüreği ile çalışan insan ise sanatkârdır.”² Muallim ise yüreğinin yanına inancını koyan kimsedir ki o kimsede çelişki bulamazsın. Özü sözü birdir onun. Hayatı sussa da konuşur zaten. Tesir eder sözleri, zira sözlerinde yürekten gelen inanç vardır, nakşeder yüreklerle.

Peygamberler, indirilen kitapların nasıl yaşanacağını en güzel örnekleridir. Peygambersiz din olamayacağını çocuklarımıza öğretmeliyiz. Her konuda ve her zaman örnek alacağımız en güzel örnek ise daima peygamberimiz hazreti Muhammed'dir. (sav)

Öğretmen olarak peygamberimizi önce biz örnek almalıyız. O zaman durduğumuz ve baktığımız nokta doğru olur.

1. <http://www.milligazete.com.tr/makale/1498555/mahmut-toptas/ogretmenlerin-hepsine>
2. Johann Wolfgang Von Goethe

Birol DUMAN / Araştırmacı - Yazar

İMAN VE ŞÜPHE

İslam dünyasında kendisine Hücetü'l İslam payesi verilen büyük alim İmam-ı Gazali şöyle der: "Bil ki mevcudatın en açığı ve en görüneni Cenab-ı Hak'tır."¹ Devamında birçok akli deliller verir ve sadece Cenab-ı Hak'ın varlığını değil kudretinin, ilminin ve diğer sıfatlarının varlığına, zaruri olarak gördüğümüz her şeyin delalet ettiğini belirtir.

Ona göre Allah'ın varlığına ilk delalet eden bizim nefsimiz, vasıflarımız, cisimlerimiz, değişen hâllerimiz, değişen kalplerimiz, hareket ve durgunluklarımızdaki bütün durumlarımız; daha sonra zahir ve batın duyularımızla idrak ettiğimiz taş, toprak, bitki, ağaç, hayvan, gök, yer, yıldız, kara, deniz, ateş, hava, cevher, araz gibi dış dünyamızdır. Gazali adeta Kur'an'ın "İnsanlara ufuklarda ve kendi nefislerinde ayetlerimizi göstereceğiz ki onun (Kur'an'ın) gerçek olduğu iyice belli olsun..."² ayetini açıklamaktadır.

Bilindiği üzere bu ayet ve bazı hadislerden yola çıkan tasavvuf ehli ufukları ve nefisleri "büyük âlem" ve "küçük âlem" olarak isimlendirmiş ve insanı küçültülmüş evren olarak yorumlamış ve izah etmişlerdir.

Allah, Cebrail Aleyhisselam'ı Resul-i Kibriya Efendimiz'e (SAV) gönderdiği zaman ilk emri "Oku!" idi. Bazı alimler Efendimiz'in (SAV) okuma yazma bilmemesinden yola çıkarak bunu "Evreni ve nefsinin oku." olarak yorumladılar. Neticede iç âlem de dış âlem de Allah'ın ayetlerindendir.

Bazı müfessirler ayetleri iki kısma ayırmışlardır. Bunlar kevnî ayetler ve tenzilî ayetlerdir. Tenzilî (indirilen) ayetler bilindiği gibi Allah katından peygamberlere indirilen ayetlerdir, yani peygamberlere gönderilen sahife ve kitaplardır. Kevnî ayetler ise kainat kitabıdır.

Gazali Allah'ın zatını ve sıfatlarını insanların daha iyi kavranması için terzi örneğini verir.

Üstad, eserden müessire gider. Dikili bir elbise, terziyi görmesek bile terzinin varlığını ilmen ve aklen ispat eder, varlığı apaçıktır. Biliriz ki bunu yapan biri var ve o ilim, kudret, irade sahibidir. Terzinin bu sıfatları onun zahir ve batın diğer sıfatlarından daha açıktır. Terziyi görünce onun şehvet, öfke, yaratılış, sağlık ve hastalık gibi batın (gizli veya bize kapalı) sıfatlarının hepsini bilemeyiz. Zahir sıfatlarının da bir kısmını bilmiyoruz, bir kısmından da şüphe ederiz. Terzi güler yüzlü ve iyi biri gibi görünüyor ama gerçekten öyle mi yoksa bize mi öyle görünüyor?

Hayat, kudret, irade, ilim sahibi olduğu ise bizim nezdimizde apaçıktır. Çünkü bunları onun diğer hareketleriyle biliriz.

Bu örnekle Gazali bize kainata bakarak ve onu okuyarak Allahu Teala Hazretleri'nin varlığını, kudretini, ilmini, iradesini ve diğer bazı sıfatlarını açıkça bilebileceğimizi ancak zatı ve bazı sıfatlarının bize kapalı olduğunu anlatmaktadır.³ Bu sıfatlarını da Mevla Teala, peygamberlerine indirdikleriyle açıklar. Birçok İslam alimi kevnî ayetleri buna benzer örneklerle açıklar. 20. yüzyılın en büyük alimlerinden Said Nursi'nin 136 parça risalesinin tamamına yakını bu örneklerle doludur.

Tüm bunlara rağmen yine de insanların bir kısmı zaman zaman şüpheye düşmektedirler. İmam Gazali'ye göre bunun başlıca iki sebebi var. Biri Allah'ın büyüklüğünden dehşete kapılan aklın O'nu idrakten aciz kalmasıdır. Buna örnek olarak yarasanın gece görüp gündüz güneşin etkili ışınlarına bakmaktan aciz kaldığı için görememesini vermektedir. Basireti kuvvetli olan kimse Allah'tan başka varlık görmez ve ondan başkasını bilmez.

Gazali'ye göre şüphenin diğer sebebi de "eşyanın zıddıyla bilinmesi"nden kaynaklanması ilkesidir. Oysa Allah Azze ve Celle apaçıktır, her zaman ve her yerde bulunmaktadır. Şair Hayalî bunu "Ol mâhîler ki derya içredür deryayı bilmezler." mısraıyla özetlemiştir.

Bir nesne düşünün ki onun varlığı ona sır kalmayacak kadar yayılmış, genelleşmiştir. Örneğin pis kokulu bir ortam düşünün. Bir ara işim gereği bir bölgeye gitmiştim. O bölgeye şehrin çöpleri dökülüyordu. Bu çöp alanı çok ilkeldi, şehrin çöpleri olduğu gibi o geniş araziye dökülüyordu. Koku çöpün döküldüğü alanın yaklaşık 2 km. ya-

rıcapı alanına yayılıyordu. Bu alanda evler, okullar, sağlık ocakları, taziye evleri vs. bulunuyordu. Yanımdakilere "Ben çok rahatsız oldum. Bu insanlar burada nasıl yaşıyor?" dedim. Orada birkaç saat durduktan sonra sorumun cevabını kendim buldum. Çünkü bir müddet sonra artık o kokuyu hissetmemeye başladım. O bölgede yaşayanlar bir müddet sonra kokuyu kanıksıyorlar ve artık hissetmiyorlardı. Ne zaman ki o bölgeden ayrılıp kokusuz bir ortama gidiyorlar ve tekrar oraya dönüyorlar, o zaman kokunun varlığını tekrar anlıyorlar. Kokulu bir ortamın zıddı olmadıkça kokuyu bilmezler.

Yeni doğan bir çocuk örneğin 10 yıl o bölgeden ayrılmasa denizin içindeki balıkların suda olduklarını bilemedikleri gibi o da kokuyu bilmez. O çocuğa "Sen pis kokulu bir alanda yaşıyorsun?" deseler de çocuk yaşadığı alanın kokulu olduğunu anlamaz, belki buna inanmaz, ta ki o ortamdan ayrılıp kokusuz bir ortama gidene kadar. Belki kör doğan bir çocuğun karanlığı bilmediği gibi.

İmam-ı Gazali, "Biz nurun varlığını yokluğuyla bildik." diyor. Büyük İmam, "Eğer yokluğu olmasaydı ancak şiddetli bir zorluk çektikten sonra onun varlığına vakıf olabilirdik. Cenab-ı Hak varlıkların en zahiridir, en açık olanı. Bütün varlık onunla ortaya çıkmıştır. Hâşâ onun yokluğu olsaydı veya hâşâ varlığı değişseydi muhakkak gökleri ve yer yıkılırdı. O'nun varlığı bütün durumlarda sürekli. Olmaması imkânsızdır."⁴ diye devam ediyor.

Cenab-ı Hak varlıkların en zahiridir, en açık olanı. Bütün varlık onunla ortaya çıkmıştır. Hâşâ onun yokluğu olsaydı veya hâşâ varlığı değişseydi muhakkak gökleri ve yer yıkılırdı.

Allah'ın filleri, O'nun kudret eserlerinden biridir. Bütün fiiller Allah'a tabidir. Dolayısıyla bir kimse kainattaki olayların hangisine baksa O'nu görür. Bütün âlem Allah'ın yazdığı ve hâlen yazmaya devam ettiği bir kitaptır. Gazali, kainata ve olaylara Allah'ın fiilleri olarak bakan bir kimsenin Allah'tan başkasını görmeyen hakiki bir muvah-

hid olduğunu belirtir. Ona göre bu kimse nefesine de kendi nefsi hasebiyle değil Allah'ın kulu olarak bakar. Fena fi't- Tevhid, fena an-nefsihi "tevhitte fani olmuş, nefsinden yok olmuş" denilen şahıslar bunlardır.

İnsanların zaman zaman şüpheye düşmesi yeterince tefekkür edememesi ve basiretinin görme ve akletme seviyesinin düşüklüğünden kaynaklanır. Tamamen inkâr ise Hüseyin Hatemi'nin veciz ifadesiyle "ya garazdan, ya marazdan" kaynaklanır. İnsan ya şeytan misali inadından ya da basiretinin kapanmasından hastalık seviyesine çıkmasından inkâr edebilir. İman elzem, şüphe imandan bir cüz, inkâr ise gazez ve hastalıktandır.

İslam alimleri ve düşünürleri "İslam'da cevabı verilemeyecek hiçbir soru yoktur." düşüncesindedirler. Bu nedenle taklidi imandansa araştırmaya dayalı tahkiki imanın daha elzem olduğunu belirtirler. Bunun için insanların imandan önce şüphelerini doğal karşılarlar. Tahkiki imandan sonra ise "(Mü'minler) işittik iman ettik derler."⁵ mertebesine çıkarlar. Bu imana eriştikten sonra artık teslimiyet vardır.

Batı felsefesinde ve Hristiyan dünyasında dini-ne bağlı olduğu bilinen, bununla birlikte skolas-tik anlayışın yıkılmasına sebep olan ve şüphecilik akımının mimarı olarak kabul edilen Descartes bile şüphe konusunda bir istisna koymuştur. Ona göre açıkça görünen varlıklar ve İncil sorgulanamaz, olduğu gibi kabul edilir. Gazali, şüphecilik konusunda meselenin çok daha geniş kapsamlı ele alınması gerektiğini belirtir.⁶ Gazali şüphecilik konusunda Descartes'tan bir adım daha ilerdedir.

Allah'ı bilmenin binlerce yolu olduğunu ve bununla birlikte bazı insanların zaman zaman şüpheye düştüğünü belirtmiştim. Şüphe duyan insanlar Cenab-ı Peygamber (SAV) döneminde de zaman zaman ortaya çıkmış, Efendimiz onları anlayışla karşılamış ve şüphelerini gidermiştir. Şüphe durumu daha çok "Bizi Allah yarattı, onu kim yarattı?" şeklinde oluşturuluyor. Bu konunun insan aklına ve bir de Allah'ın ezel sıfatına bakan yönü vardır. Bu konuya birçok ilahiyatçı, düşünür, araştırmacı çok açık örneklerle cevap vermişlerdir. Bununla birlikte insan aklı sebepler âlemi dediğimiz bu dünyada doğa kanunları dışında olağanüstü, metafizik olaylara pek şahit olmadığından ezeliyet sıfatını anlamakta zorlanıyor. Zaman konusunu sadece içinde bulunduğu ortama göre kavrayabiliyor. Oysa zaman mekana tabidir.

Birçok fizik bilimci uzayda zamanın dünyadakinin farklı olduğunu tespit etmiştir. Uzayın belli bir yerindeki bir yıl, dünyada 20 yıla eşit olabilir. Einstein'ın izafiyet teorisi bu konuya ışık tutmaktadır. Madde veya mülk âlemi dediğimiz bu alemde durum böyleyken melekut veya ceberut âleminde zaman mefhumu nasıldır acaba? Kıyametten sonra zaman mefhumu olacak mı? İnsanlar yaşlanacak mı? Zaman mefhumunu kavrayamayan insan Allah'ın ezel sıfatını nasıl anlayabilir?

Biz her şeyin görüldüğü gibi olmadığını, bazı eşya ve olayların arkasında bir de görünmeyen gerçeklerin varlığını biliyoruz. Bunun için Allah Resulü (SAV), "Allah'ım bana eşyanın hakikatini göster." diye dua etmiştir. Yine biz birçok olay ve eşyanın arkasında duyu üstü, akıl üstü metafizik bir boyut olduğunu biliyoruz. Ama her madde ve olaya materyalist anlam yükleyen ateistler ilk madde ve ilk maddeyi harekete geçiren dinamikten önce ne vardı, açıklayabilirler mi?

"Allah'ı kim yarattı?" sorusu, ateistlere "İlk maddeden önce ne vardı? Onu harekete kim geçirdi?" şeklinde sorulduğunda rahatsız oluyorlar. Nitekim Karl Marx materyalistleri bu tür konuları düşünmeme konusunda uyarıyor.⁷

1. İ. Gazali, İhyau Ulumi'd Din, 4. cilt, sh. 546, Tuğra Neşriyat, Çeviri: Mehmed A. Müftüoğlu
2. 41/Fussilet Suresi, 53
3. İ. Gazali, age, sh. 546
4. İ. Gazali, age, sh. 547
5. Bakara Suresi, 286
6. İ. Gazali, El Munkızu Mine'd Delal, sh. 62
7. Karl Marx, 1844 El Yazmaları, sh.183

KARAMETE
TANITIM & TASARIM

Ziya Bey Caddesi 26/4 Balgat / ANKARA Tel: 0312 287 40 47 Faks: 0312 287 41 88

www.karamete.com.tr
www.karametepromosyon.com

Yusuf AYDIN / Eğitimci

ÖĞRENCİ MERKEZLİ EĞİTİM VE ÖĞRETMEN PERFORMANS SİSTEMİ

Batılılaşma akımının etkileriyle her alanda olduğu gibi, eğitim alanında da model alınan batılı uygulamalar bünyemize aykırı geliyor. Yaşam kültürümüz, inançlarımız, içtimai kıstaslarımız batıyla çeliştiği için uygulamalarda yaşanan kan uyuşmazlığının, bizi kendi değerlerimiz üzerinde hareket etme noktasında motive etmesi gerekir.

Eğitim alanındaki değişim ve yenilikler sadece Türkiye’de değil dünyanın her tarafında yapılmaktadır. Ancak gelişmiş ülkelerde bu değişimler, kapsamlı araştırmalar, toplumsal analizler; eğitimci, öğrenci ve velilerle yapılan anketler

üzerinden yapılırken, Türkiye’de tabiri caizse, kopyala yapıştır şeklinde yapılıyor. Başka ülkelerde uygulanan verimli eğitim modelleri ülkemizde de uygulanabilir ama öğrencilerin hazır bulunuşluk düzeyleri göz önünde bulundurulmadan, altı doldurulmadan, eğitimci profili dikkate alınmadan taklit edilen uygulamalar, zaman içerisinde açık vermeye başlıyor ve olumsuz neticeler doğuruyor.

ÖĞRENEİNİN MERKEZE ALINMASI

Teknolojik gelişmelerle birlikte küreselleşme, bilgi toplumu ve postmodernizm olarak adlandırılan değişimlerin, eğitime de çok önemli yan-

sımaları olmuştur. Eğitime yeni bakış açıları ve kavramlar getiren bu yaklaşımların özü, çok kanallı esnek eğitim ve yaşam boyu eğitim şeklinde özetlenebilir. Eğitimde, öğretim yerine öğrenmeyi ön plana çıkaran bu anlayışta vurgu, öğrenen üzerine olup; öğrenen, eğitimin ortak paydası haline gelmiştir. Bu yaklaşım genel olarak “Öğrenci Merkezli Eğitim” şeklinde ifade ediliyor.

Öğrenci merkezli eğitim, eğitimin öğrencinin ilgi ve ihtiyaçlarını dikkate alarak yapılmasını öngören bir yaklaşımdır. Öğrenci merkezli eğitimde, öğrenci esastır. Okul kuralları, disiplin gibi unsurlar teferruattır. Öğrenci merkezli eğitim, eğitimin öğrencinin ilgi ve ihtiyaçlarını dikkate alarak yapılmasını öngören bir yaklaşımdır.

Öğrenci merkezli eğitim anlayışında öğretmen ve öğrencinin rolü yeniden tanımlanmaktadır. Öğrenci, öğrenme sürecinde, yeni bilgileri zihninde yapılandırırken, önceden edindiği bilgileri gözden geçirir. O konu hakkında neyi bilip bilmediğini belirler. Yeni bilgiler edinme aşamasında gözlem, deney, uygulama, araştırma, inceleme vb. yaparak öğrenmeyi sürdürür. Öğretmen, kaynaklara ulaşabilmesi için öğrencisine rehberlik eder. Bu süreçte araştırarak ulaştığı istatistikler, belgeler, filmler, bilimsel veriler öğrencinin birincil bilgi kaynaklarını oluşturur.

ALTYAPISIZ UYGULAMALAR TERS ETKİ OLUŞTURUYOR

Öğrenci merkezli uygulamayı teorikte değerlendirdiğimizde, öğrenci üzerinde bir takım handikapları olmasına rağmen, faydalı bir uygulama gibi duruyor ama iş uygulamaya geldiğinde zayıf bir temele oturttuğumuz uygulamalar çatırdamaya başlıyor.

Öğrenci merkezli eğitimde fırsat eşitliği; tüm bireylerin eğitim alması hakkı yanında, bireysel özelliklerine göre de eğitim almasını ve bireysel gelişimini sağlaması şeklinde benimsenmektedir. Fakat ülkemizde bu koşullar tam manasıyla sağlanamamaktadır.

Öğrenci merkezli eğitim uygulama modeli aslında, anne ve babalara, öğretmenlere ve öğrencilere; ezberci eğitimden kurtulma, soyut, eleştirel, bağımsız düşünme, problem çözme, öğrenmeyi

öğrenme, kendini değerli hissetme ve belki de en önemlisi kendine güvenme konusunda yol haritaları çizmektedir. Fakat öğrencilerimizin bundan anladığı internet arama motorlarından aldığı dokümanları, belli bir formatta düzenleyerek ödev ve tez hazırlamaktan ibaret. Maalesef ezberci bir anlayışla, diploma odaklı hareket eden aile ve öğrenciler; bilgiyi analiz etme, çalışmaları projelendirme, mantık çerçevesi oluşturma gibi unsurları angarya olarak görmektedirler. Teknolojiyi bilgisayar oyunları oynamak ve sosyal paylaşım ağlarında egolarını tatmin etmek amacıyla kullanan gençler, küçük bir zorlukla karşılaştıklarında, mücadele edip sorunları çözmek yerine teslim olmayı tercih ediyorlar.

Öğrenci merkezli eğitim uygulama modeli aslında, anne ve babalara, öğretmenlere ve öğrencilere; ezberci eğitimden kurtulma, soyut, eleştirel, bağımsız düşünme, problem çözme, öğrenmeyi öğrenme, kendini değerli hissetme ve belki de en önemlisi kendine güvenme konusunda yol haritaları çizmektedir.

Eğitimin mevcut durumu ve öğrenci profili dikkate alınmadan “Öğrenci Merkezli Eğitim” ekseninde yapıldığı düşünülen programlar; eğitim-öğretim sürecini, özellikle programın uygulayıcıları açısından, çekilmez bir hale getirmektedir. Yeni çıkan bir yönetmelikle 12 ilde pilot uygulaması yapılacak “Öğretmen Performans Değerlendirme Sistemi” de, öğrenci ve veli profili dikkate alınmadan yapılacak bir uygulama olacaktır. Büyüklerine karşı saygı mefhumunu yitirmiş, öğretmeni değerli değil görevli gören, eğitimcileri rencide etmeyi marifet sayan; tek-

Eğitim sisteminin açıklarını gidermek için yapılan değişikliklerden biri olan “Öğretmen Performans Sistemi” kötü gidiş karşısında günah keçisinin aradığı bir zaman diliminde öğretmenleri hedef tahtasına koymaktan başka bir anlam ifade etmemektedir. Bu durum aynı zamanda Milli Eğitimdeki teftiş mekanizmasının ne kadar hasar gördüğünün de bir göstergesidir.

noloji bağımlısı, nemelazımcı, bilgiçlik taslayan bir öğrenci kitlesinin öğretmenlerine performans notu vermesini istemek, öğretmenlik mesleğini itibarsızlaştıran, anlamsız bir hareket olacaktır.

Eğitim sisteminin açıklarını gidermek için yapılan değişikliklerden biri olan “Öğretmen Performans Sistemi” kötü gidiş karşısında günah keçisinin aradığı bir zaman diliminde öğretmenleri hedef tahtasına koymaktan başka bir anlam ifade etmemektedir. Bu durum aynı zamanda Milli Eğitimdeki teftiş mekanizmasının ne kadar hasar gördüğünün de bir göstergesidir.

ÖĞRENCİLİK KARAKTERİ

Öğrenciliğin kendine has bir karakteri vardır. Bu karakter disipline edilmez ve eğitimciyi saygın bir konuma yerleştirmezse, eğitimde verimlilik düşer. California’da bir okuldaki öğrencilerin fazla devamsızlık nedeniyle sınıf tekrarı kararı verilen bir okulda, velilerin durumu kabullenmeyip, farklı konularda da sürekli itirazda bulunmaları üzerine; okulun oluşturduğu ve yılın telesekre-

ter mesajı seçilen metin, günümüzde öğrenciye özgüven patlaması yaşatmanın zararlarını yansıtır aslında. Daha önce okumuş olduğunuzu düşündüğüm ironik telesekreter mesajı, öğrenci karakterine ışık tutuyor:

“Merhaba! Pacific Palisades’e hoş geldiniz. Bu bir otomatik mesajdır. Lütfen seçenekleri tek tek dinleyerek ilgili tuşa basınız.

- Çocuğunuzun neden devamsızlık yaptığı konusunda yalan söylemek için 1’e...

- Çocuğunuzun neden ödevlerini yapmadığı konusunda yalan söylemek için 2’ye...

- Bizim hangi konularda işe yaramadığımızı belirtmek için 3’e...

- Evinize gönderilen ve alıcı imzanız üzerinde olduğu halde almadığınızı iddia ettiğiniz uyarı mektupları için 4’e...

- Müdür ve diğer yetkililere küfür etmek için 5’e...

- Çocuğunuz her sabah en az 10 dakika bekleyen okul otobüsü hakkındaki şikâyetleriniz için 6’ya...

- Süper kabiliyetli mükemmel çocuğunuzun beceriksiz öğretmeninden yakınmak için 7’ye...

- İştahlı çocuğunuzun yetersiz bulduğu okul menüsünden şikâyet etmek için 8’e basınız...

Çocuğunuzun gerçek bir dünyada yaşadığının farkındaysanız ve sorumluluk almayı öğrenmesini istiyorsanız, bunun için de ona verilen ödevleri zamanında ve tam olarak yapmasının önemli olduğuna inanıyorsanız, ayrıca eğitimin ilk önce ailede başladığının bilincindeyseniz telefonu kapatabilirsiniz...”

PINAR EĞİTİM KURUMLARI

Anaokulu | İlkokul | Ortaokul | Anadolu&Fen Lisesi

P E K İYİ BİR GELECEK...

PEK İYİ BİR GELECEK İÇİN

**KAYIT
ZAMANI**

SINIRLI SAYIDAKİ

KONTENJAN İÇİN

ACELE

EDİN!

BİLGİ İÇİN:

YENİMAHALLE PINAR KAMPÜSÜ

332 42 00

ÇANKAYA PINAR KAMPÜSÜ

285 33 04

www.pinarkoleji.com

pinar_koleji

Pinarkoleji

pinar_koleji

PinarEgitimKurumlari

Halil ATLI / Uzman Eğitimci

ÖĞRETMEN – EĞİTİMCİ YETİŞTİRME

Öğretmen köklü medeniyetimizin, ideal insan tasavvurumuzun ustasıdır. Öğretmen yeni yaşamın, geleceğimizin mimarı-kurucusudur. Toplumlari ayakta tutan tek unsur eğitimidir. Geleceğini imar etmek isteyen milletler, okullarını düzgün tutmak zorundadır. Tarih dikkatle incelendiğinde görülecek tek hakikat; eğitime önem veren devletler ayakta kalmış, diğerleri payende olup gitmişlerdir.

Geçmişte olduğu gibi günümüzde de güçlü olmanın tek kuralı, üretim yapmaktır. Üretim yapabilmek için de üretici beyinlere ihtiyaç vardır. Anadolu tarihi incelendiğinde açıklıkla görülecektir ki; Selçuklular, Osmanlılar eğitimde iyi oldukları sürece siyasi ve askeri olarak başarılı olmuşlardır. Eğitim bozulmaya başlayınca millet, ordu, siyaset hep birlikte bozulmaya başlamıştır. Bugün dünyada askeri ve siyasi olarak güçlü

olan devletler aynı zamanda eğitimde de güçlü olan ülkelerdir. Bunun hiçbir istisnası da yoktur. Askeri olarak güçlü olup uzun süre ayakta kalan tek bir medeniyet yoktur. Tarihe askeri “başarı” bırakan İskender ve Cengiz Han savaştıkları ülkeleri elde etmişlerdir. Lakin bu zaferlerini eğitimle taçlandıramadıkları için dünyanın büyük bir kısmını hegemonyalarına almalarına rağmen saltanatları çok kısa bir sürede yıkılmıştır.

Güçlü olmanın, dünyada söz sahibi olmanın, nitelikli insan yetiştirebilmenin en önemli unsuru “nitelikli eğitimciler”dir. Nitelikli eğitimciler yetiştirmek kolay bir iş değildir. Basit, ucuz ve acele yollarla, derme çatma bilgiler toplamayla ve günübirlik politikalarla başarılabacak iş değildir. Her şeyden önce gelecek tahayyülümüzü ortaya koymalıyız. Yarınlardan neler bekliyoruz, geleceğimizi nerde tasarlıyoruz, hedeflerimiz ne, ideal

öğrenci profilimiz ne, 50-100 yıl sonra hangi gelişmeler olabilir, öğrencilerimizde hangi insani değerler olmalı, öğrencilerimiz hangi somut becerilere sahip olmalı? Yani merhum üstadın dediği gibi: “ maarif davamızın felsefesi ne?”

Felsefemizi, toplumun tüm kesimlerinin katılacağı ve kararların ortak akılla alınacağı çalışmalarla belirlemeliyiz. Bu felsefenin ışığında bir yol haritası belirlemeliyiz. Eğitim, bir beka sorunudur.

Osmanlı Devleti’nde ilk öğretmen okulu 16 Mart 1848’te Darülmüallimin-Erkek Öğretmen Okulu adıyla açılır. Sonra bunun yanında 1870’te Darülmüallimat -Kız Öğretmen Okulu- açılır. Türkiye’mizin öğretmen yetiştirme hikâyesi de bu şekilde başlamıştır. Önceleri eski medreseler örnek alınarak yapılandırılmaya çalışılan eğitim sistemi çöküş hızlandığı için Avrupa temelli yapılmaya çalışılmıştır. Ancak zamanın şartları gereği başarılı olunamamıştır. Üstelik yapılan çalışmaların pek çoğu İstanbul ile sınırlı kalmıştır.

Cumhuriyet devrinde öğretmen yetiştirme çalışmalarımız hız kesmeden devam etmiştir. Öncelikle Tevhid-i

Tedrisat kanunuyla farklı eğitim kurumları tekleştirilmiştir. 1926’da faaliyete giren ve 1932 yılında kapatılan Köy Öğretmen Okulları, özellikle kırsal kesimler için öğretmen ihtiyacının giderilmesi için çalışmıştır. Daha sonra askerliğini bitirmiş gençlerin “Eğitmen Kursu” olarak adlandırılan 8 aylık bir eğitim alarak köy öğretmeni olarak atanmasını öngören çalışmalar yapılmıştır (Ergün,1987). Bu uygulamanın ışığında daha sonra Köy Enstitüleri kurulmuştur. Şimdilerde kimilerinin öve öve kimilerinin söve söve bitiremediği Köy Enstitüleri, 1954 yılında dönüşüme uğrayana kadar öğretmen yetiştirme merkezleri olarak devam etmişlerdir. 1960 darbesinden sonra lise ve dengi okullardan mezun olan gençler “Yedek Subay Öğretmen” olarak görev yapmaya başlamışlardır. Geriye dönülüp bakıldığında bu yılların, nitelik sorununun nicelik sorununa kur-

ban edildiği yıllar olarak değerlendirildiğini rahatlıkla söyleyebiliriz.

1970’li yıllar ise niteliğin hiçbir kıymetinin olmadığı yıllar olarak tarihe geçtiğini görüyoruz. Bu dönemde mektupla yetiştirilen öğretmen çeşidinden tutun da 3 aylık eğitimlerle öğretmen olmaya kadar değişik uygulamalar icra edilmiştir.

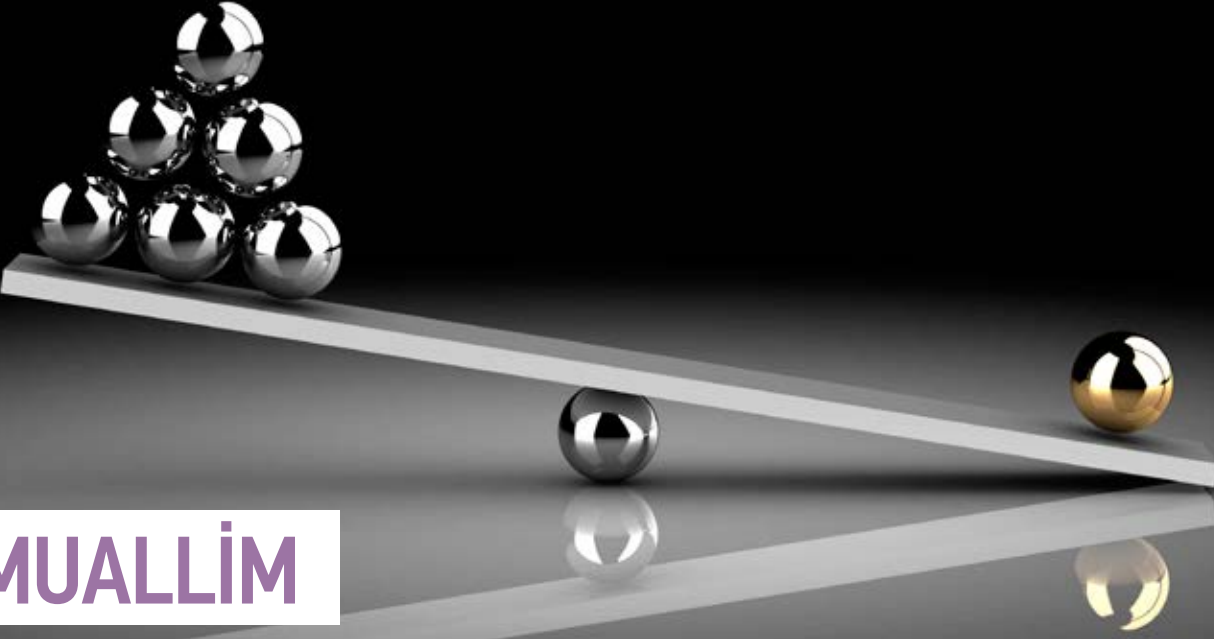
YÖK’ün kurulmasından sonra öğretmen yetiştirme işi üniversitelere devredilmiştir. 1998 yılından itibaren öğretmen yetiştirmede tek kurum olarak, eğitim fakülteleri belirlenmiştir. 1998, 2006 ve 2009 yıllarında öğretmen yetiştirmenin esaslarında değişikliklere gidilmiştir. Programlar revize edilmiş, çeşitli çalışmalar yapılmıştır. Eğitim fakülteleri öğretmen yetiştirmenin temel kurumları olsa da Fen Edebiyat Fakültelerinden veya diğer bazı fakültelerden mezun olanlara

formasyon kursları verilmek suretiyle halen öğretmen atamaları yapılmaktadır. Günümüzde sayıları 450 bini bulan öğretmen adayı mevcut olup hemen hepsi de devletten iş beklemektedir. Üstelik bu yığılma her geçen gün artmaktadır.

Tüm yapılanlar değerlendirildiğinde yaklaşık 200 yıllık öğretmen yetiştirme serüvenimizde henüz kendimize ait bir sistem oluşturamadığımızı üzülerken beyan etmek durumundayız. Oysa muasır medeniyete yön verme isteği öncelikle bir ideal işidir ve bir düşünce yenilenmesi gerektirir. Önüne hedefler koymak, bu hedeflere ulaşma işidir eğitim. İdeale ulaşma isteği, tüm yönleriyle nitelikli bireye dayanır. Nitelikli birey; her argümanı işleyerek, doğaya, çevreye ve maddeye şekil verendir. Tüm kazanımlar onun çalışmasının eseridir.

Ülkemizde maddeyi işleyenlere verilen önem, maddeyi işleyecek olan bireyleri, sistemleri yetiştirenler neden verilmez? Geleceğimizi belirleyecek olan öğretmenlerimizin nitelikli olarak yetiştirilmesi için neden hala bir sistem belirlemiyoruz, yoksa eğitim bize bırakılamayacak kadar önemli mi görülüyor üst akıl tarafından?

Felsefemizi, toplumun tüm kesimlerinin katılacağı ve kararların ortak akılla alınacağı çalışmalarla belirlemeliyiz. Bu felsefenin ışığında bir yol haritası belirlemeliyiz. Eğitim, bir beka sorunudur.

MUALLİM

Nizamettin KARS / Eğitimci - Yazar

Küçüktüm, henüz okul çağına gelmemiştim. Annem elimden tutup okulun yolunu tutmuştu. “Mualim, al bunu! Eti senin, kemiği benim.” diyerek beni öğretmenime teslim etmişti. Başımı kaldırıp bakamadım öğretmenime. Heybetli duruşuyla ululardan bir uluydu adeta. Sınıfta ondan izin almadan değil konuşmak, nefes almak bile neredeyse mümkün değildi. Korkudan mı? Evet... Ancak bu korku onun gözünden düşmek ve onun sevgisini kaybetmek korkusuydu. Sokakta bile karşımıza çıksa hemen hazırola geçer, baş selamı verip “İyi günler öğretmenim.” der, o uzaklaşıp gidene kadar da hazırola beklerdik. Korkudan mı? Hayır, saygıdan. Çünkü o bizim için bilgiye, hayata ve dünyaya açılan tek kapıydı. Her şeyi en iyi o bilir, en iyi o yapardı. O yüzden de en büyük saygıyı hak ediyordu. Köyün en saygın insanıydı. İhtiyarlar meclisinde bile sözü dinlenir, kendisine başköşeden yer ayrılırdı.

Büyüdüm. Öğretmenime duyduğum hayranlıktan ve öğretmenliğe duyulan saygıdan etkilenmiş olmalıyım ki öğretmen oldum. Kimse, eti senin kemiği benim, diyerek çocuğunu teslim etmedi bana. Öğretmen Bey diye de hitap etmiyorlardı bana. Öğretmenlere Muallim Bey, öğrencilere ise “efendi” sıfatlarıyla hitap edildiği 1950’li yıllar da yoktu. “Hoca, işin iş ha! Beş ay çalış üç ay yat.” hitapları ve aşağılamaları daha okul servisinde başlıyordu. Sınıfa girdiğimde öğrenciler değil hazırola geçmek, ayağa bile kalkmıyorlardı. Zaman mı değişti, sistem mi değişti yoksa insanlar mı değişti?

Sanırım hepsi birden... Toplum nezdinde öğretmen itibar kaybına uğratıldıkça uğratıldı. Yarım gün çalışan, üç ay tatil yapan, haybeye maaş alan asalaklar durumuna indirgendi öğretmen. Toplumun öğretmene bakış açısı bu olunca öğretmenin karşısına gelen öğrencinin de öğretmene karşı bir saygısı ve ona bir hayranlığı kalmadı. Ekonomik olarak zayıflatıldıkça zayıflatıldı öğretmen. Birçok öğretmen ek iş yapmak zorunda bırakıldı. Eski öğrencisinin düğününde garsonluk yapan öğretmen arkadaşlarım oldu. Ye kürküm ye, devrinin yaşadığı yıllardayız. Haliyle sosyal statüde öğretmene ayrılan yer de ekonomik gücüne göre en alt basamaklarda oldu. Toplum nazarında bu kadar dibe vuran öğretmen, devlet nazarında çok mu üst seviyelerde! Ne yazık ki devlet nazarında da öğretmen en alt seviyelere indirildi. Öğretmen maliyenin sırtında hep bir kambur olarak görüldü. Ülkenin ve toplumun geleceğini inşa edenler öğretmenler değilmiş gibi ekonomiye artı değer katmadıklarından yakınıldı. Ülkenin cumhurbaşkanı bile, haftada 15 saat çalışıp yüksek maaş alıyorlar, diyerek can çekişen öğretmenlik itibarını kıyıma uğratmıştı.

Geçen yirmi yıllık süreçte on millî eğitim bakanı görev yapmış. Bu bakanlar, özellikle Ak Parti hükümetleri döneminde bakanlık yapanlar, sistemden şikayet edip sistemi değiştireceklerini söylemişlerdir. Ancak sistemi iyileştirmek şöyle dursun, sistemi daha da içinden çıkılmaz hâle getirmişlerdir. Bu bakanların, bir nebze Hüseyin Çelik hariç, hiçbirisi öğretmen ve eğitimci kökenli de değildi.

Hukukçu, işletmeci, iktisatçı, mühendis kökenliy-
diler. Meşhur bir söz vardır, eğitim eğitimcilere
bırakılmayacak kadar önemlidir, diye. Ülkemizde
yıllardır bu politika yürütülüyor. Hâliyle eğitimin
içinden çıkılmaz bir hâl
almasının en büyük se-
bebi de bu olsa gerek.
Bakanlar ve müsteşar-
lar başta olmak üzere,
eğitime yön verenle-
rin eğitim dünyasın-
dan gelmiyor olmaları...

Öğrencilik hayatı dışın-
da sınıfa girmemiş bir

bakan, müsteşar veya genel müdürün sınıfta, güç
bela ders anlatmaya çalışan öğretmenin hâinden
anlamasını beklemek beyhude bir beklentidir. Bu
yüzden de en ufak bir olumsuzluğun faturasını öğ-
retmene keserek eğitimdeki problemlerin düzele-
ceğini sanmaktadırlar. Veli şımartılmış, öğrenci şı-
martılmış. Öğretmen âdetâ bunların elinde şamar
oğlanına dönüştürülmüş. Öğrenci okul basıp öğ-
retmen öldürür, öğretmen suçlanır. Sınıfta “çakal”
öğrenciler, öğretmeni maskaraya çevirip videoya
çeker, yine öğretmen suçlanır. Öğrenci başarısız
olur, tek suçlu öğretmendir. Ömer Dinçer tarafın-
dan kurdurulan “Öğretmen ihbar hattı” Alo 147,
öğretmeni peşinen suçlu ilan etme hattına dönüş-
müştür. Evde bir çocuğuna söz geçiremeyen veli “
Benim çocuğumun psikolojisini bozdu.” türünden
abuk subuk bahanelerle bu hattı arayarak şikayet
etmekte ve öğretmenin bütün kişiliğine ve öğret-
menlik mesleğine saldırmaktadır. Ve ne yazık ki
öğretmenini koruma refleksi göstermesi gereken
bakanlık ve taşra teşkilatları da bu ihbarları cid-
diye alıp öğretmen hakkında soruşturma açmak-
tadır. Bu şikayetlerden birine muhatap olmuş bir
öğretmen olarak başta Ömer Dinçer olmak üzere
bu hattı kurup işlerlik kazandıran herkesin ahirette
iki elim yakalarında olacaktır. Sormak lazım, öğ-
retmen için bu ihbar hattını kuranların milletve-
killeri için, bakanlıkların müsteşarlık da dahil üst
bürokrasisi için de bir ihbar hattı kurmaları daha
yerinde olmaz mıydı?

CİMER’lerle, BİMER’lerle ve ALO 147’lerle itibar-
sızlaştırıldıkça itibarsızlaştırıldı öğretmen. Şimdi
de sosyal medyada mizah konusu bile olan perfor-
mans uygulaması başlatıldı. Can çekişen öğretme-
nin mezarı kazılıyor sanki. Altı farklı kaynaktan

**Öğrencilik hayatı dışında sınıfa
girmemiş bir bakan, müsteşar veya
genel müdürün sınıfta, güç bela
ders anlatmaya çalışan öğretmenin
hâinden anlamasını beklemek
beyhude bir beklentidir.**

yapılacak değerlendirmeye öğrenci ve veliler de
dahil edilmiş. Çocuğunu başından atan, çocuğ-
unun kaçınıcı sınıfta okuduğunu dahi bilmeyen veli
ve öğretmeni maskaraya çeviren, 11. sınıf olduğu
hâlde daha doğru düz-
gün yazmayı bilmeyen
ve heceleyerek okuyan
öğrenci, öğretmenin
performans notunu ve-
recekmiş. Bu uygulama
hastanın, doktorunun
doğru tedavi uygulayıp
uygulamadığını değer-
lendirmesinden farksız.

Madem böyle, bu uygulamayı başlatanların da
kendilerini değerlendirmeye tabi tutacak bir imkân
tanımları gerekir öğretmene. Öğretmenlerin per-
formans notuna göre bakan atansa mesela, müste-
şar atansa! Eminim ki eğitim kalitesi bundan daha
iyi olurdu. Bu uygulamayı başlatan sayın Bakan
İsmet Yılmaz, sayın Müsteşar Yusuf Tekin ve üst
bürokrasiye teklifim, tebdili kıyafet bir hâlde her-
hangi bir meslek lisesinde bir saat ders anlatsınlar.
Ondan sonra bu saçma sapan uygulamadan vazge-
ceklerdir. Eğitimden ve öğretmenlikten bihaber
insanların öğretmeni değerlendirip puan vermesi
öğretmenlik mesleğine yapılacak en büyük haka-
ret ve en büyük ihanet olacaktır. Öğretmene bu
uygulamayı reva gören başta sayın bakan ve müs-
teşar olmak üzere bütün üst bürokrasiye benim de
verdiğim performans notları hemen şuracıktadır:

- Sistemi iyileştirme becerileri: 10 üzerinden 0
- Müfredatı iyileştirme becerileri: 10 üzerinden 2
- Kitap yazım ve değerlendirme becerileri: 10 üzerinden 1
- Manevi eğitim becerileri: 10 üzerinden 0
- Öğretmen Yetiştirme Becerileri: 10 üzerinden 3
- Öğretmene değer verme becerileri: 10 üzerinden 0
- Liyakata göre atama becerileri: 10 üzerinden 4
- Öğrencileri doğru yönlendirme sistem geliştirme becerileri: 10 üzerinden eksi sayılar.
- Ar-Ge ye önem verme: 10 üzerinden eksi sayılar.
- Gereksiz projeler geliştirme becerileri: 10 üzerinden 10
- Beş yıldızlı otellerde israf becerileri: 10 üzerinden 10

Ne yazık ki bakanlık teşkilatının hâli pürmelali bu.
Allah sonumuzu hayretsin. Vesselam...

rina. Anormali beklerken dışarı kaçmasınlar diye; bir de bakmışsınız normallik mahkûm olmuş kendi öz yurdunda. Ve yavaş yavaş insani değerler sistemi erozyona uğrar. Erozyona uğramış bu değerler sisteminden geriye; diken kalmış, kokusuz, cansız kuru gül dalları üremeye başlar. Günümüzde üretilen teknoloji tamda bu anlayış üzerine inşa edilmektedir. İnsani değerleri kaybettikçe bu değerleri teslim etmeye henüz başladığımız şu günlerde insansı robot üretme yarışlarına tanık olmaktayız. Bu üretimde yine en hassas, en can alıcı, en kışkırtıcı tarafını kullandılar insanın: Cinsellik.

Robot tüketen toplum olmaktan şikâyet edeceğimiz günler çok yaklaşmışken robot tasarımı yapacak donanımda insan kaynağına ihtiyaç duyacağımızda bugünden belli. Ancak bugünden alacağımız teknolojik gelişim kararları ile toplum üzerinde egemenliğini kurmak üzere olan teknik ahlaksızlıkla mücadele edebiliriz. Henüz resmi ya da akademik anlamda böyle bir hazırlığın olup olmadığını bilmiyorum. Ancak görünen o ki teknik ithal edip hormonlu ve zirai ilaçlı olduğu için sebzesi, otu ihraç edilemeyen bir ülke olarak teknik üretim haberlerinden nasibimizi alamıyoruz.

Her teknolojik gelişim toplumlar üzerinde sosyolojik ve düşünsel değişimler meydana getirebiliyor. Günümüzün en büyük değişimi, elektronik sosyal ağlar üzerinden karşılıklı konuşma mimiklerini görmeden, ses tonunu duymadan, heyecanla bedene dokunuşlara şahit olmadan, heyecanla çayı höpürdetip bardağını tabağına çarpmadan, “azizim”, “sevgili dostum”, “bak muhterem” tarzında hitaplara muhatap olmadan yapılan görüşmelerde gözlemleniyor. Sosyal ağ iletişimlerinin ruhu yok. Buram buram yanık kablo kokuyor.

İnsan, insani her türlü düşünce, duygu ve davranışa karşı yabancılaştıkça insanı kabul-red ortamına çeken trol adlı yeni bir anlayış türedi. Balıkçı ağının dışında bir tuzak için yeniden icat edildi. Bundan on veya on beş yıl önce trol diye bir kavram yok iken, bugün bu sosyal ağ çetesi, insanları; bir kelimeleri ile vatansever, bir heceleri ile vatan haini ilan ederken toplum vicdanında açtıkları derin yarayı görmezden gelenlerin, bir çıkarı olsa gerek bu işten. Gönüllü bağlılığın yerini, korku bağlılığının alması sonucu bu işten çıkar sağlayanlar maalesef belden aşağı yapılan her vuruşa sessiz kalmayı tercih etmekle kalma-

yıp resmi kürsülerden aynı dili konuşmaya başladılar.

Burada yeri gelmişken bir diğer “bence gerçeği” de paylaşmak isterim: Toplumsal kutuplaşmanın mimarları, otorite veya sosyal çoğunluk gücünü temsil eden merkez değildir. Her kişi sosyal ağda kendi düşünce ve değerler anlayışına yakın kişilerle sanal arkadaşlık kurup kendinden olmayanları arkadaşlıktan çıkarma, dışlama isteğini çok kolay ve yargısız bir şekilde yaptıkları için sinsi bir kutuplaşma elektronik ortamda başlamıştır. Bunun siyasi bir dil haline nasıl dönüştüğü ise durumdan istifade mantığı gibi basit bir dille anlatılıp, ifrat görmezden gelinip, tefrit çıkar için kullanılmış mantığı ile açıklanabilir.

Gelinen bu noktanın gözden kaçan tarafı doğayı, kendini, yaşamı belirli bir değerler sistemi üzerine şekillendiren insan; artık sadece kendi kendini şekillendirmeye başlayarak toplumsal sorumluluğunu otoritenin istediği tarafa teslim ederek, karnı doysun, güvenliği olsun anlayışında hayvan makamına doğru hızlı bir yol almaya başlamasıdır. Bu öyle bir yolculuktur ki, açta kalsa, güvensiz de olsa itaat testini geçen canlılar gibi sadık kalmaya odaklanır olurlar.

Çok vahim bir gerçek, özümüzden kopuş var. Kur’an-ı Kerim’e uygun yaratılmış fitri kodlarımızdan ayrılmak zor geldiği için sinsi bir azap duyuyoruz vicdanlarımızda. Özümüze dokunamayan sanal kalabalığın yalancı arkadaşlık tatmini, kişiyi sahte hesaplara yönlendirirken aslında olmadıkları kişiliği de beraberinde yaşamalarına sebep oluyor. Çünkü sosyal medya kişinin imanına vurgu yapmıyor, imanlı kişi sosyal medyaya dokununcaya kadar.

Tamda bu noktada millî görüş mücahitlerinden Allah Azze ve Celle razı olsun. Kişilikli sosyal

medya iletişiminin en seçkin örneklerini vere rek “kendi olmak demek, imanlı bir kulun asli gücü demek” mesajını her defasında yansıtıyor lar. Paylaşılan her mesajın dünya ve ahiret veba linin nasıl hesaplandığının en güzel örneklerini veriyorlar. Bu noktada sosyal medyanın amacına uygun kullanımı olduğunda ne kadar faydalı ve insanlık için ne kadar gerekli olduğu anlaşılıyor. Ve yine anlaşılıyor ki toplumsal anlamda sosyal medya farkındalığı oluşturmak için kişisel farkındalığın insani yüzleşmeleri ile yüzleşmemiz gerekiyor.

Kimsenin görmediği yer olduğu zannedilerek kul hakkına girmekten, nefsi azdırmaya kadar işi ifrata kadar götürmek ne büyük gaflet ve delalettir.

Anne babalar kendi olmadıklarının farkında de ğiller; gençler ve çocuklar kendi olmadıklarının farkında de ğiller; öğretmenler kendi olmadıklarının farkında de ğiller; toplum kendi olmadığının farkında de ğil... Çünkü heva ve hevesinin gerçek leşmesi için bireyselleşmeyi göze alarak birlikte olduğu kişileri çıkarına uygun kullanamadığında dışlamak, hiç de anormal bir davranış olarak gör ülmemekte. Üniversite sınavına hazırlanan bir öğrencinin di ğer öğrencileri rakip olarak gördüğünden dolayı kasıtlı olarak dersi kaynatma davranışlarında bulunduğunu söyledi ğimde ne kadar şaşırsanız o kadar siz bu dünyanın temiz kalmış tarafında sayılırsınız.

Kendinde olduğunu bilmenin ölçüsü nedir peki? Ya da kendini fark etmenin ölçüsü: Cenab-ı Allah Azze ve Celle Şems Suresi 7-11 ayetlerinde kulunu uyarırken kişinin nefsi ile yüzleşmesi ile hangi sonuca ulaşacağını bildirmiştir. “Her bir nefse ve onu düzenleyene (Nefs den murad “ceset” ise onun tesviyesi uzuvlarının birbiri ile ahenkli bir surette yaratılmasıdır. Yok “ruh” ise onun düzenlenmesi de kuvvetlerinin uzuvlarla tamamlanması, birleşmesidir. Sonra da ona hem kötülü ğü hem ondan sakınmayı ilham edene ki bu ikisinin hallerini öğreten ve bunlardan herhangi birini tutmak hususunda kullarına ihtiyar veren Cenab-ı Hakka onu tertemiz yapan (ilim ile

amel ile iyice terbiye eden, salaha, kemale götü ren) kişi muhakkak umduğuna ermiş; onu alabil di ğine örten (cehaletle, günahla, eksik ve kör bı rakan) kişi ise elbette ziyana uğramıştır.”

Resulullah Sallallahualayhivesellem şöyle der di: Yâ Allah; acz den, tembellikten, cimrilikten, fazla ihtiyarlıktan, kabir azabından, sana sığın ırım. Ya Allah nefsime takvasını ver. Onu salah ile temizle. Sen onu temizleyenlerin en hayırlısısın. Sen onun velisi ve mevlasısın. Yâ Allah faide ver meyen ilimden, huşu olmayan kalpten, doyma yan nefsten, kabul edilmeyen duadan, sana sığın ırım... Müslim: Zeyd bin Erkam Radıyallahuanh) Kaynak: Kur’an-ı Hakim ve Meali Kerim Cilt 3 sahife 1184.

Kimsenin görmediği yer olduğu zannedilerek kul hakkına girmekten, nefsi azdırmaya kadar işi ifrata kadar götürmek ne büyük gaflet ve delalettir. Haklı olmak adına tarafı olan gurubun çıkar larını hak çi ğneyerek korumak olan “trol” çılgın lı ğı hangi iman ehli kulun yapabilece ği bir iş tir. Gönüller çorak, kalpler taşlaşmışken İslam’ın en güzel lisanıhâli nasıl bir bedende cereyan edecek tir.

Resulullah Sallallahualayhivesellem Efendimiz “Allah’ın beni bilgi ve doğru yolu gösterici olarak gönderişi, bol yağmura benzer ki bir kısım topra ğa yağdığında o toprak onu yitirmez, saklar; çok çeşitli otlar bitirir. Toprağın bazı su saklar, onda kuyular olur. Allah bununla insanları faydalandı rır. İçerler, sularlar ve ekerler. Yağmurdan bir kıs mı da kumsala çöle yağar. Orası suyu tutmaz, ot bitirmez. İşte dinde derin anlayışı olan ve Allah’ın beni gönderdiği şeyden faydalanan, onu öğrenen ve başkalarına öğreten iyi topra ğa benzer, gön derilmem sebebiyle Allah’ın bu hidayetine al dırmayan ise verimsiz kumsala benzer.” Buhari, Kitabul İlim 79... Kaynak: İslam İnanç Esasları Ali Muhammed Sallabi (Milli Gazete Da ğıtımı)

Bu durum ve anlayışla imanlı, ilim ehli gönül lerin alacağı sorumlulukla sosyal medya ya ve rimli sulak ve yeşil bir arazi olacak ya da gönül leri tarumar eden, kalpleri taşlaştıran yağsa bile su tutmayı bilmeyen çölleşmiş çorak bir arazi olacak. Her zamankinden daha şuur lu bir sosyal medya anlayışıyla gönüllerde İslam’ın lisanıhâli çiçek açan sanal âlemin gerçek âleme dönüş me sini Allah Azze ve Celle nasip eylesin inşaallah.

Düşündüğünüzden çok daha fazlası...

www.bilalovacik.com

SATIŞ ve PAZARLAMA
BİOVA MOBİLYA EKİPMANLARI DAĞITIM PAZARLAMA
Sarayaltı Mah. Celal Bayar Cad. No:145 Merkez / UŞAK
GSM :0 533 890 68 76 • www.bilalovacik.com

RONA
kapak

ÖĞRETMEN PERFORMANS DEĞERLENDİRME

İsmail ARIK / Eğitici

Öğretmen: Bir bilim dalını, bir sanatı ya da teknik bilgileri öğretmeyi meslek edinmiş, okulda öğrencilere ders veren kimse.

Performans: Verim, başarı. Değerlendirme

Değerlendirme: Türlü öğretim amaçlarının gerçekleşme oranını değişik yollarla ölçme ve ortaya çıkan sonuçlar üzerinde değer biçme.

Yukarıda tanımlanan üç sihirli sözcükten çıkan sonuç:

Öğretmen performansının değerlendirilmesi:

Bir bilim dalını, bir sanatı ya da teknik bilgileri öğretmeyi meslek edinmiş, okulda öğrencilere ders veren kimseleri, verim, başarı, değerlendirmesinin; Türlü öğretim amaçlarının gerçekleşme oranını değişik yollarla ölçme ve ortaya çıkan sonuçlar üzerinden değerinin biçilmesi.

Değer biçme işi, eylemi profesyonellik gerektiren, birikim ve teknik bilgi isteyen emsalleri olan bir süreçtir. Günümüz eğitim sistemi içerisinde öğrencilerin ölçme ve değerlendirilmesi,

alan uzmanları tarafından yapılması gereken bir iş olduğu tartışılırken (Rehberlik hizmetlerinin RAM' lar tarafından yürütülmesi gibi) öğretmenin performansını yukarıdaki tanımlar ölçüsünde kim, nasıl değerlendirir?

Değerlendiricinin değerlendirilenden daha fazla birikime, eğitime, alan yeterliliğine sahip olması gerektiği ölçme ve değerlendirme yeterliliğinin bulunması gerektiği düşüncesi kabul edilen bir kanaattir.

Öğretmeni yukarıda bahse konu üzerinden Öğrenciye, veliye, öğretmen arkadaşına değerlendirdiğiniz zaman paydaşlar arasındaki dayanışmayı; Rekabete, çatışmaya, menfaat taleplerine yönelimlere kapı açılabilecektir. Oysa ki öğretmenlerin rekabete değil dayanışmaya, iyi örnekler paylaşmaya, paylaşarak uygulamaları verimli hale getirmeye, başarının çitasını daha yükseklerle taşımaya, geliştirici metot ve teknikleri bulmaya, dünya örneklerini irdelemeye, sonuçlar üzerinde ülkemizin ihtiyaçlarına göre, geçmişten gelen peygamber mesleği olan erdem-

li münevverliği öğreticiliği, öğretmenliği bulma çabası vardır.

Öğretmenin performansını artırmak istiyorsak sorunları iyi teşhis etmeli, doğru tedavi yöntemleri geliştirmeliyiz. Öğretmenin yönetim, geçinme, barınma, statü v.s. sorunları ve bunlarla mücadelesi vardır. Performansı yükseltmenin birinci şartı; Performansı yüksek okul yöneticileriyle başlar. Okul yöneticilerinin seçiminde yeterlilik, alanında başarı, kucaklayıcılık, donanım, bakış açısının genişliği, ufuk çizgisinin uzaklığı, milli ve ahlaki değerlere bağlılık, kamu malına, insan hak ve hukukuna hassasiyet, gelişmeye açıklık, yetişkin ve çocuk psikolojisini bilme, proje yapma ve yürütme yetkinliği, sosyolojik olayları doğru anlama ve yorumlama, halka saygı ve hizmetkarı olma felsefesini özümsemiş ruh halinde hallenme, toplumcu, gelişimci, tarafsız, iyi iletişim becerilerine sahip, çözüm odaklı, adaletli eşitlikçi, buyurgan olmayan normlara haiz kişiliklerden oluşturarak ilk adımı atabiliriz. Ağır sorumluluklar yüklediğimiz idarecilerimizi geliştirici, yetiştirici, sorumluluklarına paralel ekonomik iyileştirmelerden mahrum etmemeliyiz.

Öğretmenlik mesleğini geliştirici tedbirlerden uzak kalmamalı, mevcut kariyer basamaklarıyla oluşan eşitsizlik giderilmeli. Öğretmenliği anlam-sızlaştıran uygulama ve davranışlardan kaçınılmalıdır.

Performans geliştirici çalışmalar mutlaka yapılmalıdır. Branş ve meslekteki gelişmeler alana yansıtılmalı ve uygulamalarına bakılmalıdır. Klasik hizmet içi eğitim çalışmalarıyla bu alanda çok başarılı olunacağı düşünülmemelidir.

Hizmet içi eğitim faaliyetleri yeni bir bakış tarzıyla düzenlenmeli; Eğitim çalışmaları tam zamanlı akademik düzeyde olmalı ve belgelendirilmelidir. Mesleki, proje, fikir, yöntem, geliştirici çalışmalar teşvik edilmeli alan açılmalıdır. Öğretmenin itibarını yükseltmeye, yetiştirmeye yönelik projeler oluşturulmalı, öğretmene yatırı-

rım yapılmalıdır. Öğretmenin rol model olduğu da düşünüldüğünde öğretmenin görevi toplumda ve günlük hayatta da devam etmektedir. Dolayısıyla, öğretmene diğer meslek grupları ile aynı statüde bakmak, diğer meslek gruplarının referanslarıyla değerlendirmeye tabi tutmak doğru olmayacaktır.

Öğretmenin temel ve özel yeterlilikleri geliştirilirken rekabete yönelik uygulamalardan vazgeçilerek, iş birliğine yönelik uygulamalar ön plana çıkarılmalı, bu alandaki çalışmalar teşvik edilmelidir. Hizmet birikimlerinden faydalanılmalıdır.

Tecrübe paylaşımları teşvik edilerek iletişim portalı oluşturulmalıdır.

Öğretmen yeterlilikleriyle ilgili veri toplama vizyon ve misyon oluşturma hedeflerine ulaşmak için yeterliliği olan gruplardan faydalanılmalı, öğretmen not alma, puanlarda üstün olma gayreti içine sokulmamalıdır. Bu alanda öğrenci

ve veli puanlaması olmamalıdır. Okul içi barışını, okul iklimini bozucu değerlendirmeye yöntemlerinden uzak durulmalıdır.

Toplumsal dayanışma, huzur, barış, adalet, sevgi en çok ihtiyaç duyduğumuz kavramlardır, Eğitim

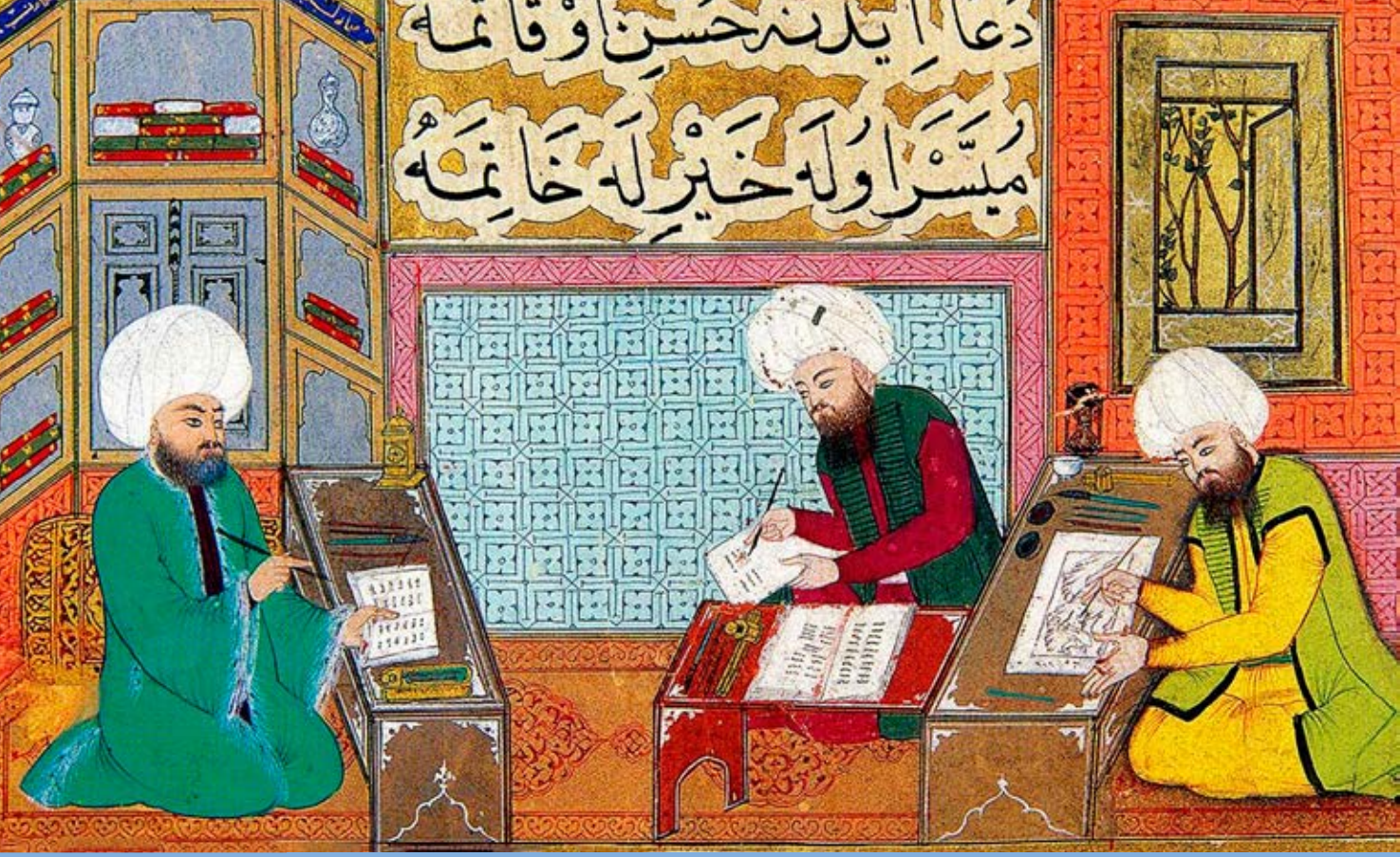
sistemi içerisinde öğretmeni ve paydaşlarını çatışmaya götürecek, öğretmeni puan almaya, yaranmaya, öğrenci ve veli dalkavukluğuna itecek performans değerlendirme yöntemlerinden vazgeçilmelidir.

Bir milleti yüceltecek en önemli unsur eğitimidir. Eğitimi yüceltecek olan en önemli unsur da öğretmenlerimizdir.

Milletimizi yücelten, ahirete intikal etmiş öğretmenlerimizi rahmet ve minnetle anıyor.

Eğitim ordusunun münevver öğretmenlerini selamlıyor, ellerinden saygıyla öpüyorum.

Bir milleti yüceltecek en önemli unsur eğitimidir. Eğitimi yüceltecek olan en önemli unsur da öğretmenlerimizdir.

Ömer Faruk ULAŞ / Tarihçi-Eğitimci

OSMANLIDA MÜFTÜLÜKTEN ŞEYHÜLİSLAMLığA KADAR EĞİTİM

Şeyhülislam, Müslümanların şer'i konularda veya dinle alakalı diğer mevzularda karşılaştıkları sorunlara dönemin hükümdarına göre değil, Kur'an ve Sünnete göre çözüm bulmaya çalışan, sorulan suallerle alakalı olarak İslami kaideler çerçevesinde cevap veren, İslam devletinin manevi kanun koyucusudur.¹ İslam dini adalet dediğimiz kavramın en iyi ve güzelini getirdiği için bu makam gayrimüslimlerin arasındaki anlaşmazlıkların çözümü için de bir çıkış kapısıydı. Kiliselerdeki seçim ihtilaflarını halletmek için bile bu makama başvurulmuş, bu sorunlar hakkında dahi şeyhülislamların fetva verdiği, Osmanlı kadı sicillerinde görülmüştür.

Osmanlı Devleti'nde ve diğer İslam devletlerinde kadılık ve müftülük makamının zirvesi şeyhülislamlık olmuştur. Bu makama tarih boyunca erkeklerden atama yapılmış, bayanlar yalnızca

eşlerinin yanında gittikleri yerde bölgenin hatun tebaası ile ilgilenip eşlerine danışarak onların suallerine cevap vermiş, onlara okuma yazma, temel matematik bilgisi ve Kuran-ı Kerim öğretmiş, ayrıca dinî bilgiler vermişlerdir. Ama bir müftü, kadı veya şeyhülislam hüviyetinde değil sadece bölgede görev alan memurun eşi olarak...

İlmiye sınıfı mensupları arasında şeyhülislam, Osmanlı Devleti'nin merkez teşkilatının veziriazamdan sonra en yetkili devlet adamı idi. Padişah tarafından manevi anlamda birinci dereceden gerektiğinde kanun hükmünde fetva yayınlamak ile yükümlü makam idi ve fetvalar Hanefi mezhebine göre verilirdi. Veziriazam ise devlet işlerinde dünyevi yani genel manada siyasi yönden sorumlu idi. Şeyhülislamın yapılan işlerde hem dünyevi hem de manevi yönden sorumlu idiler çünkü Osmanlı devlet adamları yedi asra yakın

zaman boyunca bir işi icra ederken katiyen fetvasız bir adım dahi atmazlardı.

Müftü ve kadı olmak için medrese eğitimi tamamlayanlar payelerine uygun sancak ve kazalarda müftü ve kadı olarak görev yaparlar, buralarda halka öğretmenlik ve yol göstericilik görevini de üstlenirlerdi. İftâ (müftü) yolunu seçenler de başkent müftüsü şeyhülislamın idaresinde sancak ve kazalarda müftülük görevini yürütürlerdi ve gittiği sancak eyalet ve kazalarda tecrübe edinirler, insanların itimat ettiği şahsiyetler konumuna gelirlerdi. Yani geleceğin şeyhülislamı çok iyi derecede güven kazanmış olarak ve tam manası ile İslam dininin şeri hükümler dediğimiz bilgilerini öğrenerek kendilerini geliştirirlerdi. Kadılar da zamanla büyükşehir kadısı olduktan sonra şeyhülislamlığa geçebilirdi. Kadılar da kültürel hükümlere şeri kanunlara hâkimdi.

Osmanlı Devleti'nde ilk şeyhülislamlık makamının çıkışı, II. Murat'ın saltanatı zamanında 1425'te ulema arasında ön plana çıkan ve kendine hiyerarşide öncelik tanınan Molla Şemseddin Fenari'nin tayini ile bir fetva makamı olarak ortaya çıkmıştır. Bu tarihten önce Osmanlı Devleti'nde şeyhülislamlık makamı oluşmamıştı. Bunun yerine kadılar ve müftüler görev yapıyor-du veya dönemin ileri gelen âlim veya şeyhleri görev alırdı.

İlk Osmanlı kadısı Dursun Fakih'tir. Moğolların önünden kaçıp gelen birçok insan olmuştu. Anadolu'ya gelenler arasında olan Karamanlı Dursun Fakih de Osmanlı Devleti ailesine katılmıştır. 15. yüzyılda mütevazı bir makam olarak ortaya çıkan Osmanlının ilmiye sınıfı mensubu şeyhülislamlığın mertebesi, zamanla devletin ihtişam kazanmasıyla eş zamanlı olarak yükselmiştir. 16. yüzyılda Zembilli Ali Efendi, İbni Kemal Paşa ve Ebu's-Suud Efendi devirlerinde yükselerek şeyhülislamlık makamı olduğu günden kaldırılacağı güne kadar geçecek zaman içinde en yüksek mertebeye ulaşmış, halkın ve hakkın savunucusu olmuştur.

Osmanlı Devleti'nde ilk şeyhülislamlık makamının çıkışı, II. Murat'ın saltanatı zamanında 1425'te ulema arasında ön plana çıkan ve kendine hiyerarşide öncelik tanınan Molla Şemseddin Fenari'nin tayini ile bir fetva makamı olarak ortaya çıkmıştır.

Şeyhülislamlık makamının ilk basamağı olan müftülük ve kadılık müessesesi halka sadece dinî eğitimde yardımcı olmamıştır. Halka okuma yazma vb. ilimleri ücretsiz olarak öğretmiştir. Bunun yanında müftülerin hanımları tebaanın hanımlarına ve kız çocuklarına gerekli eğitimi ve bilgiyi vermiş, katiyen fetva verme makamında bulunmamışlardır ve günümüzde uygulamaya konan kadınların fetva makamına getirilmesinin hiçbir İslam devletinde örneği yoktur. Ancak şunu da belirtmeliyiz ki Osmanlıda kadınlar İslam'dan uzaklaştırılmamış ve gayet yüksek İslami bilgiye sahip olarak yetişmişler, sadece ön planda yani vitrinde olmamışlardır.

Bu da İslam'ın kadına verdiği önemi gösterir ki nasıl mücevheri saklar herkese göstermez isek kadın da değerli olduğu için gösterilmemiştir. Tüm bunların yanında günümüz kitaplarında yazan şeyhülislamlığın babadan oğula geçmesi mesele-

sine gelince bu konu kötü yorumlarla halkımızı yanıltıcı konulara dönüşmüştür. Bunun aksine ikinci Murad zamanında ilmi teşvik ve ulemayı taltif için tanınan birtakım imtiyazlar, daha sonraki devirlerde bütün ulema çocuklarına da tanınmıştır. Bütün bunların ötesinde ilmiye sınıfının sahip olduğu en büyük ayrıcalık Osmanlı tebaası içinde sahip oldukları itibar ve güvendir. Ne yazık ki günümüzde okuldaki öğretmen de din görevlilerimizin de itibarı yok olmaya başlamıştır.

İlmiye mesleğinin babadan oğullara ve torunlara geçmesinin bir gelenek hâlini alması birçok köklü ailenin oluşmasına neden olmuştur. Bu da o devirde basılmış eserin olmaması yani kitaba vesaire ulaşmak zor olduğu için insanların işini kolaylaştırıp bu ilim ailelerinin evlerinde kütüphaneler oluşmasını sağlamıştır ki bu sistem kötü değil ancak zamanla yorulduğu da bir gerçektir. Osmanlı Devleti eğitim sisteminin yüzyıllarca çok canlı bir şekilde yaşamasını sağlamış ve gelecek asırları etkilemesini sağlamıştır. İlmiye mesleğinin bu şekilde babadan oğula intikali ve ailelerin teşekkülü, ilmiye sınıfına adım atacak

kişinin çocukluğundan itibaren ilim ortamında gelişmesine, dönemim koşulları itibari ile zor ulaşılan kitap ve kütüphane gibi birtakım mesleki kaynaklara ulaşabilmesine fayda sağlamıştı. Ancak Osmanlı Devleti'nin son dönemlerinde ise zamanla hak etmeyenlerin paye almasına da sebep olmuştur.²

Medreseden mezun olan talebe müderrislik veya kadılık görevlerine atanabilmek için Anadolu'da görev yapmak istiyorsa Anadolu kazaskerinin, Rumeli'de görev almak istiyorsa Rumeli kazaskerinin belirli günlerdeki meclisine devam ederdi. İsmi matlab adı verilen rûz-nâme'ye (mülazemet defteri) kaydettirirdi. Adını kaydettirenlere mülazım, mülazımların mesleki staj ve bekleme sürelerine de mülazemet adı verilir. Kaydolan mülazımlar mesleki staj ve bekleme sürelerine yani görev alıncaya kadar geçen süreye de nevbet denirdi. Bu sistem Kanuni devrinde sultanın emri ile Ebu's-Suud Efendi tarafından belirli düzene koyulmuştur. Nedeni medrese mezunun sayısının artmasıdır ve bu düzenlemeyle ilmiye sınıfına ait görevlerin her biri için belirli kontenjanlar belirlemiş yani günümüzdeki gibi binlerce kişi üniversite mezunu olup işsiz kalmamış ve yedi senede bir mülazemet usulü kanun haline gelmiştir. Böylece şeyhülislam, büyükşehir kadılıkları ve büyükşehir müftülükleri belirli sayıda öğrenciyi mülazım yaparlardı. Bu öğrenciler zamanla yükselerek şeyhülislam olurlardı. Tabi ki şeyhülislamlık makamına ise atamayı padişah yapardı. Bu makamdakilerin gerçekten ehliyet sahibi âlim kimseler olması tercih edilirdi. 1574'ten itibaren şeyhülislamlar ilmiye

sınıfının başkanı oldular ve bütün kadılar, müftüler ve medrese yani günümüz üniversite hocaları dahi şeyhülislamların emrine verildi. Müftülükte ve kadılıkta yeteri kadar tecrübe ve liyakat kazanarak şeyhülislam olan şahsı saraydan on beş kadar görevli gelip sadrazama götürür ve sadrazam ise şeyhülislamı padişahın huzuruna çıkarır ve sultan dine ve ilme duyduğu saygıdan dolayı ayakta karşılardı. Şeyhülislamı ve feribeyda denilen beyaz çuha kaplı erkân samur kürkü giydirmek sureti ile tayin işlemi gerçekleştirilirdi.

Osmanlı'da veziriazam olmak için tahsil aranmazdı fakat şeyhülislam olmak hatta bunun ilk basamağı olan kadılık, müftülük ve müderrislik için bile medreselerin en yükseğini bitirmiş olmak gerekirdi.

Osmanlıda görev almış şeyhülislamların bir kısmı verdiği fetvaları kitap hâline getirmiş, bir kısım da getirmemiş ancak arşiv belgesi hâlinde hâlen birçoğu Süleymaniye olmak üzere muhafaza edilmektedir. Osmanlı şeyhülislamlarında ve onların en alt tabakası kadılar ve müftüler dahil olmak üzere haraç ve yolsuzluk olaylarına çok az rastlanmıştır. Bu tür olaylara okyanusta yağmur tanesi diyebileceğimiz kadar az rastlanmış, bu da bize buralarda görev alanların gerçekten halktan aldıkları itimadın kanıtı olmuştur. Bunun yanında işinin ehli kişilerin atandığını göstermiş, davalar kısa sürede çözüme bağlanmış ve ülke içinde fetvalarda çift başlılık olmamış hatta İslam âlemi bu durumdan olumlu etkilenmiştir. İslam birliği kurulmuş, harici tehditler bu birlik sayesinde bertaraf edilmiştir. Kısaca bu makam Hz Ömer'in adaletini ve peygamberin sünnetini ve Rabb'imizin kitabındaki emirleri kadına veya erkeğe göre değil rabbimiz ne diyorsa ona göre uygulayan çok ulvi bir makam olmuştur.

Dinî fetva ve eğitim makamı şeyhülislamlık cumhuriyetin ilanı ile ilga edilmiş ve günümüzde yaşanan sıkıntıların ortaya çıkmasına neden olmuştur. Çareyi kendimizde aramak yerine el âlemde aramak, gene başımıza dert açmış; yıllar süren davalar, çift başlı fetvalar; torpil uleması insanların doğmasına neden olmuştur.

1. Kılıç, Ümit: Osmanlı Teşkilat tarihi, s.304, Ankara 2012.

2. Kılıç, Ümit: Osmanlı Teşkilat Tarihi, s.305, Ankara 2012

EĞİTİMDE ANLAYIŞ VE YOL

Mustafa ALKAN/ Eğitimci

İnsanoğlunu diğer canlılardan ayıran en önemli özelliği Allah'ın (cc) bahşettiği akıl nimetidir. Akıl; güzeli çirkinden, faydalıyı zararlıdan, iyiyi kötünden ayırt etmeyi sağlayan yegane ve en önemli nimettir.

İnsanı yaratılış fitratından ayırmak isteyen birçok etken vardır. Bunların başında nefis ve şeytan gelir. Şeytan her an insana kötülüğü, asiliği, heva ve hevese uymayı kısacası insanın ahiretini yakmak için dünyayı ve dünyalık her şeyi güzel gösterir.

Peki, insan bahşedilen bu aklını yaratılış fitratına uygun bir biçimde **“hem dünyasını hem de ahiretini kurtaracak bir şekilde”** kullanıyor mu?

Aklını kullanan bir insan;

- Büyüklerine saygısızlık yapar mı?
- Küçüklerine eziyet eder mi?
- Hakkı olmayana tenezzül eder mi?
- Çevreyi kirletir mi?
- Bulunduğu yere zarar verir mi?
- Vatanına, milletine ihanet eder mi?
- Yalan ve iftiraya sarılır mı?
- Hileli mal satar mı?
- İnsanın canına kast eder mi?
- Her şeyi kendi hakkı görür mü?
- Hırsızlık ve haksızlık yapar mı?
- Kavga ve dövüşten yana olur mu?
- Mazlumdan değil güçlüden yana olur mu?
- Kendi bedenine zarar veren (sigara, uyuşturucu, alkol) maddeler kullanır mı?

Belirtilenleri akıllı olan insanların yaptıklarını malesef görmekteyiz?

Peki bu kötü hasletlerin önüne geçilebilir mi?

Karamsar olmamak lazım, insan onuruna yakışmayan ve yüce yaratıcımıza karşı yüzümüzü kızartan bu kötülüklerin önüne geçilebilir.

Bunun için yapılması gereken, tek panzehir olan **Eğitim**'e başvurmaktır.

Günümüzde 3 yaşında başlayan ve en az 18 yaşına kadar devam eden 15 yıllık bir temel eğitim sürecinden geçen bir nesil var. Fakat ne anne-babalar, ne öğretmenler nede çevre 15 yıllık eğitimden memnun değil.

O zaman **Eğitim** de yolunda gitmeyen şeylerin olduğunu akıllı olan her insan anlayabilir.

Eğitimde yolunda gitmeyen şeyler:

- Fıtrata uygun bir eğitim modeli yok,
- Maddeyi esas alan bir eğitim yaklaşımı mevcut,
- **“Sadece bilgi temelli”** bir eğitim söz konusu,
- **“Milli ve manevi esasları”** önceleyen bir model yok,
- İnsanın fizyolojisine, psikolojisine, sosyolojisine, kendi öz kültürüne ve kapasitesine uygun bir eğitim yerine **Tek tip eğitim** dayatması var,
- Güçlünün, imkanı olanın iyi bir eğitim aldığı, zayıfın yeterli eğitim alamayanın elendiği **“Ben merkezci” “Darwinist bir eğitim”** uygulaması var,
- Hak edenin değil **“benim hakkım”** anlayışına kapı aralayan bir sistem mevcut,
- Zorunlu bir eğitim anlayışı var.
- Karma eğitimle gençleri gelişim dönemlerinde buhrana sürükleyen bir eğitim var,
- Hep başarıyı esas alan bir eğitim anlayışı var,
- **Aklı her şeyin üstünde tutan** bir eğitim var,
- **“İnsanı kendi ve çevresi ile barışık hale getiren”** bir eğitim yok,
- “Güzeli çirkinden, faydalıyı zararlıdan, iyiyi kötünden ayırt etmeyi sağlayan” kısacası **“Aklını yaratışa uygun kullandırmayan”** bir eğitim mevcut,
- Estetik ve Sanattan yoksun bir eğitim var,
- Sınav stresi ile baş başa bırakan bir eğitim var,
- **“Meslek sahibi yapan bir eğitim yerine meslek peşinde koşurtan”** ve pes ettiren bir eğitim var.

Yukarıda belirtilenlere ilaveler yapmak mümkün.

Sonuç:

Ülkemizin bir tek evladını heba etme hakkımız yoktur. Bir milyonluk devasa eğitim ordusu biran önce seferber edilmeli, geleceğimiz olan evlatlarımız bir an önce yatılışa uygun bir eğitim modeli ile eğitim almaya başlamalıdır. Devlet büyüklerimiz ve eğitim yöneticilerimiz şunu unutmasınlar: **“Bu ülkenin evlatları iyi bir eğitim alırsa, devlet büyüklerimiz ve eğitim yöneticilerimizin evlatları da mutlaka iyi bir eğitim alacaklardır”**. Akıllarını kullansınlar. İlahi adalet bunu gerektirir.

YENİ İFSAD PROJESİ DEİZM TEHLİKESİ...

H. İbrahim KABAK / Eğitimci - Yazar

Nedense ateş bacayı sarıp haneleri tutuşturduktan sonra tehlikenin farkına varmak bizlerde adet olmuş maalesef... Son günlerde sıkça konuşulmaya başlanan bir kısım imam hatip lisesi öğrencisinin hatta ilahiyat fakültesi öğrencisinin “deizm” denilen sapkın bir inanca yönelmeye başladığı haberleri çok ciddi bir tehlikenin hatta büyük bir facianın habercisidir.

Resmî istatistiksel veriler, uzun süreden beri ülkemizdeki Müslümanların oranının %99 olduğunu gösteriyor ve biz de hep böyle ifade ediyorduk. Ancak 2017 yılında Türkiye’de Toplumun Dine ve Dinî Değerlere Bakışı Araştırması üst başlığı ile MAK Danışmanlık tarafından bir kamuoyu araştırması yapılmıştır.

Bu araştırmada; “Allah’ın varlığına ve birliğine bizi yaratıp yaşattığına inanıyor musunuz?” sorusuna yaklaşık % 4 oranında “hayır” cevabının verildiğini, bu soruya, “Evet, Allah’ın bizi yarattığına inanıyorum ama her şeye karıştığını düşünmüyorum.” diyen literal anlamda deist düşünceye sahip olanların oranının ise % 6 olduğu görülüyor. Bu sonuç bize şimdiye kadar söylenen % 99 oranın maalesef % 90’lara gerilediğini çok net bir şekilde göstermektedir. Ancak sahih bir inançla inananların oranının daha aşağılarda olduğu araştırmanın devamındaki bilgilerde dikkati çekmektedir.

Bu araştırmada “Meleklerle inanıyor musunuz?” sorusuna “Evet, meleklerle inanıyorum.” diyenler % 75, “Kur’an-ı Kerim ve diğer kitapların vahiyle geldiğine inanıyor musunuz?” sorusuna “Evet, inanıyorum.” diyenlerin % 76 olduğu ifade edilmektedir.¹ Bu tablo deist olmaya hazır buna ilaveten %14-15’lik bir kitlenin daha varlığını göstermektedir. Bu durum özellikle gençler arasında din karşıtı akımların dikkate değer bir artış kaydettiğini gösteriyor. Zaten etrafa şöyle bir göz attığımızda bilhassa genç kuşakların İslami-ahlaki değerler sistemine karşı ilgisiz hatta mesafeli bir dünya görüşüne meylettikleri gerçeğiyle karşı karşıyayız.

Nedir bu “deizm” denilen sapkın inanç? Nereden çıktı? Bugün habise bir ur gibi insanımızı, neslimizi tehdit eden bu illet bize nereden, nasıl bulaştı? Buna kimler, neden çanak tuttu? Nasıl katkı sundu? Bütün bunlar bu hususta teşhisin konması ve tedavinin bulunması için cevabı mutlaka bulunması gereken sorulardır.

Deizm, Tanrı’nın varlığını ve âlemin ilk sebebi olduğunu kabul etmekle birlikte akla dayalı bir din anlayışı çerçevesinde nübüvveti şüphe ile karşılayan veya inkâr eden felsefî ekolün adıdır.² Bir başka tanımda deizm şöyle açıklanmaktadır: Her türlü vahyi, risâleti, mucizeyi, ilhamı ve dolaylı-

sıyla vahyin bildirdiği Allah'ı, dini inkâr ederek sadece akıl ile idrak edilen bir Yaratıcıyı (Tanrıyı) kabul eden anlayıştır. Bir başka ifadeyle Allah'ın âlemin mimarı olduğunu, âlemi düzenleyip tanımladığını, ona şekil verdiğini, onu harekete geçirdiğini, fakat artık âleme karışmadığını tasavvur eden bir anlayıştır.³ Yani amiyane tabiriyle (hâşâ) evreni yaratmış, düzenini kurmuş, artık etliye sütlüye karışmayan, emekliye ayrılmış, köşesine çekilmiş bir tanrı inancıdır diyebiliriz.

Deistler, Allah'ın (yaratıcının) varlığını kabul etmekle birlikte O'nun artık âleme karışmadığını tasavvur ederler.

Böyle bir varlığın âlemde tesirleri gözlenen veya tezahür eden hikmet ve inayetinin bulunmadığına inanır, âhireti inkâr eder, bütün itikat esaslarını reddeder ve Allah'ın insanla irtibatının olamayacağına inanırlar. Bununla birlikte İngiliz deizminin babası olarak kabul edilen Cherbury'li Lord Herbert (ö. 1648), Tanrı'ya ve âhiret hayatına inanmakla birlikte kutsal metinlerin doğruluğu konusunda ciddi kuşkular beslemiş, din adamlığı kurumunu şiddetle eleştirmiş, ayrıca evrensel gerçekleri kavramaya aklın yeteceğini savunmuştur.⁴

İncil'in ve Hristiyanlığın tahrif edilmesi üzerine Avrupa toplumunun da pagan kültürüyle bütünleşmesi neticesinde Hristiyanlar hızla irrasyonalizme yönelmişlerdir. Dünya-ahiret dengesinin kurulamaması, üçlü tanrı inancı, Hz. İsa'ya karşı sevgide aşırılık ve onun peygamberlikten (hâşâ) ilah (Allah'ın oğlu) konumuna yüceltilmesi, asli suç, kiliselerin tanrının bedeni olduğuna inanılması, ruhban sınıfına adeta peygamberlik makamı verilmesi, papazların tarihî süreç içerisinde akla, bilime ve fıtrata aykırı birtakım dinî yorumlar yapmaları ve uygulamaları gibi inanışlar Hristiyanlığı gönülden ikna olunarak inanılan değil, zoraki inanılan, âdeta sır ve gizem dinine dönüşmüştür. Böyle baskı ve korku ile sürdürülebilen bir dinde papazlar halk üzerinde mutlak bir otorite kurmuşlar ve zamanla bu otorite akıl, özgür irade ve serbest teşebbüs üzerinde dayanılmaz bir baskı kurmuş, ekonomik anlamda da hal-

kın sömürülmesine alet edilmiştir.

Sürekli gelişen deneysel bilgiler ise kilisenin asırlardan beri dejenere ettiği, baskıcı ve totaliter bir mahiyet kazandığı inançları sarsmış, bunun doğal bir sonucu olarak da insanlar böylesi bir dinden uzaklaşmaya başlamışlardır. Böylece Avrupa'da Ortaçağ'ın fikir ve inanç ikliminden Yeniçağ'a girerken Hristiyanlığın yaşadığı teolojik bunalım ve Batı medeniyetine ait tarihî şartlara bir itiraz mahiyetinde deizm ortaya çıkmıştır. Onun doğuşu ve yükselişi ile Batı dünyasında akılcılığın yükselişi arasında bir paralellik vardır.

İncil'in tahrif olmasıyla Batı'da vahyin sıhhati konusunda gelişen bu şüphecilik ve inkâr tavrı akla mutlak güven psikolojisini doğurmuştur. Buna karşılık, İslâm âlimleri ya ilâhî vahiyle aklıselimin tam anlamıyla uyduğuna yahut vahyin aklın ötesinde boyutlara da sahip olduğunu, akla ufuk açıcı niteliği olduğunu vurgulamışlardır.

İslâm inancının temelinde Allah, âlem ve insan münasebetlerinin asla kopmayacağına veya zayıflamayacağına inanmak vardır. Esasen İslâm inanç ilkelerine göre; ilmi, hikmeti ve lütfuyla Allah âleme her an müdahale eden olmuş, olacak her şeyi bilen ve yaratan yüce bir varlıktır. İnsanlar bu yüce varlığa dua ile isteklerde bulunup lütuf ve yardımını talep edebilir ve Allah'a iletmek istedikleri her dilek mutlaka yerini bulur. Allah belli zamanlarda seçip gönderdiği peygamberlerine vahiyle insanların uyması gereken kulluk görevleri ve toplumsal kanunlarını bildirerek âleme ve insana müdahalesini açık bir şekilde göstermiştir. Allah ve insan arasında bu şekilde bir iletişimin olduğuna inanmak İslâm'ın temel umdelerinden biridir.

Ayrıca Kur'an'ın Allah kelâmı olduğu, lafız ve mâna bakımından mucize olduğu, ilâhî koruma altında bulunduğu ve tarihen de bilindiği gibi asla tahrif edilmemiş ve edilemeyecek olduğu hususu Müslümanların ortak inancıdır. Bu, Batılıların iddia ettiği gibi Müslümanların zannı değil ilmen de ispatı olan bir gerçektir. Tüm dünya

Deistler, Allah'ın (yaratıcının) varlığını kabul etmekle birlikte O'nun artık âleme karışmadığını tasavvur ederler. Böyle bir varlığın âlemde tesirleri gözlenen veya tezahür eden hikmet ve inayetinin bulunmadığına inanır, âhireti inkâr eder, bütün itikat esaslarını reddeder ve Allah'ın insanla irtibatının olamayacağına inanırlar.

Müslümanlarının ellerinde bir tek Kur'an-ı Kerim vardır ve bu Kur'an elimizde bulunan Hz. Osman dönemine ait olduğu zannedilen en eski Kur'an nüshasıyla tıpa tıp aynıdır. Ayrıca bugüne kadar Batılılar tarafından da didik didik incelenmesine rağmen Kur'an-ı Kerim'de gelişen ilimle çelişen hiçbir bilgiye rastlanmadığı gibi tam aksine ulaşılan bilgiler Kur'an'ı onaylamaktadır. Bu sebeple Batı'daki deist filozofların Yahudi-Hristiyan kutsal metinleri karşısındaki şüpheleri Müslümanlar için şimdiye kadar asla söz konusu olmamıştır.

Peki, durum böyle iken İslam toplumlarındaki inanç zaafı, özellikle yeni yetişen genç nesilde İslam dinine karşı gevşeklik, duyarsızlık hatta mesafeli duruş neden, nasıl gelişti? Hangi gelişmeler, olaylar, fikirler buna buna sebep oldu?

Deizmin ülkemizdeki zemin bulma sürecinin iki farklı boyutta geliştiğini görmekteyiz. Birincisi; ankette de tespit edildiği üzere Allah'a inanıp Allah'ın her şeye karıştığını düşünmediğini söyleyerek deist bir inanış içerisinde olduğunu açıkça söyleyen kesimdir. Diğer de tıpkı İngiliz deizminde olduğu gibi dini, ahireti reddetmeyen ancak Allah'ın ilim ve irade gibi sıfatlarına dolaylı tevillerle şüpheyle yaklaşan artık âleme karışmadığını tasavvur eden, Müslüman olduğunu söyleyen ama dine ve hayata dair her şeye Batılı ve deist bir kafa yapısıyla bakan tiplerdir.

Bu bilgiler ışığında konumuzu kısaca şöyle özetleyebiliriz: Deizm, tahrif edilmiş kutsal metinlerin gelişen bilimle çelişkiye düşmesi neticesinde Hristiyanlığın insanları tatmin edecek bir din olmadığını anlaşılmaya başlamasıyla ortaya çıkmış, İslam'ın bilinmemesiyle Müslümanlar arasında yayılma fırsatını yakalamıştır.

İrkçi emperyalistler tüm dünya çapında tüketmek bilmeyen bir hırsla kurmuş oldukları sömürü düzenin önünde en büyük engel olarak İslam'ı görmektedirler. Bu yüzden Hristiyanlığın modern hayatın gereklerine göre yeniden dizayn edilmesi kendilerine yetmemiş, Müslümanların da Allah inancının dünya ile alakasını kesmek suretiyle ilahi müdahaleye kapalı bir dünya anlayışına

sapmalarını elzem görmüşlerdir. Bu münasebetle misyonerler ve deistler bu küresel güçler tarafından desteklenmekte, hiçbir dönem olmadığı kadar birlikte yoğun bir şekilde çalışmaktadırlar. Onlara göre sömürünün sürdürülebilmesi için Müslümanlar sekülerleşmeli, inançları da Allah'ı everenin düzeni ve dünyaya karıştırmayan deizm olmalı, İslam dini bu düşünceye hizmet edecek şekilde yeniden yorumlanmalıdır. Bilginin küreselleşmesi ve internetin yayılmasıyla kurdukları web siteleri ve diğer sosyal medya kanalları ile dünya çapında faaliyet yürütmektedirler. Söz konusu bu sitelerde gençler İslam ve değerleriyle

ilgili yoğun eleştirilere çok rahat ulaşip tatmin edici cevapları ya bulamamakta ya da bulma ihtiyacı bile duymamaktadırlar.

Bu küresel güçler ve yerli işbirlikçileri diğer dinler gibi İslam'ın da bilim ile çatıştığını, akla aykırı ilkeler barındırdığını, insana özgürlük

tanımadığını, dünyayı ihmal ettiğini İslam dünyasının bundan dolayı geri kaldığını iddia ederek din karşıtı görüşleri ileri sürmektedirler. Bu bağlamda Tanzimat'tan bu yana ülkemizdeki Batıcı bazı sözde aydınlar İslam âleminin ilerleyebilmesi için İslam'ın da tıpkı Hristiyanlık gibi reforme edilmesini, adını öyle koymasalar da deist bir din anlayışının hâkim kılınmasını savunmuşlardır. Günümüzde bu küresel emperyalist güçlerin destek ve himayeleriyle oluşturulan DAESH, BOKO HARAM gibi şiddeti ve yasakları öne çıkaran, insana hiçbir özgürlük tanımayan örgütlerin uygulamaları da din karşıtı propagandaların etkisini artırmıştır.

Aslında bu süreç ilk olarak Müslümanların onları toparlayacak, birlik ve bütünlüklerini sağlayacak bir halifeden mahrum bırakılıp sahipsiz ve darmadağın hale getirilmesiyle başlamıştır. Bu durum Müslümanların dünyayı sömüren ırkçı emperyalistlere karşı tutumlarını etkilemiş; kimisini güce teslim olup "öğretilmiş tembellik" psikolojisine düşürerek kabuğuna çekilmesine, kimisini de onların etkilerine açık hale getirip yozlaşmasına ve değerlerinden kopmasına sebep olmuştur. Dolayısıyla modasından, hukuk sistem-

Tanzimat'tan bu yana ülkemizdeki Batıcı bazı sözde aydınlar İslam âleminin ilerleyebilmesi için İslam'ın da tıpkı Hristiyanlık gibi reforme edilmesini, adını öyle koymasalar da deist bir din anlayışının hâkim kılınmasını savunmuşlardır.

lerine, sinemasından müziğine, edebiyatından, eğitim sistemine, sosyal hayatın tüm yönlerine kadar Batı kültürüne ait değerler Müslümanlar arasında yavaş yavaş kabul görmeye başlamış, bunun neticesinde bizde ortaya çıkan sosyal, siyasi ve itikadi problemler tarihi süreçte onların yaşadıklarıyla özdeşleştirilerek bize de sirayet ettirilmiştir. Sonuçta Müslüman olduğunu söyleyen ama dine ve hayata dair her şeye Batılı bir kafa yapısıyla bakan tipler türemiştir.

Müslüman ülkeler sanayileşmeye ve teknolojik kalkınmaya hiçbir faydası ve etkisi olmayan sadece konfor sağlayan debdebeli ve şaşıalı yüksek ve lüks binalar, otoyollar, havaalanları vb. birtakım yatırımlar, kredilerle teşvik edilmek suretiyle hem borçlandırılmış hem de gelecekleri ipotek altına alınarak ekonomileri bağımlı hâle getirilmiştir. Bunun sonucunda Müslümanlar dünyevileştirilmiş, bu konforun tadını alan ve artık hiç kaybetmek istemeyen, görüntüde takva sahibi olanlar bile dinin yasakları veya sınırlandırıcı hükümleriyle karşı karşıya kalınca çok rahat bir şekilde bunları göz ardı eder hale gelmişlerdir. Bunlardan bir kısmı “Müslüman güçlü olmalı değil mi, Müslüman her şeyin en iyisine layık değil mi?” gibi gerekçelerin ardına sığınmaya çalışırken daha açık sözlü olanları “Ayeti, hadisi buna karıştırmayın, öyle her şeye din iman penceresinden bakarsan büyüyemezsin, gelişemezsin, güçlenemezsin; yerinde sayar, böyle oturur durursun. Oyunu kurallarına göre oynamalısın. Adamlar bu işi nasıl yapmışlarsa biz de öyle yapmalıyız.” deme cüretini gösterebilmeye başlamışlardır. Bu tavırlar farkında olunmasa da deistçe düşünmek değil midir?

Aklın yolunun vahyin nuruyla aydınlatıldığı takdirde mutlak hakikate ulaşılacağına inanan ve İslami siyaset anlayışını benimseyen bir camiadan “ortak akıl” söylemleriyle ayrılıp “Dine dayalı bir siyaset anlayışını benimsemediklerini, bunun kırmızı çizgileri olduğunu” söyleyerek (aklı vahyin önüne geçirip) yollarına devam eden bir kısım Müslümanlar aslında yaratıcılarını ülkemizi ve dünyayı yönetme işlerine karıştırmama kararı alarak deistçe bir düşünceye saptıklarının belki de halen farkına varamadılar.

Eğitimimiz Fulbright anlaşmasıyla ABD’ye teslim edilerek seküler bir sistem uygulanmış; akıl, yeniliklere ve değişime açık olmak fikri yü-

celtilmiş ve buna hiçbir sınır konulmamış, gençlerimiz popüler kültürün adeta kucağına itilmiştir. Ders müfredatlarının hazırlanmasında “soran, sorgulayan bireyler yetiştirme” amaçlanmış, bunun neticesinde din ve ona ait tüm değerler de sorgulanır hâle getirilmiştir. Dini eğitim veren okullarda da eğitim, bu sistem dâhilinde yürütülmektedir. Din kültürü ve ahlak bilgisi derslerinde “mezheplerüstü (herhangi bir mezhebi esas almayan, mezhebi tartışmalara girmeyen) ve dinler açılımı” anlayış olarak ifade edilebilecek bir yaklaşım benimsenmiştir...”⁵ Programın Uygulanmasına İlişkin İlke ve Açıklamalar kısmında ise şu ifadeler yer almakta: “Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Dersi Öğretim Programı, Anayasamız ile Millî Eğitim Temel Kanunu hükümlerine uygun olarak hazırlanmıştır. Programın uygulanmasında devletimizin laiklik ilkesi daima göz önünde bulundurulacak ve bu ilke titizlikle korunacaktır. Hiçbir şekilde vicdan ve düşünce özgürlüğü zedelenmeyecektir. Öğrenciler dinî uygulamalara zorlanmayacaktır.”⁶ denilmektedir.

Ehli küfür bu kadar ifsad çalışması yürütürken kendilerine bu çerçevede hizmet edecek elemanları da “İslami” diye anılan yapılanmalar içerisinden dahi maalesef kolayca bulabilmektedirler. Cemaat önderleri ve meşayihden bazıları kendi yapılanmalarına birtakım kıyakların sağlanması karşılığında yıllarca batıl zihniyetlerin siyasi yapılarının peşine sürüklediği; “Biz nefsimizle cihad ediyoruz, bu büyük cihattır.” diye tabiiilerini adeta kabuğuna çekip bunca fitne çalışmalarına karşı pasifize ederken ulemamız küfür sistemlerinin ürettikleri sorunlara tabiri caizse İslam’dan yama vurmaya çalışmaktan İslam’dan, Kur’an ve sünnetten çözümler üretmeyi düşünemez hâle gelmişken nasıl bir sonuç beklenebilirdi ki? Buna merhum Mehmed Akif’in;

“Misyonerler gece gündüz çalışırken acaba Oturup vahy-i ilâhîyi mi bekler ulemâ.”

mısralarından başka diyecek bir söz bulamıyor insan.

1. <http://www.makdanismanlik.org/wp-content/uploads/2017/06/MAK-DANIŞMANLIK-TÜRKİYEDE-TOPLUMUN-DİNE-VE-DİNİ-DEĞERLERE-BAKIŞI-ARAŞTIRMASI.pdf>
2. Bkz. Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi “Deizm” maddesi C.9, S. 109.
3. <http://www.diyandergisi.com/gundem/item/1530-gunumuzde-deizm-ateizm-ve-nihilizmi-doguran-sebepler>
4. Bkz. Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi “Deizm” maddesi C.9, S. 110.
5. <http://mufredat.meb.gov.tr/ProgramDetay.aspx?PID=318>
6. a.g.k. S. 8

Hüseyin YAVUZ / Eğitimci

EVLAT YETİŞTİRMEDE ENGELLER

İnsan dünyaya geldiği andan itibaren yaratılmışların en üstünü ve en şerefliisidir. Allah (cc) insanı Bakara suresi 30. Ayette halife diye vasıflandırmıştır. Halife kalması için amellerin nasıl olacağı da beyan edilmiştir. Ancak yaratılış gayesine uygun olarak davranmazsa, en üstün olma hususiyetini kaybedip hayvanlardan aşağı bir mahluk haline de dönüşebilir. İnsanın, yaratılış gayesine göre yaşaması ve davranış sergileyebilmesi için anne karnında başlayan eğitimin, kişiliğini buluncaya kadar devam ettiği bir gerçektir. Bunun için Allah; evlat yetiştirmenin teknik ve metotları olarak helal ile beslenme ve beslemeyi, örnek olmayı, nasihat etmeyi, iyi nesiller yetiştirmeyi, onları ulvi gayeleri doğrultusunda hayata hazırlamayı istemişlerdir.

CEHENNEM ATEŞİNDEN KORUNAK

Allah'ın bize verdiği her şey bir emanettir. Bu emanetler içerisinde en önemlisi ise şüphesiz neslimiz, gözümüzün nuru çocuklarımızdır. Bu

konuda ana-babanın yapamayacağı fedakârlık yoktur. Allah her emanette olduğu gibi, çocuklarımızın bütün sorumluluğunu da bizlere yüklemiştir. Çocuklarımızı iyi insanlar olarak yetiştirmek hem milli görevimiz , hem ilahî bir vazifemizdir. Allah (CC) Kur'an-ı Kerim'de bu konuda şöyle buyurmaktadır: “Ey iman edenler, kendinizi ve çocuklarınızı yakıtı insanlar ve taşlar olan Cehennem azabından koruyunuz”. (Tahrîm Suresi:6)

Anne ve baba çocuğun biyolojik, psikolojik ve dinî sağlığını temin etmekle yükümlüdür. Bu üç husus, kişiliğin temel taşlarıdır. Çocuğun iyi bir insan olması için yeterli değildir. Ona verilecek güzel bir din eğitim ve bununla birlikte manevî ahlak, onu bir fert olarak yönlendirecek, hayatının her alanında kendisine rehberlik yapacaktır. Bizler nasıl maddî ve manevî kazançlarımızı ecdadımızdan miras almışsak, bunları aynen uygulayarak ve geliştirerek bizden sonraki nesillere

aktarmak mecburiyetindeyiz. Yine yetişen nesile İslâm'ı, Hz. Peygamber'in (sav) örnek yaşayışını her yönüyle öğretmek, Kur'an'ın en yüce rehber, Hz. Peygamber'in (sav) tek önder olduğunu onlara bildirmek vazifemiz olmalıdır. Bu arada çocuklarımızı kendi çağımıza göre değil kendi çağlarına göre yetiştirmek ilkesi unutulmamalıdır. Zira zaman hızla değişmekte ve teknoloji o hızla gelişmektedir.

Çocuklarımızı küçük yaşta ibadete alıştırmalıyız. "Çocuklarınıza yedi yaşından itibaren namazı emredin" (*Riyazu's-Sâlihîn terc., I, 338*). Burada tavsiye edin ve örnek olun değil emredin geçmesi bir gerçeği vurgulamaktadır. Bazen çocuklarımızı koruyucu olmak yanlış sebeptir.

Her ebeveyn "Bir insan öldüğü zaman, onun amel defteri kapanır. Yalnız sadaka-i cariye yapan, yani Müslümanların hayrına kalıcı bir eser bırakanların, faydalı ilmi eser yazan alimlerin ve kendisine dua eden hayırlı bir evlat bırakanların amel defterleri ise yazılmaya devam eder. "(*Ebü Dâvûd, 80/1*). Hadis'inin güzelliğini yaşamak ister. Peygamberimizin "Hiç bir ana-baba evladına güzel edep ve terbiyeden daha güzelini miras bırakmamıştır". (*Riyazu's-Sâlihîn terc., V, 3*) hadisi bir düsturdur.

ÇOCUKLARIMIZI KAYBETMEK

Anne-baba açısından düşünürken bir gerçekte unutulmamalıdır. Acaba evlatlarımızı mutlu edebiliyor muyuz? Kendilerine her imkanı sağladık, rehberlik ettik yaşamaya ve yaşatmaya çalıştık derken çocuklarımızı kaybettiğimizi görebildik mi? Bizler iyi ebeveyn olmanın hırsında olurken çevredeki şeytani tuzaklar çocuklarımızı boş bırakır mı? Elleri bulunduran teknolojik lağımlar neyi aşılır? Kendilerine öğretilen ergenlik psikoloji savunmaları neler söyler?

Babayı köpek şekline sokan, ilkokul yaşlarında karşı cinslerle argo konuşmalarından ve edebimize aykırı halleri ön plana çıkartılan hallerinden, kaçamak aşkların özendirildiği dizilerden, sözüm ona sanatçı diye öne çıkartılan kişilerin

çirkin yaşantılarını anlatan magazin programlarından, çarpık ilişkilerin müstehcen sözlerin müzik diye dinletildiği, ekranlarda eşlerin arandığı programlardan vb. bir nesli nasıl kurtaracağız?

Dikkat edersek dizilerdeki evlerin planı, tefrişatı, bölümleri, davranış şekli ve hatta duvarda asılı bir panosu bile ifsat amaçlıdır. Şimdi haksızlık etmeye- lim yeni dizilerimiz var. Ancak onlar da şiddeti, ihaneti ve günlük siyasi yapıyı yönetenlere göre şekiller içerip içermediği sorgulanmalıdır.

Bunun için yönetenlere, STK'lara, vakıflara çok görev düşmektedir. Faiz geliri ile yapılan bir hayır binasından ve faiz sistemine kilitlenmiş bir aile yapısından kurtulmak gereklidir. Yediğimiz katkı maddeleri ne olduğu belli olmayan gıdalar takvamızı, hayrımızı, ibadetimizi ve çocuklarımızı da bozmaktadır. Nasıl bir eğitim veriyoruz ki yetiştirdiklerimiz öğrencilerimiz özden uzaklaşıyor.

Bunlara birde dünya tamahı, para kazanma hırsı, kendini vakıflara, derneklere ve ilme hibe etme anlayışı, makam sevdası vb. engellerden birine kapılınca evlatlarımız sabun gibi elimizden kaymaktadır.

Zamanımızda çocuklarımız her şeye sahip. Özel okullar, özel arabalar-servisler, özel odalar, özel eşyaları olan bir nesil halinden şikayetçi ve mutsuz. Ebeveynini sorgular, eğitimi sorgular ama kendini sorgulamaz. Bizim kültürümüzde "Müminin artığı mümine şifadır" anlayışı olmasına rağmen ebeveynin bardağından su içmeyen, kaşığı ile yemeyen bir nesil yetişiyor.

Bu Hale Gelmeye Nedenlerden Biri: Güncel İfsat

Basın yayın ifsatın yayında günümüzde en yaygın çocukları ifsat aracı her an yanında bulunan dijital ifsattır. "Dünyada 1 milyarın üzerinde insanın dijital oyun oynadığı bilgisini paylaşan Sayan, bazı sayısal verilerden de bahsetti: "İnsanlar giderek daha küçük yaşta oyunla tanışmaktadırlar. (5-6 yaş). Xbox Kinect sadece 60 günde 8 milyon adet satarak Guinness Rekorlar kitabına en hızlı satılan elektronik

ürün olarak girdi. 24 saatte yüz milyonlarca satış rakamına ulaşan oyunlar bulunmakta. Oyun sektörü sinema sektörünü geçmiş durumda. Facebook kullananların büyük çoğunluğu oyun için kullanmakta. Krizlerden en az etkilenen ve katma değeri çok yüksek sektör. Türkiye’de 20 binden fazla internet kafe bulunmaktadır ve Internet kafelerde en çok oyun oynanmaktadır. (Bu da aşılmış ve cep telefonlarımız her evi internet kafeye dönüştürmüştür.) Güney Kore, Çin ve Amerikalı büyük oyun şirketlerinin gözü genç nüfusuyla Türkiye’nin üzerindedir. Türkiye’de 20 milyonun üstünde oyuncu var.”¹

Oyunlar oynanırken oynanma alanları bile kişiye telkin edilmektedir. Kızlara yalnız kaldıkları bir oda tavsiye edilirken erkeklerle açık alan telkin edilmektedir. Bir acizlik diğeri hürriyet sahibi olsun istenmektedir. Yönlendirme daha kolay olacaktır. Bu sayede hem ifsat çalışması hem de ekonomik güç temin edilmektedir. "Dijital oyun endüstrisinin bugün dünyada 24,75 milyar dolar bütçesi ile medya dünyasının önemli bir bölümünü oluşturduğunun vurgulandığı BTK açıklamasında şu ifadeler yer verildi: "Dijital oyunların bir milyarın üzerinde kullanıcısı bulunmaktadır. Dijital oyunların kullanıcılar üzerindeki en önemli etkisi, psikolojik ve fizyolojik bağımlılık boyutudur. Dijital oyun bağımlılığı; sosyal veya duygusal sorunlara neden olduğu halde, kişinin bilgisayar ya da video oyunlarını aşırı şekilde kullanması ve bu aşırı kullanımı kontrol edememesi şeklinde tanımlanabilir. Dijital oyun bağımlılığı kavramı, oyunda geçirilen süreden ziyade, ortaya çıkan olumsuz sonuçları ifade etmektedir. Üniversite öğrencileri üzerine bir alan araştırması sonuçlarına göre, her 5 üniversite öğrencisinden 1'i oyun bağımlılığı riski taşımaktadır. Her 3 kişiden 1'i, her gün en az 1 saat olmak üzere, saatlerce oyun

başında zaman geçirmektedir. Aynı çalışmada; erkek öğrencilerin, kız öğrencilerden daha ciddi bir şekilde bilgisayar oyunlarının etkilerine maruz kaldığı görülmüştür. Erkekler daha çok aksiyon-macera, strateji, spor ve çevrimiçi şiddet içerikli oyunları tercih ederken, kızlar eğitsel soru-cevap ve zeka oyunlarını tercih etmektedir.”²

Oyun kılıfı altında kişisel bilgileri çalınan gençler tehdit, şantaj ve siber zorbalık yoluyla tuzağa düşürülerek, intihara sürüklenebiliyorlar. İnançlarından, ailesinden, değerlerinden kopartılıyor. Araştırmalar şiddet içeren dijital oyunların; yalnızlık, depresyon, saldırganlık, şiddet eğilimi, olumlu sosyal davranışlarda azalma, dikkat sorunları, düşmanca duygularda artış ve şiddete karşı duyarsızlaşma gibi psikososyal problemlerle ilişkili olduğunu göstermiştir.

Çocuklarımızın problemleri, çok yönlü ve her bir yönü oldukça derin ve kapsamlı bir mesele olarak karşımıza çıkmaktadır. Dolayısıyla bunların çözümü, oldukça uzun ve yoğun çalışmaları gerekli kılmaktadır. Günümüzde çocuklarımızın problemi çok, saymakla bitmez, ama çare, her halükârda sağlam bir eğitimden, bilhassa iyi bir din-ahlâk eğitiminden geçmektedir. Bu verilebilirdiği takdirde, en azından problemlerin çözümü adına sağlam bir temel kurulmuş olacak ve tali derecede kalan problemler ise, bu temel üzerinde çözülebilecektir. Aldığı bu temel; yolunu şaşırsa bile zaman içerisinde özüne dönmesini sağlayacaktır. Ebeveynin duası; bu hale düşünce imtihanı zor ve büyük olmadan öze dönmesidir.

Ebeveyn çocuğunu kendi değerleri ile yetiştiren derken günümüzde var olan; zararlı alışkanlıklar ve bundan çıkar sağlayan kişiler, yozlaştırılmış Kuran ve Sünnet’ten uzaklaştırılan İslam anlayışı, Batıcı eğitim sistemi, eğitimin öğrencileri yarış atına soktuğu yapı, güncel ifsat akımları iyi hesap edilmelidir.

Kur’ân-ı Kerim’de Hz. İbrahim (as) şu şekilde dua ederek çocuk istemiştir. "Ey Rabbimiz! Bizi Sana ibadet edenlerden kıl! Çocuklarımızdan sana itaat eden bir ümmet çıkar..." (Bakara Suresi:128) Temiz bir nesil için Allah’a dua etmek gerekir. Aileler çocuklarına güzel örnek olmalı ve çocuklarına tavsiye edecekleri şeyleri kendileri yaşamalıdır.

1. <https://www.btk.gov.tr/haberler>

2. <http://www.iha.com.tr/haber-genclere-dijital-tuzak>

ÖZDEN SÖZE SÖZDEN ÖZE

- Darwinist, materyalist ve pozitivist mantıkla inşa edilen bilim, yaratılışı ve yaratıcıyı inkar eder. Bu sapkın ve inkarcı anlayışı kendine şiar edinen eğitim sistemleri de ne idüğü belli olmayan ucubeler yetiştirir.
- Batının hasta ruhlu sözde aydınlarının refere edildiği eğitim müfredatıyla salih nesiller yetiştirmez.
- Eğitim zayıflığının hasar tespiti de yapılamıyor!!!
- Müslümanın istikametine, düşmanın okları değil; Allah'ın ayetleri yön verir.
- Allah, kullarının boyuna posuna, soyuna sopena değil; istikametine bakar.
- Allah, devletin yönetim şekline değil; yönetim tarzına bakar. Adalet, ehliyet, liyakat ve meşveret varsa rıza gösterir.
- Allah kullarını, kendi dertlerinin yanında diğer kullarının dertleriyle de sınar.
- Tek doğru istikamet Hakk'a doğru olan istikamettir.
- Nasıl olunması gerektiğini söyleme; nasıl olunması gerektiğini göster !!!
- Şiddet acziyettir. Her insanda az çok bulunur.
- Adam var; ömrünü yer, helâl edersin. Adam var; karpuz kabuklarını yer, haram edersin.
- Şeytanın karakteri hiç değişmez, sadece güncelleme yapar. Mesela dün benim kabilem derken, bu gün benim ulusum der.
- Sen kalkıp "ulus devlet" güzellemesi yaparsan, başka bir dingil de kalkar, biz de bir ulusuz, bizim de bir devletimiz olsun der.
- İnsanlık "ulus" devletten "adil" devlete hicret etmeye mecburdur.
- "Ulus Devlet" anlayışı şeytanın insanlığa attığı en büyük kazıktır.
- Bir zaman olur, konuşarak cihad edersin. Başka bir zaman olur, sükûnun cihad olur.
- Bir davası, bir iddiası olan adamın ne dava yorgunluğu olur ne de metal yorgunluğu.
- Adam biraz pedagog, biraz teolog, biraz da sosyolog olunca bir başka oluyor. Dili her yana dönüyor...
- Zirve olmak için bir cümle kurarsın. O cümle seni zerre yapar. Vasat ol, adam ol, canımı ye!
- İnsanın Allah'a karşı görevi kulluktur. İnsanlığa karşı görevi ıslahıdır. Yeryüzüne karşı görevi imardır. Bu üç vazifeyi eş zamanlı icra ederek kendine karşı görevini de yerine getirmiş olur.

Yunus YEGİN / Psikolojik Danışman

GELİŞİM!

İnsanlar, gelişim potansiyeli ile birlikte yaratılmışlardır. Gelişimin gerçekleşebilmesi için mevcut potansiyelin performansa çevrilmesi gerekir. Bireysel farklılıklarla birlikte her insanın özünde taşıdığı belli potansiyel alanları mevcuttur. Performans kullanımı, bireyin kendisini etkin olarak ifade edebilmesi ile ilgilidir.

Gelişim, ileriye doğru ve pozitif yönde olmalıdır. Aksi hâlde gelişimden söz edemeyiz. Mesela; araç kullanmayı öğrenen bir kişi, gelişim göstermiştir. Çünkü daha önce sahip olmadığı pozitif bir kazanım elde etmiştir. Oysa çalma davranışını edinen bir kişi için gelişim kat ettiği söylenemez. Her bireyin performans alanları ve performans çataları farklılık gösterebilir. Kimi insanlar akademik alanlarda başarı sağlarken

kimi insanlar ise sosyal alan içerisinde kendilerini kanıtlayabilir. İnsan ancak kendi ilgi, yetenek ve beklentilerine uygun faaliyet alanları oluşturabilirse doğru çıktılar sunabilir. Başarıyı etkileyen unsurlardan birisi içsel denetim, bir diğeri ise dışsal denetimdir. Bireyin kendi öz tercihiyle sağlamış olduğu denetime içsel denetim; dış uyaranlar vasıtasıyla sağlanan denetime ise dışsal denetim diyebiliriz. Denetim içsel de olsa dışsal da olsa öğrenmeyi kolaylaştırıcı, disiplin olmaya yönelik olmalıdır. Mesela sürücünün kırmızı ışıktaki durarak trafik kuralına uyması dışsal denetimdir. Uykusu gelen bir kişinin uygun yerde uyuması ise içsel denetimdir.

Yenileşmek ve gelişmek kavramları tabiatları gereği sıkça birlikte kullanılmaktadır. Her yeni-

leşmenin mutlak anlamda gelişme olmayacağı bilinmektedir. Ancak yeni kavramlar öğrenmek, yeni yöntemler geliştirmek, yeni bakış açıları edinebilmek gelişim adına çok önemli referanslardır. Gelişimin lokomotifi bilimsel temelli çalışmalar olmalıdır. Bilindiği gibi bilimselliğin en temel öğelerinden bir tanesi değişebilir olmasıdır. Ancak bir şeyin değiştirilebilmesi için önce varlığının hissedilmesi gerekir. Mesela otomobil üreticileri yeni modellerini tanıtırken bir önceki modellerinden hareketle, yeni opsiyonlarını ön plana çıkarma eğilimindedirler.

Eğitimde de hedeflerin gerçekleştirilmesi adına çokça yöntem uygulanmaktadır. Mesela çoklu zeka kuramıyla her bireyin farklı yöntemlerle öğrenebildiğini gördük. Bu etkin öğrenme için çok önemli bir eşikti. Oysa çoklu zeka kuramından önce öğrencilere sunduğumuz hatta bazen dayattığımız ezber yöntemlerimizle kim bilir kaç öğrencimizi eğitim-öğretim ortamından uzaklaştırmışızdır? Sahi bu çoklu zeka kuramının gerçek anlamda uygulandığını falan iddia etmiyorum. Bu sadece ortaya çıkan bu alandaki verilerin değerlendirilmesinden ibarettir. Peki olması gereken nedir? Evet, olması gereken şey, her bireyin kendisini güven içerisinde hissettiği, farklı öğrenme yöntemlerinin uygulandığı, ilgi yetenek ve beklentilerine uygun ortam ve şartların sağlanması hâlinde daha iyi öğrenebileceği gerçeğidir.

Çoklu zeka kuramının eğitim ortamına uyarlanması bu alandaki önemli gelişmelerden bir tanesidir. Teknoloji kullanımı da benzer şekilde yenileşme amaçlı kullanılması durumunda aka-

Bireyin ve toplumun gelişimden

beklentisi ileri yönlü olmalıdır.

Gelişme ihtiyacı yoksa sıradanlık

kalıcı hâle gelebilir. Teknolojik

gelişmeler toplumsal yararlılık

adına değerlendirildiği zaman

nimetin boyutu anlaşılacaktır.

demik, kültürel ve sosyal hayata gelişim girdisi olarak büyük katkı sağlamaktadır. Bireyin ve toplumun gelişimden beklentisi ileri yönlü olmalıdır. Gelişme ihtiyacı yoksa sıradanlık kalıcı hâle gelebilir. Günümüzde teknolojik gelişmeler her alanı etkilemektedir. Bu alandaki gelişmeler toplumsal yararlılık adına değerlendirildiği zaman nimetin boyutu anlaşılacaktır. Teknoloji insanlığın ortak değeridir. Herkes elinden gelen bir katkı varsa bu alana sunmalıdır. Özellikle biz Müslümanların farklı gelişim alanlarındaki açıklarımızı kapatabilmek adına çok çalışmamız gerektiğini ifade etmek isterim. Başarılı olmanın, toplumsal hayata katkı sağlamanın başka bir yolunun olmadığı unutulmamalıdır.

Ömer POLAT / Eğitimci

SAĞLIĞA TAPINMAK

Bu yazıyı okuyorsak, var olmuşuz bir kere; artık yok olmayacağız.

“Ölümden ne korkarsın, Korkma ebedi varsın” diyen Yunus Emre’nin varlığa yüklediği anlam ile yine Yunus’un “Dalmış dünya malına, Bakmaz ölüm hâline” diye tasvir ettiği, gözü ‘dünyadan ötesi’ni görmeyenlerin ‘var olma’ya yüklediği anlam aynı değildir.

Var olmanın iki boyutu var: Birincisi dünyada yaşıyor olmak, hilkaten var olmak. İkincisi manen, ruhen var olmak; hakikat âleminde var olmak.

Mümin ile münafığı, müşriği, kâfiri birbirinden ayıran çizgi ahiret inancıdır; ahiret inancını özümsemiş olmasıdır. Yalnız ki zihnimizin materyalist tarafı, var olmanın şartını bu dünyada yaşıyor olmaya hatta dünyadan zevk alıyor olmaya bağlar.

Bizi hayata, dünyaya, dünya zevklerine bağlayan sebep sağlığımızdır. En küçük bedensel acımız dünyanın bütün zevklerini perdelemeye, yok etmeye yeter. Bu yüzdendir ki hastalıklara dayanabilmenin, sabredebilmenin, ölümü karşılayabilmenin gücü dünya sevgimiz ile imanımız aralığında gider, gelir.

Ortalama hayat algısına göre yaşantımızda; sığındığımız son liman, son kale sağlığımız olur çoğu kere, çoğumuzun. “Sağlık olsun.” denilince teselli buluruz. “Başın sağ olsun.” denilince ölen yakınımızın yok olduğunun(!) verdiği acıyı, bizim yaşıyor olmamızla hafifletiriz ve unuturuz.

Meşhurlarımızdandır ki hafızalarımızda bir şiir dolaşır durur. Sağlık denilince aklımıza hemen Kanuni Sultan Süleyman’ın meşhur şiiri gelir. Hastanelerimizin, sağlık ocaklarımızın başköşesinde yaldızlı harflerle adeta mihraplaştırırız. Ve şecaat arz ederiz bu şiirle:

*“Halk içinde muteber bir nesne yok devlet gibi
Olmaya devlet cihanda bir nefes sıhhat gibi”*

Bu şiiri sevmemiz, sık sık dile getirmemiz ve cesurca okumamız Kanuni Sultan Süleyman’a güvenimiz ile doğru orantılıdır. Ama şiirin devamından çoğumuzun haberi yoktur. Ya da şiirin sonraki beyitleri algı dünyamızın sınırları dışında kaldığı için okur geçerez.

İnancımıza göre sağlığa kastetmek haramdır ama sağlığa tapınmak şirkdir. Sağlık önemlidir ama imtihan şartları içerisinde sağlıktan önemli mes’uliyetlerimiz ve değerlerimiz vardır. Dünya zevklerini, fazla yaşamayı inancımızın ve değerlerimizin önüne geçirirsek, bu dünya hayatını öncelersek doğal olarak sağlığımızı put haline getirmiş oluruz. Sağlığını önceleyen onurunu ve namusunu koruyamaz; sağlığına tapan cihat edemez, şehit olamaz; ölümden korkan cennete gidemez.

20. yüzyılın gizli şirk tuzaklarından biri de sağlıktır. Bütün ilaçlarda biraz şirk tadı, biraz da şirk kokusu var. Sağlık putunun ibadethaneleri hastaneler, ruhbanları doktorlar, ibadet şekli de yoga tarzı terapilerdir.

Günümüzde Müslüman toplumlardaki sorunların birçoğu da itikadi noktada ayaklarımızın yavaş yavaş kaymış olmasından kaynaklanır. Nitekim Peygamberimiz (SAV) ahir zamanın fitnelerinden ve karmaşasından bahsederlerken Ashab ı Kiram acıyarak soruyorlar: O zaman kardeşlerimizin sayısı çok mu az olacak Ya Rasulallah?

-Hayır; bilakis çok olacak. Fakat selin önündeki çer çöp gibi darmadağın olacaklar. Bunun sebebi nedir Ya Rasulallah, dediklerinde:

- Dünya sevgisi ve ölüm korkusu, buyururlar.

Dünya sevgisi ve ölüm korkusu yaşayan Müslümanların sağlığa bakışı ile sağlam iman sahiplerinin sağlığa bakışı taban tabana çelişir. Doktorların ilk hamlede “Oruç tutmayın, namaz kılmayın, abdest almayın..!” gibi tepkileri ile “Oruç tutun, sıhhat bulun.” tavsiyesi bu çağın inancını bozdukça sağlığına harcaması bir iman ve itikat problemidir.

Sigara müptelasına karşı verilen mücadeledeki başarısızlığın altında yatan sebep de sigaranın zararlarına yaklaşım tarzımızdır. “Sağlığa zararlıdır, öldürür, erken götürür...” gibi dünyadan mahrum olma kaygısı bizim sağlığa, dünyaya ve de var olmaya yüklediğimiz anlamlar ile ilgilidir.

Oysa sigaranın kokusu ile sevdiklerimizin özellikle eşimizin hakkına giriyor olmamız, evlatlarımızın rızkını sigaraya veriyor olmamız sigaranın ahiretimize taalluk eden en büyük zararlarıdır. Sigaranın bu zararı dile getirilmediği için, soruna ahiret kaygısı ile değil de dünya kaygısı ile yaklaştığımız için kimseye sigarayı bıraktırmıyoruz.

Gelelim Kanuni’nin şiirine: Kanuni gibi şehadet arzusu ile kırk altı yıl at sırtından inmemiş birinin sağlıktan dem vurmaması, bizim gibi bir gün fazla yaşamayı kâr saymaması ve sağlığına tapması mümkün değildir. Bilakis Kanuni bu şiiri insanla-

rın zafiyetlerini, dünyaya bağlılıklarını dile getirmek için yazmıştır. Bu şiirin bir uyarı niteliği taşıdığı şiirin devamı okununca anlaşılır:

*Ko bu ayş u isreti çünkim fenâdır âkibet
Yâr-i baki ister isen olmaya tâat gibi*

*Olsa kumlar sayısınca ömrüne hadd ü aded
Gelmeye bu şişe-i çarh içre bir sâat gibi*

*Saltanat dedikleri ancak cihân kavgasıdır
Olmaya baht u saâdet âlem-i vahdet gibi*

*Ger huzûr etmek dilesen ey Muhibbî fârig ol
Var mıdır vahdet makamı gûse-i uzlet gibi*

Özeti şudur: Ey insanlar, her ne kadar siz sağlığınıza tapsanız da, yiyip içip, gülüp oynayıp eğlenmeniz de makam-mevkiden medet umsanız da bu dünya, göz açıp kapayıncaya kadar gelip geçer. Asıl huzur, mutluluk itaat ve ibadette, ittifak ve vahdettedir.

Ama bu dünyanın sağlığı da zevki de huzuru da asla “kuşe i uzlet” in -cennetteki huzurun- yerini tutamaz, haberiniz olsun.

**Ey insanlar, her ne kadar siz
sağlığınıza tapsanız da, yiyip
içip, gülüp oynayıp eğlenmeniz de
makam-mevkiden medet umsanız
da bu dünya, göz açıp kapayıncaya
kadar gelip geçer. Asıl huzur,
mutluluk itaat ve ibadette, ittifak
ve vahdettedir.**

EĞİTİMİMİZ ‘BİZE GÖRE İNSAN’ YETİŞTİRMELİ

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM;

Gençler yabancıların tuzağına düşüyor, teröre aldanıyor, eroin ve içki müptelası oluyor, değerlerinden uzak bir hayat yaşıyorsa, o ülkenin eğitiminde ciddi bir problem olduğu açıktır. Eğitimimiz, değerlerimizi ve hayat tarzımızı geleceğe taşımalı, değil mi? Türkiye’de her seviyede insanın eğitimden yakınlaması sebepsiz değil. Yöneticilerimiz ne işle meşguller? Türkiye’nin en hassas alanına ne zaman el atacaklar?

Türkiye, çok zengin bir kültürel hazine üzerine oturuyor. Bunlar, hem kendi toplumumuzu, hem de insanlığı huzur ve barış içinde yaşatacak değerler! Fakat, bunlardan yeterince faydalandığımız söylenemez. Her şeyden önce, buna niyet edip eğitim müfredatına kazandırabilmiş değiliz. Bakalım, “bize göre insan” yetiştiren eğitim sisteminde ne zaman geçeceğiz?

ZİHİNLER İŞGAL ALTINDA

Yetişme çağında olan gençlerimize bir bakın! Kendi içlerinden çıkan insanları mı rol-model olarak alıyorlar; yoksa yabancıları mı? Özenti kimlere? Kendisini tarih sahnesinden silmek isteyen düşmanına özenti duymak bu ülkeye mahsus! Çanakkale’de, 15 Temmuz’da bizi yok etmek isteyenler kimlerdi? Hiç onlara özenti duyulur mu?

Eğitim sistemimiz, önce evlatlarımıza nasıl bir milletin evladı olduklarını öğretmeli. Geçmişte yetiştirdiğimiz, dünyayı aydınlatan ilim adamlarını, tarihe şan veren kahramanlarımızı. Üstün insan örneklerini bilen gençler, sanal kahramanlarla oyalanmazlar. Her alanda ecdadına layık olmaya çalışırlar.

Türkiye Müslüman bir ülke! Müslümanlık bizim en kıymetli hazinemiz, en özgün yönümüzdür. Şaşmaz pusulamız! Yaşadıkları toprakların hâkim inancını tanımayanların hangi yabancı limana demir atacakları belli olmaz. Rotasını kaybetmiş gemi misali. Nice tehlikelerin içine düşer de, bunun sebebini idrak edemez. Çünkü, zihni kültürel işgal altındadır.

Eğitimimiz, önce evlatlarımızın zihinlerini işgalden kurtarmalı. Değerlerimize göre düşünen insanlar haline getirmeli. Ancak, Fulbright Eğitim Komisyonu’nun kararlarına uyarak, AB’nin dikte ettiği eğitim normlarına bağlı kalarak zihinleri kültürel işgalden kurtaramazsınız!

HAZİNENE SAHİP ÇIK

İngilizlerin dünyaca meşhur tarihçisi Arnold Joseph Toynbee (1889-1975), 51 yıl Fatih, Nuruosmaniye ve Süleymaniye Kütüphaneleri’nde araştırma yaptı. Ondan sonra ülkesine döndü. 3 yıl daha yaşadı. Akademik çevresi ona, “Osmanlı’nın ülkesinde niçin bu kadar

uzun kaldınız?” dediklerinde; “Şair Nabi’nin ülkesinde yaşadım” dedi. “Ne demek istiyorsun?” diye sorduklarında; “Ben Osmanlı’nın kütüphanelerinden elde ettiğim kültürle boyum kadar kitap yazdım” cevabını verdi.

Eğitimimiz, evlatlarımızın dikkatini Batı’nın çöplüğüne değil; zengin kültürel hazinemize yöneltmeli. Osmanlı atalarımız, sanat hayatından estetik zevke; ilimden mimariye; irfandan medeniyete kadar öylesine zengin bir hazine bırakmışlar ki! Miras olarak bırakılan bu emanetlere sahip çıkmalıyız. Batılılar üniversitelerinde “Doğubilim” ismiyle bölümler açmışlar. Orada İslami ilimleri araştırıyorlar. Zihinsel açılımlar sağlamak, yeni gelişmelere kapı aralamak için! Bizim eğitimimiz, bize ait olana ilgisiz kalacak, öyle mi? Hazinemize ne zaman sahip çıkacağız?

KALİTELİ EĞİTİM İTİBARDIR

Eğitim sistemi aracılığı ile sağlanan iyi yetişmiş insan gücü dışa karşı başlı başına bir itibardır. Osmanlı atalarımız bunu sağlamışlardı. Erbakan Hoca, “Yakın tarihe kadar Paris Sorbon Üniversitesi’nde kürsüye çıkan akademisyenlerin, bizim ilimlerimizin ilim kıyafetlerini giymeyi iftihar vesilesi saydıklarını” anlatır.

Mehmet Akif de Batılı diplomatların Osmanlı’ya hayranlığını terennüm eder: “Donanma ilerlerken muzafferan ileri / Üzengi öpmeye hasretti Garb’ın elçileri!”

Erbakan Hoca, Batı’nın bize hayran olduğu günlerden sonra bugün geldiğimiz durumu sorgular: “Halbuki bugün ne haldeyiz? Bugün Maarif’imizin hali nedir? Bugün bir bakıma kendi Maarif’i kendisi için insan yetiştirmeyen tek millet haline geldik. Öğrenimimize kendi tarih hazinelerini kötölemek için yok farz etme, küçük gösterme ve ne olduğunu bilmeme gibi hastalıklar gelip arız olmaya başladı.”

İÇERİK KAYBOLUYOR

Taklitçi eğitim problemlerimize çözüm üretmiyor. Eğitim adına yapılanlar şekil ve maddeden ileri geçemiyor. Evlatlarımızın zihin ve gönül dünyası boş bırakılıyor. Sanki gizli bir el eğitim sistemimizi yönlendiriyor. Eğitim adına konuşulanlar çoğunlukla okul, derslik, akıllı tahta, boya badana, bilgisayar, laboratuvar malzemeleri gibi yalnız fiziki ihtiyaçlardan ibaret.

Halbuki, asıl önemli olan okulda evlatlarımızın kalbine ne koyduğumuzdur. Öğrencinin hedefini gözetmesi, istikamet sahibi olması! Alice’in bir sözü var: “Nereye gideceğini bilmiyorsan, hangi yoldan gittiğinin önemi yok.”

Bu toprakların evlatlarına aile, anne, baba kıymetin bilme, birbiriyle “kardeş olma” duygusu kazandırılmalı. Akrabalık, komşuluk ilişkileri güçlendirilmeli. Birlikte yaşadığımız insanlara karşı sorumluluklarımız öğretilmeli. Medeniyetimizin üstünlüğü tanıtılmalı. O zaman evlatlarımızın gözü dışta olmaz. Yabancılar, evlatlarımızın teröre bulaşma konusunda bir tekini bile kandırma fırsatı bulamaz.

EĞİTİMİZ, EVLATLARIMIZIN DİKKATİNİ BATI’NIN ÇÖPLÜĞÜNE DEĞİL; ZENGİN KÜLTÜREL HAZİNEMİZE YÖNELTMELİ.

YETENEĞE GÖRE EĞİTİM

Türkiye’de eğitim devletin himaye ve kontrolünde. Devlet de, istisnasız her vatandaşının eğitimini sağlayıp onları topluma kazandırma yükümlülüğünde. Bunun için de evlatlarımızın zekâsını değil; yeteneklerini ön planda tutmalı. Her seviyedeki yetenek sahiplerinin davranış ve becerilerini geliştirmeli.

Eğitim, zekâ seviyesi iyi durumda olanlara göre değil; yeteneklere göre düzenlenir. Bu yapılmazsa, pek çok öğrenci sınavlarda elenir; ümitsizliğe düşer; karamsar olur. Öğrenciyi küçümseyen, “başarısız” damgası vuran bir sistem, eğitimin ne olduğunu anlamamış ve elenmiş demektir.

Eğitim, kişinin yeteneklerini dikkate alarak onun becerilerini geliştirme işidir. Seviye dikkate alınırsa kimsenin onuru zedelenmez. Herkese yeteneğine uygun bir iş alanı açılır. Toplumsal denge de böyle sağlanır. Değilse, eğitimin problemleri artarak devam eder. Öğrencisine okumayı bile sevdirememe ayıbından kurtulamaz.

HAYATA DAİR ANLAMLI İZLER

Ömer KANTARCI / Eğitimci

Akif Emre vefat edeli bir yıl oldu. Geçtiğimiz sene 22 Mayıs'ta dâr-ı bekâyâ göç eylemişti. Geride birbirinden dertli ve güzel yazıları, Müslümanca duruşu, mütevazı yaşamı, toplumun her kesiminden arkadaşlarının şahit olduğu değerli bir ömrü bıraktı.

Akif Emre Müslümanların dünya sistemine teslim olmamalarını, mücadele etmelerini savunmuş, "İslamcılık yaptık da ne oldu?" diyenlere *ameller niyetlere göredir* demişti. Geleneği nostaljiye indirgemeden okumaya çalışmış, çağında da reel politik çukurlarda Müslümanlık oynamamıştı. Müslümanları, iki yüz yıldır düştükleri krizden çıkmaya/çıkarmaya kalemiyle emek etmişti. "Zengin bir mirasın var senin, onunla bugünü oku" diyordu. Londra'ya, Balkanlara, Kudüs'e, Afganistan'a gidişi bu yüzdendi. Dünyü okumaya çalışmak, bugünü tüm yönleriyle görmek, geleceği değişmez değerlerden taviz vermeden, hakikat penceresinden bakarak planlamak... Belki de tüm meselesi buydu.

BİR DEFTERDE BİR DÜNYA GİZLİDİR

Merhum Emre'nin geride bıraktıklarından biri de onun sahici duruşuna şehadet eden kitapları.

İz'ler¹ onlardan biri. Gençliğinden bu yana çeşitli ülke ve bölgelere yaptığı gezilerden kalan notlar ya da izler... Fakat anılar yığını değil. Müellifin ifadeleriyle:

"İz'ler geçmişten bugüne verilmiş bir cevap olarak anılar yığını olmaktan çok yaşayanları ve yaşanan

anı önemseyen/gözetken, hayatı yeniden kurgulamaya, yeni bir dünya inşa etmeye yönelik bir duyarlılığın gününbirlik telaşlarımızdan bir an için olsun sıyrılma çabası..."

İstanbul Üniversitesi Makine Mühendisliği Bölümü mezun olmasına rağmen mesleğini gazetecilik/yayıncılık olarak seçmiş bir isim o. Seyahatlerini bir turist olarak değil; uzağımızdaki yakınları tanıtmak, kimselerin bilmediği dokunaklı ve muharrik gücü yüksek hikâyeleri toplamak için yapmıştır denebilir.

Kitapların da bir kaderinin olduğunu söylerler. Akif Emre İz'ler'in ikinci baskısının (ilk baskı 2001, ikinci baskı 2015) ön sözünde kitabın kaderini şöyle anlatıyor:

"İzler'in doğuş hikâyesi aslında bir harita metot defterinin arka kapağında saklı. İlkokul yıllarında küçük kitaplığımdaki kitapların listesini, okuduğum kitapları kaydettiğim büyük boy kareli bir harita metot defterim vardı. Okul harçlıklarından biriktirerek aldığım her yeni kitabı listeye ekler, okuduğum kitaplar için de ayrı bir liste tutardım. Ama asıl hikâye defterin arka kapağındaydı. Büyükçe bir dünya haritası vardı ve defteri her elime alışımında kıtalar dolaşır, ülkeler fethederdim.

Dünyayı keşfetme, belki de fethetme duygusuyla haritadaki ülkelere, denizlere, nehirlerle daldığım günü çok iyi hatırlıyorum. Mavi renk tükenmez bir kalemle kendimce görmek istediğim yerlere yapacağım yolculuğa dair bir rota çizirdim. Avrupa'dan Asya'ya

*Sibiry'a'yı katedip tropikal ormanlara dalarak ülkele-
re selam vere vere tamamlanan bir dünya turu."*

Kitapta enteresan anılar var. Kudüs'e yolculuğu esnasında bir Filistinliye Şerif Hüseyin'in mezarını sorar Akif Emre. Filistinli çok sert bir şekilde "İlgilenecek başka mezar bulamadınız mı? Şehitlerin, ulemanın mezarları dururken o hainin mezarıyla mı ilgileniyorsunuz?" diye karşılık verir.

Adamın kızgınlığını hiç unutamayacağım diyor Emre.

Bir başka Filistinlinin sözleri de yer alıyor kitapta: "Türkler tekrar buraya gelmeden bizim ağız tadını bulmamız zor. Bunu ta kalbimin derinliklerinden duyarak söylüyorum."

Bugün bile Türklerde Arap düşmanlığı, Araplarda Osmanlı/Türk düşmanlığı bazı zaman ve bölgelerde hâlâ müşteri bulabiliyor. Safları sıklaştırmamız gerektiğinin en anlamlı nedenlerinden biri.

Kudüs meselesi ise çözülebilmiş değil. İslam dünyasındaki siyasi liderlerin vatandaşlarını rahatlatalmaları için İsrail'i kınayıp bir de yüksek perdeden bağırıp çağırımları yetiyor. İnsanlar mesele çözüldü zannediyor fakat siyonizm kirli emellerine adım adım yaklaşıyor.

SATILIK HAFIZALAR ÜLKESİ

Bir Bulgaristan gezisi ve karşılaşılan acı gerçekler...

Akif Emre'nin anlattığı hikâye "işte bizim hikâyemiz/böyle saf böyle temiz" dedirtmeyen acılıktır. Sağlığını yitirmiş, kendini kaybetmiş, eskiye hasım olmuş trajik bir hadise. Yakın geçmişte Türkiye'yi yönetenlerin geçmişle bağlarımızı koparma gayretlerini anlatan bir hikâye. Ne kadar inkâr etsen de görmezden gelsen de tarih ortadadır, kendinden kaçamazsın!

Bulgar Milli Kütüphanesinin önünde tarihçi Evgeni Raduşev'in anlattıkları aslında cumhuriyet Türkiye'sinin en önemli problemydi:

"1930'lu yılların başında Türkiye Bulgaristan'a kâğıt satıyor. Sofya yakınlarındaki kâğıt fabrikasında yeniden hamur haline getirilip kâğıt yapılmak üzere tam 5 vagon kâğıt iki tüccar tarafından alınıyor. Tüccarlardan biri Ermeni diğeri yanlış hatırlamıyorsa Yahudi. Vagonlarla fabrikaya kadar getirilen,

hurda kâğıtlar işlenmek üzere yığıldıklarında oradan geçen bir tarihçi tesadüfen bunları fark ediyor. Ve biraz dikkatlice bakınca bu hurdaların ne anlama geldiğini hemen anlıyor ve Sofya'ya haber veriyor. Hurda kâğıtlar incelemeye alınıyor ve bugün İstanbul, Kahire'den sonra dünyanın en zengin Osmanlı arşivlerinden birine sahip oluyoruz."

O vagonların içinden dünyada birkaç nüshası bulunan el yazmaları, 13. yüzyıla ait Kur'an'dan, 16. yüzyılda Sofya'da yazılan hadis kitaplarına kadar 3800 el yazması, 2000 eski baskı kitap çıkmış.

Hepimizin aklından geçen, kalbini burkan, bizi mahzun eden soruyu müellif soruyor: *Kendi tarihinden bu kadar nefret eden, kendini bu denli aşağılayan başka bir anlayış yeryüzünde görülmüş müdür acaba?*

Kıymetli bir emanet olarak bize (ümmete) bırakılan Mostar köprüsü, Puşkin'in Bahçesaray Çeşmesi şiiirindeki derin anlam, bir Kosovalının sandığında sakladığı yüz yıllık Sultan Reşat posteri, Selanik'teki Alaca İmarek Camii'nin duvarındaki yazı, Lahor'a medrese eğitimi için gidip sonradan Çin büyükelçisinin emriyle eğitimleri yarım kalan Doğu Türkistanlı yahşi çocuklar... İnsana dokunan birçok hikâye var kitapta.

Modern insan hayatı hızlıca yaşarken zamanın sırlı aralığına binlerce değerli, kıymetli anıları/hatıraları gömüp yoluna devam ediyor. Akif Emre'nin İzler'i bu duruma bir itiraz niteliğinde. Yazmak ona göre varoluşsal bir süreç.

Ömrü boyunca o harita metot defterinde dolaştı durdu. Ümmetin ve ülkesinin dertlerini konu edindi, yazdı ve tartıştı. Misak-ı Milli sınırlarına hapsolmadı ya da diyarı İslam'a sonuna kadar açılıp kendi vatanında kaybolmadı, toprağından ayrı düşünmedi/düşmedi. Dünyevi başarıları yegâne amaç hâline getirenlere "zaferle değil seferle mesulüz" diyen bir hayatı yaşadı.

Merhum Akif Emre'ye bir kez daha Hakk'tan rahmet diliyorum. "Önemli olan hayata dair anlamlı izler bırakabilmek." demişti. İzler, o kadim hakikat yolculuğundan farklı güzergâhlar sunuyor okuyucuya. Daha doğrusu yürümek isteyene, hakikat yolunda yürümeyi göze alana...

1. İz'ler, Akif Emre, Büyüyenay Yayınları, İstanbul, 2015.

Habib KARAÇORLU / Eğitimci

ÖLÇÜYÜ NE KADAR TUTTURABİLİYORUZ?

Dünya hayatını sağa sola kaymadan dosdoğru bir çizgide sürdürebilmek sanıldığı kadar kolay değildir elbette. Her konuda ölçülü davranmak, her alanda adaleti gözetmek, insanlar arasında eşitliğe riayet edebilmek, ifrat ve tefrite düşmeden orta yolu takip edebilmek öyle basite alınacak bir mesele değildir.

Kâinatı yoktan var ederek ona bir düzen veren Yüce Rabbimiz her şeye bir ölçü koyarak tüm yaratılanları bir birine uyumlu bir döngü üzerine inşa etmiştir. Bu düzen hiç bozulmadan yoluna devam etmekte, bu güzergâhta en küçük bir sapma görülmemektedir. Bununla ilgili Yüce Rabbimiz Kerim Kitabında: **“Gerçekten biz, her şeyi bir ölçü ve dengede yarattık.”** (Kamer suresi, 49. ayet) buyurmaktadır. Kâinata ve tabiatta kusursuz bir şekilde devam eden bu düzen yeryüzünün halifesi olan insanda da olması gerekir ki dünyada da düzen devam edebilsin. Bununla ilgi-

li Yüce Rabbimiz: **“Güneş ve Ay bir hesaba göre hareket etmektedir. Yıldız(lar) ve ağaç(lar), (Allah’a) secde etmektedirler. (O), göğü yükseltti ve ölçüyü koydu. Sakın dengeyi bozmayın.”** (Rahman suresi 5-8. ayetler) diye uymaktadır.

Yeryüzündeki tüm canlılarda ve tabiat olaylarının işleyişinde bir denge ve ölçü vardır. Ölçüsüz hiçbir şey yoktur. Yağmurun yağışı ile ilgili Yüce Rabbimiz: **“O, gökten bir ölçüye göre yağmur indirendir. Biz onunla ölü araziye canlandırdık. İşte siz de, böyle diriltileceksiniz.”** (Zuhruf suresi, 11. ayet) buyurmaktadır. Ancak insanların tabiatındaki canlı türlerini yok etmesi ve küresel ısınma sonucu bozulan ekolojik denge nedeniyle bugün dünyanın neredeyse tamamında yağış açısından çok orantısız tablolar görülmektedir. Bazı bölgelerde aşırı yağışlar felaketlere sebep olurken bazı bölgelerde de kuraklık hüküm sürmekte, bu bölgelere hiç rahmet düşmemektedir.

İnsanların her iki dünya saadetini temin için gönderilen Yüce İslam dini her konuda orta yolu takip etmemizi öğütler ve hayatın her alanına çok güzel ölçüler koyar. Bizim için her konuda en güzel örnek ve model olan Hazreti Peygamber (SAV) bu konuda defalarca ashabını uyarmış, onlara her konuda ölçülü olmaları gerektiğini bildirmiş ve dünya ve ahret dengesine dikkat etmelerini istemiştir. Nitekim bir hadisinde şöyle buyurmaktadır: **“...Orta yolu tutunuz. Amellerinizi mükemmelleştirmeye ve Allah’a yakın olmaya gayret ediniz. Sabahleyin, öğle ile akşam arası çalışınız. Bir parça da geceden faydalanınız. Aman acelesiz ve telaşsız gidin, orta yolu tutun ki varacağınız hedefe ulaşabilesiniz.”** (Buhârî, Rikâk, 18)

İnsanın apaçık düşmanı olan Şeytan ise her konuda insanları aşırılıklara iterek insanların doğru yoldan yani orta yoldan çıkmasını, sapıtmasını ister. Şeytan, insanları iki yolla kandırmaya çalışır. Bunlardan hangisinde muvaffak olursa fark etmez, çünkü sonuç aynıdır. Bunlardan birisi aşırılık diğeri de gevşekliktir. Yüce Allah, kulları için tembelliğe varmayan bir kolaylığı istemektedir. Allah’ın kulları için kolaylaştırdığı dini, kulların Allah adına zorlaştırmaları doğru bir hareket değildir ve buna yetkileri de yoktur. Bu konuyla ilgili Hazreti Peygamber (SAV) **“Farz olmayan amellerden gücünüz yettiği kadar yapın. Çünkü amellerin en hayırlısı, az da olsa devamlı olanıdır.”** (İbn-i Mâce, Zühd, 28) buyurmuştur. Peygamber Efendimiz’in (SAV) hadîs-i şerifte yasakladığı şey, dinde haddi aşmak ve bir nevi ruhbanlığa meyletmektir. Çünkü İslam ruhbanlığa müsaade etmemektedir. Allah Teâlâ; **“Ey iman edenler! Allah’ın size helal kıldığı güzel ve temiz şeyleri kendinize haram etmeyin, haddi aşmayın. Çünkü Allah haddi aşanları sevmez.”** (el-Mâide sûresi, 87. ayet) buyurmaktadır.

İslam her konuda orta yolu tutmamızı emreder. Sevgili Peygamberimiz (SAV): **“Söz ve davranışlarında ileri gidip haddi aşanlar helak oldular.”** (Müslim, İlim, 7) buyurarak her konuda itidal üzere olup haddi aşmamayı tavsiye etmişlerdir. Yine Peygamberimiz (SAV) dostluk ve düşmanlıkta da ölçülü olmamızı tavsiye etmiş: **“Dostunu severken ölçülü sev, zira günün birinde düşmanın olabilir. Düşmanına da ölçülü bir şekilde buğz et, çünkü günün birinde dostun olabilir.”** (Tirmizî, Birr, 60) buyurmuştur.

GERÇEKTEN BİZ, HER ŞEYİ BİR ÖLÇÜ VE DENGEDEN YARATTIK.

(KAMER, 49)

Müslüman her işinde ölçülü olmalı orta yolu takip etmelidir. Yemesinde, içmesinde, harcamasında, tüm işlerinde ölçülü olmalıdır. Yüce Rabbimiz: **“Yiyin için fakat israf etmeyin. Çünkü Allah, israf edenleri sevmez.”** (A’raf sûresi, 31. ayet) ve **“Eli sıkı olma, büsbütün eli açık da olma sonrakınanır ve çaresiz kalırsın.”** (İsra sûresi, 29. ayet) buyurarak uymamız gereken ölçüyü bize göstermiştir.

Bugün dünya nüfusunun önemli bir bölümü obezite, diyabet vb. aşırı ve düzensiz beslenmeye bağlı hastalıklarla uğraşırken bunun üç dört katı bir nüfus ise açlığın pençesinde hayatta kalmanın mücadelesini vermektedir. Kapitalizmin sürekli tüketimi teşvik eden çabasına karşılık onun karşısında İslam’ın israfı yasaklayan ve ölçülü yaşamayı öğütleyen fitrata uygun emirleri göz ardı edilmekte, unutulmaktadır.

Günümüz Müslüman’ının işte asıl sorunu budur: Yemek, içmek, giyinmek, barınmak ve diğer ihtiyaçlarını karşılamakta aşırılığa kaçarak maddenin esareti altına girmek, maddeyi ön planda tutarak maneviyatı arka plana atmak, ötelemek, hatta gündemden çıkarmak... Hâl böyle olunca maddeye sahip olma konusunda daha ileride olan İslam düşmanlarına boyun eğmek, onlar karşısında acziyete düşmek ve sonuçta mağlubiyeti kabul etmek...

Oysa Yüce Rabbimizin: **“De ki: Ey kendi aleyhlerinde olmak üzere ölçüyü taşıran kullarım. Allah’ın rahmetinden umut kesmeyin. Şüphesiz Allah, bütün günahları bağışlar. Çünkü O, bağışlayandır, esirgeyendir.”** (Zümer sûresi, 53. ayet) buyruğuna uyarak sadece Rabbimize güvenip O’nun emrettiği sırat-ı müstakim yolundan gidersek inşallah her iki dünyada kurtuluşa erenlerden olacağız. Rabbim hepimize O’nun yolunda yolda yürümeyi nasip etsin. Âmin.

ÖĞRETMENLİK VE PUANLAMA SİSTEMİ

Esma BAYKAN TUNÇ / Eğitimci

Öğrencilik hayatımda da, veli olarak da öğretmenlerden çok çektim. Çevremde gözlediğim bir çok insanın hayatındaki yanlış örnekler de cabası. Öğretmenlik çok önemli bir meslek. İnsanın hayatına yön veriyorsunuz. Onun hayata bakış açısının oluşmasına öncülük ediyorsunuz. Yanlış öğretmen tutumları yüzünden yaşanan bir çok olumsuzluklar var.

Öğrencinin puan vermesinden korkulması ne derece doğru diye düşünüyorum. Tek endişem her öğrencinin ya da velinin bu değerlendirmeye katılıp katılamayacağı, ulaşip ulaşamayacağı.

Herkes öğretmene “öğrenci ve velilerin puan vermesi”nin yanlışlığı üzerinde konuşuyor. Ben öyle düşünmüyorum. Nasıl bir esnaf müşterisini memnun etmek için çabalıyorsa biz öğretmenlerde öğrenci ve velileri memnun etmek için çalışmalıyız.

İğneyi kendimize çuvaldızı başkasına batıralım, eğri oturup doğru konuşalım.

Bir çok öğretmen tanıyorum çoktan emekli olması gerekirken çalışmaya ısrarla devam eden, öğrencileri ve velileri küçümseyen, aşağılayan, yaptığı işi beceremeyen, bu işi sırf garanti bir para kazanma yolu olarak gören, tanıdık, eş dost çocuklarına hep iltimas geçen, liyakate dikkat etmeyen, çocuk sevmeyen, kitap okumayan, gelen bütün yeniliklere kapısını sıkı sıkı kapatan, okula gitmeyi sosyalleşme aracı olarak kullanan, teneffüs bittiği halde sınıfa hep geç giren....

Lütfen böyleleri öğretmenlik yapmasın. Ben böyleysen ben de yapmayayım.

Yaşımız ilerledikçe iş yükümüz azaltılabilir. Çünkü insanla birebir çalışmak çok yıpratıcı olabiliyor. Performansımız düşebiliyor. Ama bütün mesleklerde olduğu gibi öğretmenlikte de tecrübe çok önemli... Mutlaka tecrübeli öğretmenden faydalanılmalı, bütün mesleklerde faydalanılmalı. Akıl danışılmalı, işbirliği yapılmalı. Öğretmen

değersiz değildir, aksine çok değerlidir. Öğretmen bu konumunu bilmeli mesleğine gerekli değeri vermeli. Davranışlarında, giyiminde, konuşmasında ölçülü olmalı. Çok iyi bir örnek olmalı. Bir rol model olduğunu unutmamalı.

Eğer öğrenci ve velilerin geneli bir öğretmene az puan veriyorsa bir yanlışlık var demektir. Bu öğretmen öğretmenlikten kızağa alınmalı, incelenmeli. O kadar çok öğrencinin öğretmenlerin yanlış tutumları yüzünden okuldan soğuduğuna, daha iyi yerlerde olabilecek çocukların başarısız olduklarına şahit oldum ki...

30 yıllık öğretmenliğim sonunda geldiğim nokta “Önce kendini sevdireceksin”. Öğrencilere vakit ayıracaksın, onlarla ilgileneceksin, evine gideceksin, tanıyacaksın, değer vereceksin, seveceksin... Kendini sevdirmeyen öğretmen öğrencisine hiçbir şey veremiyor. Biz öğretmenler istesek de bildiğimiz her şeyi her öğrenciye öğretmiyoruz zaten.

Biz ne kadar anlatırsak anlatalım öğrenci alabildiğini anlıyor. Biz çocuklara okumayı sevdirelim, temel dini, ahlaki, toplumsal kuralları öğretilim, öğrenmeyi öğretilim, onlara çok iyi birer örnek olalım. Çocuklar zaten yolunu bulacaklardır.

Yolda gördüğünüz öğrenciniz kafasını çevirip görmemezlikten geliyorsa, sizi arayıp sormuyorlarsa bir yanlışlık var demektir. Bizler çocukların yüreklerine dokunmalıyız, onlara değerli olduklarını, sevdiklerini hissettirmeliyiz. Belki tek başımıza tam çözüm olamayız ama yine de uyuşturucuya, kötü yola giden çocuk sayısı mutlaka düşecektir.

Bu çocuklar bizim geleceğimiz. Bu çocuklar bizim çocuklarımız. Kendi çocuğumuz nasıl değerliyse öğrencilerimiz de o derece değerli. Biz kendimizi sevdirdirsek puanlamadan korkmamıza da gerek kalmaz. Ama bu puanlama belki çocuklara hiç faydası olmayan, onların önlerini kapatan öğretmenlerin ayıklanmasını sağlar diye düşünüyorum.

AYETLERLE TEFEKKÜR

- Kibirli olma alçakgönüllü davran. (İsra:37)
- Kendini fazla abartma. (Müddesir: 1-5)
- Her şeyin üstesinden gelemeyeceğini asla unutma. (Tekvir: 25-27)
- Çaresizlik tuzağına düşme. Her zaman bir umut ışığı olduğunu aklından çıkarma. (Bakara: 156)
- Her şeye hakim olmak için uğraşıp hayatı yaşanmaz hale çevirme. (Beled: 5-6)
- Büyüklük kompleksine kapılıp insanları eze rek arkadaşlarını kendinden uzaklaştırma. (Hucurat: 10)
- İyiliği karşılık beklemeden yap. (Muhammed: 7)
- Tek başına mutlu olunamayacağını bil. Çevrenin mutluluğu için gayret göster. (Rum: 21)
- Ölümden korkmak yerine ölüm gerçeğiyle yüzleş. (Vakıa: 83-87)
- Yaptığın iyilikleri unut. Anlatarak onları kıymetsizleştirme. (Bakara: 263)
- Sana yapılan kötülüğün karşılığını vermek yerine. Öfkenin dinmesini bekle. (Furkan: 63)
- Seni huzursuz edecek işlerden uzak dur. İhtirasını törpüle. (İnşirah: 1-3)
- Eleştirinin keskin bir bıçak olduğunu unutma. Söyleyeceklerini iyi tart. (Maun: 4-5)
- Hiçbir sırrın sonsuza kadar gizli kalamaya cağını unutma. (Mücadele: 7)
- Çıkarıcı olma. Adil davran. (Rahman: 7-9)
- Kibrine yenilip hep daha fazlasını isteyerek hayatını zehir etme. (Tekasür: 1-2)
- En zor zamanda bile kesinlikle ümitsizliğe kapılma. (Tevbe: 40)
- Senden iyi durumda olanlara bakıp üzüleceğine senden zor durumda olanları görüp rahatla. (Fatır: 19-22)
- En sevdiğin şeyleri başkalarıyla paylaşmanın keyfine var. (Fecr: 27-28)
- Hayatının vazgeçilmezleri olsun. Onları küçük çıkarlar için asla feda etme. (Hakka: 33-35)
- Muhatabına güvenmek istiyorsan önce sen güvenilir ol. (Haşr: 10)
- Yazdıklarının ve yaptıklarının peşini bırakmayacağını unutma. Gücünü insanların yararına kullan. (Kalem: 1-2)
- Bencil olma tebrik etmeyi bil. (Münafikun: 4)
- Yalandan uzak dur. (Saff: 2)
- Modern hayatın çarpıklaştırdığı kadın-erkek ilişkilerinin hayatını esir almasına izin verme. (Yusuf: 32-33)
- İyi bir dostun paha biçilmez olduğunu aklından çıkarma. (Ankebut: 41)
- İyilik yapma arzunu şarta bağlama. Vermek almaktan daha büyük bir ihtiyaçtır asla unutma. (Al-I İmran: 92)
- Önyargılarla hayatı kendine zehir etme. (En'am: 50)
- Bildiklerinle açıklayamadığın şeyler hayatının kâbusu olmasın. (En'am: 60)
- Korkuların tutsağı olarak yaşamaktan vazgeç. (Felak: 1-5)
- Kendini hep daha iyiye ulaşmak zorunda olduğuna koşullama. (Hacc: 46)
- Merhametli olmaktan asla vazgeçme. (İbrahim: 42)
- Anne ve babana 'off' bile deme. (İsra: 23)
- Kendini sürekli övmekten uzak dur. (Nisa: 149)
- Vazgeçilmez olmadığını Kabul et. (Yunus: 12)
- Sözüünüzde durmamanın utanç verici olduğunu aklından çıkarma. (Enfal: 56)
- Heveslerini kendine ilah edinme. (Furkan: 43)
- İnanma duygunu diri tut. (Necm: 3)
- Karar verirken vicdanının sesini duymazlıktan gelme (Nisa: 58)

MAARİF MÜFETTİŞLERİNİN KURUMLARDA YAPTIKLARI REHBERLİĞE YÖNELİK BİR MODEL ÖNERİSİ

Hasan Hüseyin SELVİ / Maarif Müfettişi & İlhami SARIÇAM / Maarif Müfettişi-Bilim Uzmanı

PROBLEM DURUMU

Yeni yüzyılın eğitim anlayışında bilginin yalnızca dağıtımı değil, üretimi de önemli bir beceri alanı olarak ortaya çıkmıştır. Bu bağlamda, okulların “araştırma ve öğrenme kültürü” yaratacak bir şekilde yeniden yapılandırılması öğrenci ihtiyaçlarının karşılanması bakımından kritik bir rol oynamaktadır (WTCE; aktaran, Özdemir, Kılınç, 2012). Oysa okulun fabrika tarzı, büyük ve ölçülebilir yapısı büyük kalabalıkları bir arada tutmak için korku kültürünün kullanımını gerektirmiştir. Geçmişte öğrenen ya da öğrenci kavramları okula giden, okuldaki zamanın önemli bir kısmını derslere girerek harcayan, belli zaman aralıklarında sınavlara giren ve bir üst eğitim kurumuna geçiş yapan genç insanlar için kullanılmaktaydı. Bugün öğrenen kavramının büyük ölçüde değiştiği görülmektedir (Godin; aktaran, Özdemir, Kılınç, 2012).

Günümüzde okul, ders programları, müfredat, veli, öğretmen ve öğrenci kavramlarının tanımında ciddi değişiklikler yapılmıştır. Okulun öğrencilere bilgi ve becerilerin aktarıldığı bir yer olduğu anlayışı, yerini kademeli bir şekilde okulun toplumu biçimlendiren ve ona yön veren bir kurum kimliğine sahip olduğu anlayışına bırakmaktadır. Ders programları öğrencilere yalnızca bilgi aktarma ya da öğrencileri ezber anlayışı çerçevesinde değil, onların gerçek yaşam deneyimleri kazanmalarını sağlayan ve onları hayata hazırlayan bir çerçevede hazırlanmalıdır. Öğretmen bilgi aktarıcısı ve bilginin tek kaynağı konumundan çok rehber ve lider konumundadır. Veliler okul süreçlerine daha fazla katılmak istemekte ve okula ilişkin başarı ve hesap verebilirlik yönündeki taleplerini artırmaktadır. Günümüzde eğitim öğrenen merkezinde ele alınmakta ve eğitim kurumları da bu anlayışla kurgulamaktadır (Çalık ve Sezgin, 2005).

Eğitim örgütlerinde çalışanların sorularının yanıtlarını bulma görevi müfettişlere verilmiştir. Maarif müfettişleri öğretmene ‘rehberlik’, ‘meslekî yardım’ ve ‘işbaşında yetiştirme’ görevlerini yürütmektedirler. Liderlik cevabı bilmekle ilgili değildir. Liderlik bireylerin, grupların ya da örgütün ortak aklını ve iç görüşünü açığa çıkarma

yeteneğidir. Liderlik insanların kendi cevaplarını bulmalarına yardımcı olmaktır (Binney, Wilke ve Williams; aktaran, Sezgin, 2012). Maarif müfettişlerinin rehberlik görevleri yanı sıra farklı görevleri de bulunmaktadır. Belki de bu görevler arasında en önemlisi rehberlik görevidir. (Acar, 2004) teftiş yapmanın rehberlik hizmeti vermekten daha kolay olduğunu, rehberlik yapmak için öğretmenliği en az öğretmenler kadar yapabilecek nitelikte olmak gerektiğini belirtmiştir. Yaman ve İskender (2004) ise ilköğretim müfettişlerinin (il eğitim denetmeni-maarif müfettişleri) rehberlik, meslekî yardım ve işbaşında yetiştirme rollerini gerçekleştirmeye çabalamalarına karşın öğretmenler tarafından bu rollerin gerçekleştirme düzeylerinin çoğunlukla yetersiz ya da kısmen yeterli bir biçimde algılandığına vurgu yapmaktadır. Müfettiş, öğretmenin güçlü yanlarını daha çok güçlendirme, yetersiz yanlarını yeterli düzeye çıkarmaya çaba harcamalıdır (Bilir, 1992). Türk eğitim sistemindeki teftiş uygulamalarında müfettişlerin öğretmenlere yeterince meslekî rehberlik yapamama nedenleri, müfettişlerin bir eğitime gereksinim duymaları gerçeği ile açıklanabilir (Ağaoğlu, 1998). Müfettişlerin rehberlik rol ve davranışlarını yerine getirebilmelerinin; onların kişisel niteliklerinin yanında görev yaptığı örgütün yönetim biçimi, demokratik yönetim sürecini esas alarak yapılandırılmasına ve en önemlisi örgütsel yenileşme sürecine de bağlı olduğu unutulmamalıdır (Özdemir, 2000).

Maarif müfettişlerine ilişkin literatürde müfettişlerin denetim ve rehberlik hizmetleri sırasında rehberlik görevini yürütmelerinin önemine vurgu yapılmıştır. Araştırmada, maarif müfettişlerinin görevleri başında gelen rehberlik hizmetlerinin etkili yürütülebilmesi için bir model ortaya konması amaçlanmıştır.

Araştırma kapsamında aşağıdaki sorulara yanıt aranacaktır.

1. Maarif müfettişlerinin rehberlik görevleri neler olabilir?
2. Maarif müfettişleri rehberlik görevini nasıl yürütmelidirler?

YÖNTEM

Araştırma Modeli ve Çalışma Grubu

Araştırmada insanların aktiviteleri ile ilgili davranışları, fikirleri, güdülenmeleri, ilgi alanları ve problemlerinin dinamik ilişkisini anlamak açısından kullanılan ve bir nitel yöntem çeşidi olan odak grup görüşmesi yapılmıştır (Yıldırım ve Şimşek, 2011). Görüşmeler Aksaray ve Ankara illerinde görev yapan maarif müfettişleri moderatörlüğünde gerçekleştirilmiştir. Aksaray ilinde 7 İngilizce öğretmeni ile görüşme yapılmıştır. Ankara ilinde ise 7 sınıf öğretmeni ile grup görüşmesi yapılmıştır. Görüşmeler bir saatin üzerinde sürmüştür. Katılımcılara iki soru sorulmuştur. Bunlar; 1. Maarif müfettişlerinden rehberlikte beklentileriniz nelerdir? 2. Etkili bir rehberlik nasıl yapılmalıdır? Odak grup görüşmeleri bu sorular çerçevesinde yürütülmüştür.

Verilerin Toplanması, Çözümlemesi ve Değerlendirilmesi:

Görüşmeler moderatör müfettişler başkanlığında başlatılmış. Grup toplantısında

Görüşte bulunmak isteyen öğretmenden başlanmış, tüm öğretmenlere sırasıyla söz hakkı tanınmıştır. Görüşme sırasında öğretmenlere not alma, soru sorma ve birbirlerine soru sorup cevap verme hakkı tanınmıştır. Öğretmen görüşleri moderatörler tarafından kayda geçirilmiştir. Tüm görüşme kayıtları analiz yapılarak çözümlenmiş, konu başlıkları frekans ağırlığına göre temalara dönüştürülmüştür. İki ilde yapılan görüşmeler ayırt edilebilmesi için öğretmenlere kod verilmiştir. Aksaray ilinde çalışan İngilizce öğretmenlerine İ1, İ2... İ7 şeklinde kod verilmiştir. Ankara ilinde çalışan sınıf öğretmenlerine ise S1, S2...S3 şeklinde kod verilmiştir. İki farklı ilde yapılan görüşmeler sonucu elde edilen temalar değerlendirilmiş ve karşılaştırılması yapılmıştır.

BULGULAR VE YORUMLAR

Demografik Bilgiler

Aksaray İli: Grup görüşmesine katılan İngilizce öğretmenlerinin 4'ü bayan, 3'ü erkektir. Öğretmenlerin kıdemi; 5 öğretmen 1 ila 3 yıl arası kıdeme sahipken, 2 öğretmen ise 5-8 yıl arası kıdeme sahiptir. İki bayan öğretmen alanında yüksek lisans yapmıştır.

Ankara İli: Grup görüşmesine katılan Sınıf öğretmenlerinin 5'i bayan, 2'si erkektir. Öğretmenlerin kıdemi ise 25 ila 30 yıl arası değişmektedir. Bir erkek öğretmen eğitim programları alanında yüksek lisans yapmıştır.

TEMALAR

Öğretmenlerle yapılan görüşmelerde frekans yoğunluğuna göre elde edilen temalar aşağıda değerlendirilmiştir.

Kitap etkinliği

Öğretmenlerle yapılan grup görüşmelerinde öğretmenlerle yapılan rehberlik etkinliklerinde kitap okumanın öğretmenlerin entelektüel bilgi birikimine faydalı olacağı, öğrencilerde etkili öğrenmenin gerçekleştirilebilmesi açısından rehberlik etkinliklerinde kitap paylaşımının önemi üzerinde durulmuştur.

Öğretmenlerin en son okudukları kitaplar, şu an okudukları ve müfettişlere okuması tavsiyesinde bulundukları kitaplar hakkında bilgi alınmıştır. Görüşmelerden öğretmenlere okullarda rehberlik etkinliklerinde okunan kitaplara ilişkin konuların paylaşılması müfettiş-öğretmen iletişimini kolaylaştıracağı ve öğretmenlere paylaşım imkânı verdiğinden rehberlik etkinliğinin sadece öğretmenlere bir tavsiye değil müfettişe de bir yol gösterme özelliği taşıdığı görüşlerini belirtmişlerdir.

Kültüre Özgü Öğrenme

Grup görüşmelerinde öğretmenlerle kendi kültürüne özgü öğrenme nasıl gerçekleşebilir? Sorusu üzerinde durulmuştur. Öğretmen görüşlerine göre kültüre özgü öğrenme gerçekleşmesi için iki konu üzerinde durulmaktadır. Aksaray ilindeki İngilizce öğretmenleri İngilizceyi günlük hayatta kullanabilme, ortamı zenginleştirme, görsellerle destekleme, uygulama ortamlarında eğitim verme ile veli, öğretmen ve idareciler arasındaki etkileşim üzerinde durmaktadırlar. Bir İngilizce öğretmeni (İ5) okul kültürünü zenginleştirme ve sosyal çevreyle etkileşim üzerinde durmuştur. Ankara ilindeki sınıf öğretmenleri ise gözlem yapma, okulu ve çevreyi iyi tanıma, kendi öz ve değerlerimizden yola çıkma, kültürümüzün özelliklerinden yararlanma üzerinde durmuşlardır. Japon ve Amerikan kültürünü inceleyen uzmanlar yöntemlerin kültürden kültüre farklılık gösterebileceğini bu durum her ülkenin kültürü ve sosyal yapısı düşünülerek yönetim uygulaması gerektiğini belirtmişlerdir (Özdemir, 2000). Bu nedenle kendi kültürümüze uygun öğrenme modelleri geliştirmek kaçınılmaz olmaktadır.

Proje ve Etkinlikler

Öğretmenlerle gerçekleştirilen grup görüşmelerinde müfettişlerin rehberlik etkinliklerinde eğitim ortamlarında karşılaştıkları proje, faaliyet ve

etkinlik örneklerinden diğer okullarda çalışan öğretmenlere yönelik önerebilecekleri örnekler üzerinde durulmuştur. Önerilen bazı örnekler aşağıda ifade edilmiştir.

"1.kademe öğrencileri için...öğrendiğimiz konularla ilgili ağırlıklı olarak oyunlarla ilerlemek her konuyu bir oyuna uyarlamak öğrenmeyi büyük oranda sağlıyor" (İ1). "Derslerde kelime öğretiminde görsel olarak flashcardlar çok etkili olmakta. Onlarla oyunlar türetilir. Sadece kitaba bağlı kalma değil bol alıştırma ve haftalık dönüşümlü İngilizce hikâye kitapları okutulabilir. Her sınıf için farklı yayınlarda yardımcı kitaplarım var. Yeri geldikçe birkaç ünite öncesine dönerek tekrarlar yapıyorum. Sık sık quiz (kazanım kontrol tarama) sınavları yapıyorum. Elma ağacı uygulaması yapıyorum. Özellikle 4. Ve 5. Sınıfta çok iyi sonuçlar alıyorum. Her öğrencinin adına birer elma oluşturmuyorum ve duvarda elma ağacına asıyorum. Ödevlerini yapmayanları derslerde kontrol ederek ağaçtan düşürerek kurdun önüne koyuyorum ve bir parça elmasından kopartıyorum. Bu çocuklarda ödev konusunda daha dikkatli olmayı ve kendi aralarında tatlı bir rekabet oluşmasını sağladı. Sene sonunda bütün kalan elmaya da ödül verilecek. Yaklaşık 1 buçuk yıldır bu uygulamayı yapıyorum ve bunun ödev konusunda çok etkili olduğuyla ilgili velilerden de olumlu dönüt aldım, çok da memnunum"(İ2) "Türkiye Haritası hazırlanarak her şehrin neyiyle ünlü olduğu İngilizce olarak bulunur, resimli olarak o şehrin üzerine yapıştırılır, İngilizceleri cırt cırtlı, üzeri kapalı olarak hazırlanır, öğrenci tahmin ederek ne olduğunu bulmaya çalışır, sonra kelimenin üzerini açarak kontrol eder"(İ3). "Günümüz internet çağı ve öğrencilerin birçoğu sosyal paylaşım sitelerini aktif olarak kullanmaktadır. Öğrencilerin writing, reading ve vocabulary gibi gelişim alanlarını desteklemek için bu alanları olabildiğince aktif kullanmalı" (İ4). "Kelime öğreniminde BİNGO oyunu" (İ5). "Öğretilmek istenen konuya da hedefi öğrencinin araştırarak keşfetmesine imkân tanıyan pano hazırlama faaliyeti öğrenme sürecinde etkili olmaktadır" (S1). "Performans ve proje görevleri için 'hayalim, ödevim' fikriyle oluşan etkinlik" (S3). "Her sene okuttuğum öğrencilerime çeşitli hikâyeler yazdırıyorum. Bunları düzelttikten sonra resimler destekledikten sonra basıyoruz. Şu anda okuttuğum 3. Sınıfların 1. ve 2. Sınıflara ait hazırladıkları basılmış kitapları var. Onlar için müthiş bir anı, veliler içinse gurur kaynağı oluyor" (S4). "Sembol pekiştiricilerinden yararlanıyorum, çok etkili oluyor, diğer öğretmenlerde paylaşmanızı tavsiye ederim" (S6).

Öğretmenlerle yürüttükleri etkinlikler üzerinde konuşmak ve başka sınıflara aktarabilmek için yürüttükleri etkinlikleri paylaşmak karşılıklı öğrenmeye bir fırsat oluşturmaktadır. Ayrıca paylaşan sadece müfettiş olmadığından müfettiş öğretmen arasında bir güven olduğu söylenebilir. Öğretmenlerin aktardıkları etkinlikler müfettiş için farklı fırsatları elde etmesine olanak sağlayabilir.

Öğretim Yöntemleri

Grup görüşmelerinde öğretmenlerin benimsedikleri ve başka öğretmenlerinde kullanımında yarar gördükleri bazı yöntemler ele alınmıştır. Öğretmen görüşlerinden öğretmenlerin farklı öğretim yöntemleri geliştirmekte zorlandıkları anlaşılmaktadır. Ancak öğretmenlerin etkin bir şekilde kullandıkları ve diğer öğretmenlerinde kullanmalarını istedikleri yöntemler olduğu anlaşılmaktadır. Maarif müfettişleri okullardaki etkili yöntemlere ilişkin gözlemlerini diğer okul ve sınıflara aktarmada katkı sağlayabilirler.

Güçlü ve zayıf yönler

Öğretmen görüşmelerinde öğretmenin müfettiş gözüyle değerlendirmesi dışında, öğretmenin kendini de değerlendirebilmesinin önemi üzerinde durulmuştur. Görüşme de ortak nokta öğretmenlerin kendi öz değerlendirmelerini kendileri yapabilmeleridir. Rehberlik etkinliklerinde öğretmenlerin kendilerine fırsat verildiğinde bunun ortaya çıkabileceği üzerinde durulmuştur. Görüşmeye katılan öğretmenlerin kendilerine ilişkin belirttikleri güçlü ve zayıf yanları olarak; derse hazırlıklı girme, drama yöntemi kullanma, uygun materyal kullanma, seviyesi düşük öğrenciler üzerinde durma, dili etkili kullanma, zaman yönetimi, teknoloji kullanımı, doğal ortamlarda ders işleme gibi konulardır. Rehberlik etkinliklerinde maarif müfettişi önerileri bu bağlamda konular olabilmektedir. Bu nedenle rehberliğin eksik bulmadan çok kendi eksikliklerini görmelerine fırsat verme daha etkili bir yaklaşım olabilir. Ayrıca öğretmenler, nelerin eksik olduğunu değil nasıl giderileceği konusunda rehberlik istedikleri belirtmiştir (Bakioğlu, 1996). Öğretmenlerin kendi eksiklerinin ve güçlü yönlerinin fark etmesini sağlayarak bu yönlerin nasıl güçlendirileceği paylaşılabilir.

Sınıfı, okulu ve sistemi harekete geçirebilme

Öğretmen görüşmelerinde öğretmenin, klasik öğrenme- öğretme etkinliklerinin yanı sıra sınıfı, okulu hatta sistemi harekete geçirecek çalışmalar yapması gerektiği konuları ele alınmıştır.

Öğretmenler sınıfta etkili bir öğrenmenin gerçekleşmesi için çeşitli öneriler sunmuşlardır. Bunlar öğretmen veli işbirliği, ödül sistemlerinden yararlanma, etkili yöntemler uygulama, öğrencilere değer verdiğini hissettirme, öğrencileri cesaretlendirme/motive etme şeklinde sıralanabilir.

Öğretmenler okulu harekete geçirebilmek için öğretmen veli işbirliği, rekabet ortamı oluşturma, çevre imkânlarına katkı sağlama, öğrencileri hedeflere yöneltme, öğrencilere etkinliklerde rol verme, örtük öğrenmeyi sağlama, esnek programlar uygulama, öğrencilere değer verdiğimizi hissettirme, amaç birliği sağlama önermişlerdir.

Görüşmeye katılan öğretmenler eğitim sistemimizde gerekli değişimleri şu şekilde ifade etmişlerdir. Örgütlenme, programlarda revizyon, öğretmenleri ihmal etmeme, sistemi yapbozdan kurtarma, velileri bilinçlendirme, adil ödül ceza sistemi, öğretmen yetiştirme programlarını gözden geçirme, değişimlerde öğretmenlere danışma ve çoğunluğun desteğini alma. Eğitim sistemimizde yapılacak değişikliklerde öğretmen görüşü alma ve merkeze öğretmeni koyma şüphesiz en yararlı çalışmalardan biri olacaktır.

Okul teorisi

Öğretmenlerle yapılan görüşmelerde ülkemize ait bir okul teorimiz olup olmadığı tartışılmıştır. Öğretmen görüşlerinden öğretmenlerin okul teorisi üretmekte zorlandıkları söylenebilir. Dört öğretmen, okul teorimiz olmadığını söylemiştir. Okul teorisi olan öğretmenlerin görüşleri şu şekildedir: Profesyonel yönetim, motivasyonu yüksek idari yapı, güven merkezli eğitim, idealizm yükleme, özelleşmiş kurumlar, ücretsiz eğitim kampüs eğitimi sıralanabilir.

Teori, belirli bir alanda, belirli bir durum ya da olguyu açıklamak amacıyla onu sistemli bir şekilde ele alan, birbiriyle ilişkili kavramlar, tanımlar, varsayımlar, önermeler, tezler, ilkeler, inceleme yöntemleri, kurallar ve genellemeler bütünüdür. Örneğin, eğitim yönetimi alanında belirli bir zaman dilimi içinde bazı durumların mahiyetini belirlemeye dönük yapılan araştırmalar, onun mahiyetinin ne olduğu konusunda bazı genellemelere ulaşmaya çalışırlar. Gelişmiş ülkelerde 1950'lerden başlayarak eğitim yönetimi alanını derinden etkileyen bir eğilim, "Teori Hareketi" olarak adlandırılır. Bu akımın etkileri halen devam etmektedir (Şişman, 2010). Kendi kültürümüze özgü bir okul teorimiz olması gerektiği düşünülebilir.

SONUÇ

Bu araştırmada Ankara ilinde sınıf öğretmenleriyle ve Aksaray ilinde İngilizce öğretmenleriyle yapılan grup görüşlerinde büyük oranda paralellik olduğu anlaşılmıştır. Görüşmede ortaya çıkan en büyük farklılık eğitim yöntemleri konusudur. İngilizce eğitimi ile sınıf eğitimi konusundaki temel ayrımlar bu farklılığa neden olmuş olabilir.

Okullarda müfettişler tarafından yürütülen rehberlik etkinliklerine yönelik yürütülen bu araştırma aynı zamanda rehberlik faaliyetlerinde gerçekleştirilmiştir. Araştırmada yapılan gözlemlerde rehberlik etkinliklerinde teftişten farklı olarak öğretmene bazı bilgiler üzerinden aktarımda bulunmak ve sorgulama yapmak yerine görüşmedeki konulara benzer şekildeki konuların bazıları tartışılarak bir sohbet konusu oluşturulabilir. Ayrıca rehberlik etkinliğinin grup halinde yürütülmesinin de hem ekonomiklik hem de öğretmenlerin kendilerini rahat hissetmeleri açısından yararları olabilir. (Balcı, 2007) denetçiler ve denetlenen (müfettişler) arasındaki iletişim sorunlarının giderilmesine çalışılması ve yeni iletişim modelleri üzerindeki çalışmalara ağırlık verilmesi gerektiğini belirtmiştir. Bu çalışmada yapılan gözlemlerde mevcut sürdürülen rehberliğe göre önerilen rehberliğin iletişimi daha güçlendirdiği şeklindedir. Ayrıca denetim çalışmalarında da rehberliğe dayalı bir teftişin yürütülmesi olumlu olacaktır. (Taymaz, 2010) rehberlik boyutu ağır basan teftişte, var olandan çok, olması gereken üzerinde durulacağından, hedef eğitimdeki var olan durumdan çok, yenilikleri ve gelişmeleri eğitimde en iyi şekilde nasıl uygulayacağımız ve bunu da en başta öğretmenlere nasıl benimseteceğimiz olacaktır. Taymaz (2010), teftişte karşılaşılan sorunlar arasında yönetimin ve denetlenen personelin teftişe soğuk bakması, işbirliğinden kaçınması, teftişi istememesi ve genel olarak olumsuz bir imajın olmasını vurgular. Teftişte öğretmenlerle yapılan ön görüşmeler işbirliğini kolaylaştıracaktır. Teftiş sisteminde yapılan son düzenleme ile müfettişlik ikiye ayrılmıştır. Mevcut düzenlemelerden öğretmenlerin yeterince bilgi sahibi olmadıkları, denetime ilişkin bir karmaşanın olduğu görüşmelerden anlaşılmaktadır.

ÖNERİLER

Araştırma sonuçlarına göre müfettişler tarafından okullarda yürütülen rehberlik etkinliklerinin öncelikle gruplarla yapılmasının tercih edilmesi iletişimi kolaylaştırma açısından yararlı olacaktır.

Rehberlik faaliyetlerinde öğretmenlerin sorgulanması yerine daha önce hazırlanmış sorularla tartışma konuları açılabilir. Eğitim bilimleri, eğitim yönetimi, ölçme-değerlendirme gibi güncel konular bu vesileyle aktarımı daha kolay olacaktır.

Rehberlik etkinliklerinde denetimden farklı olarak eksiklerden çok iyileştirmeye açık alanların nasıl giderileceği konuşulmalıdır.

Rehberlik etkinlikleri sadece denetmenin aktarımında bulunduğu bir etkinlikten çok karşılıklı bir paylaşım şeklinde yürütülmelidir.

Bu araştırmada kullanılan örnek sorular rehberlik etkinliklerine başlamak için bir fırsat olarak kullanılabilir. (Ek)

Teftiş sistemindeki çift başlığın ortadan kaldırılarak bölge sisteminde rehberlik hizmetlerinin tüm müfettişlerce yapılması gerekmektedir.

KAYNAKLAR

- Acar, H. (2004). Eğitim yöneticisi ve eğitim denetçisi yetiştirme sorununa çözüm: Millî Eğitim Akademisi. Eğitim ve Denetim, 3.
- Ağaoğlu, E. (1998). İlköğretim denetçilerinin meslekî rehberlik görevine ilişkin sınıf öğretmenlerinin görüşleri. IV. Ulusal Eğitim Bilimleri Kongresi, Eskişehir, 108-116.
- Bakıoğlu, A. (1996). Öğretmenlerin kariyer Evreleri. Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi. Sayı: 5, İstanbul, 19-27.
- Balcı, B. (2007). İlköğretim müfettişleri ve ilköğretim okulu müdürlerinin; ilköğretim müfettişlerinin rehberlik rollerini gerçekleştirme düzeylerine ilişkin algıları. (Yayınlanmamış YL Tezi), Gazi. Ü. Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Bilir, M. (1992). Teftiş sisteminin yapı ve işleyişi. Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi, 1.
- Çalık, T. ve Sezgin, F. (2012). Küreselleşme, bilgi toplumu ve eğitim. Kastamonu Eğitim Dergisi, 13(1), 55-66.
- Özdemir, S. (2000). Eğitimde örgütsel yenileşme. Ankara: Pegem Yayınları.
- Özdemir, S. ve Kılınç, A.Ç. (2012). İçinde: S. Özdemir (ed.), Türk eğitim sistemi ve okul yönetimi. Pegem Akademi. Ankara.
- Sezgin, F. (2012). İçinde: S. Özdemir (ed.), Türk eğitim sistemi ve okul yönetimi. Pegem Akademi. Ankara.
- Şişman, M. (2010). Türk eğitim sistemi ve okul yönetimi. Pegem Akademi. Ankara.
- Yaman, E. ve İskender, M. (2004). İlköğretim müfettişlerinin rehber öğretmenlere yönelik rehberlik rolleri. Sakarya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 8, 398-414.
- Yıldırım, A. ve H.Şimşek (2011). Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri. Ankara: Seçkin Yayınları.
- Taymaz, H. (2010). Eğitim Sisteminde Teftiş Kavramlar İlkeler Yöntemler, Ankara: Pegema Yayınları.

EK:

..... OKULUNDA REHBERLİK ETKİNLİĞİ

1. a) En son hangi kitabı okudunuz?
b) Şu an hangi kitabı okuyorsunuz?
c) Bana hangi kitabı tavsiye edersiniz?
2. a) Diğer öğretmenlere ulaştırmamı istediğiniz ve sizin kullanarak sonuç aldığınız etkili (orijinal) bir öğretme yöntemi var mı?
b) Bir öğretmen olarak diğer öğretmenlerle paylaşmamı istediğiniz proje, faaliyet, etkinlik vb. örneğiniz var mı?
c) Okul kültürümüze özgü öğrenme nasıl gerçekleşebilir?
3. a) Etkili bir ders için ne yapsanız daha iyi olurdu?
b) Güçlü ve zayıf yönleriniz nelerdir?
4. a) Okulu harekete geçirebilmek için ne yapılabilir?
b) Sınıfı harekete geçirebilmek için ne yapılabilir?
c) Milli eğitim sistemini harekete geçirebilmek için ne yapılabilir?
5. Bir okul teorimiz var mı? Okul teorimiz nasıl olmalı?
6. Okullar öğrenen organizasyon haline nasıl gelebilir?
7. Eğitim hakkı ve fırsat eşitliği hakkında ne düşünüyorsunuz?
8. Değerler, etik ve ahlak eğitimi hakkında ne düşünüyorsunuz?
9. Demokrasi eğitimi hakkında ne düşünüyorsunuz?
10. Özgürlük konusunda (hakkında) ne düşünüyorsunuz? Okul özgürlük ilişkisi hakkındaki düşünceleriniz.
11. Paylaşmak istediğiniz bir konu ya da sorunuz var mı? Diğer okullara ziyaret ettiğimizde onlara aktarılması gerektiğini düşündüğünüz önerileriniz nelerdir?

İbrahim DEMİRKAN / Eğitimci

TOPLUMUN YETİKLERİ... ÖĞRETMENLER

Shiç bir öğretmenin cenazesine katıldınız mı? Öğrencisi tarafından katledilen bir öğretmenin cenazesine.. Ben o cenazelere bir Cumhurbaşkanın katıldığını görmedim hiç. Başbakanın, Milli Eğitim Bakanının da katıldığını görmedim hiç. Peki ya siz.. Siz gördünüz mü?

Öğretmenler toplumun yetimleri sanki, yetikleri. Sahipsiz ve kimsesiz.. Ne onları koruyan bir kanun var, ne de onlara sahip çıkan bir bakanlık.. Şamar oğlanı ne demek bilir misiniz?.. Herkesin azarladığı ve hıncını aldığı, sürekli suçlu bulunan ve tüm bunlar karşısında 'gıkının çıkmadığı' kimse demek. İшти biz öğretmenler toplumun Şamar oğlanlarıyız. Sınıfta haylaz öğrencinin maskarasıyız. Toplumsal statüde kendine yer bulamamış, horlanan, aşağılanan, velilerin egosunu tatmin etmek için patronluk tasladığı işçileriz. Çarşıda

pazarda cebinde parası nedense istediğini bir türlü yetmeyen eğitim ordusunun 'feda'kar erleriyiz biz. Psikolojinin ne olduğunu bilmeyen velinin "Çocuğumun psikolojisini bozdu." suçlamasına muhatap olan sinirlerden, duygulardan arınmış demir adamlarız biz. Evde bir çocuğuna sabrede-meyen velinin 1500 öğrenciye karşı sabırlı davranmasını istediği Yakup'larımız biz. Evet 'hiçbir devir Yusuf'suz ve Yakub'suz değildir ve hiçbir çağ Eyüb'süz ve üzüntüsüz değildir.' Alo 147, Cimer, Bimer derken müfettişi, muhakkiki gelirken birde artık dersinden apara topar alınarak karakollara götürülmeye başlanan idamlık suçlularız biz. Dedim ya bizler bu toplumun yetikleriyiz.

Bir hafta önceydi.. Bir öğretmen dersinden apara topar çıkarak karakola gidip ifade vermek zorunda kaldı. Orada öğrendi aslında göz altına alındığını,

göz altının nasıl bir şey olduğunu bilmeden. Biraz tedirgindi. Meğerse attığı iddia edilen bir tokadın hesabı sorulacaktı. Yanındaki polisler tebesüm ederek gizlemeye çalıştı tedirginliğini. Polis cebindeki paraları sorduğunda, iki lirayı çıkarıp masaya bıraktı. Bir öğretmenin cebinde ne kadar parası olabilir ki, diye ekledi mahcup bir halde ve nedense aklına o film yıldızının sözü geldi: 'Pantolonumun kumaşı öyle eskimişti ki bir bozuk paranın üstüne oturunca yazımı tura mı anlayabiliyordum'. Şımartılmış bir öğrenci ve okula yılda bir defa veli toplantısına bile gelemeyecek kadar eğitimle ilgili ve alakalı her şeyi bilen velisinin şikayeti nedeniyle savcılığa sevk edilecekti. Karakoldaki prosedür bittikten sonra bir arabaya bindirildi ve adliyeye doğru yola koyuldular. Ya da o öyle sanıyordu. Ta ki hastanenin aciline gelinceye kadar. Adi bir suçlu gibi davranılması canını acıtmıştı. Kirlendiğini hissetti. Hastane acilinde kendisine bakıldı ve prosedür yerine getirildikten sonra adliyenin yolu tutuldu. Bir süre savcının kapısında bekletildi. Polis memuru çağırınca müdürünün ve ya öğretmenler odasına girer gibi savcının odasına girdi. Henüz kapının ağzındayken savcı son derece sert ve egosantrik bir üslupla, orda dur, dedi. Durdu... Aşağılandığını hissetti. Savcı, yüzüne bile bakmadan, Neden vurdun, diye sordu. O, ben vurmam, diyebildi ancak. Savcı çirkinleşerek, Ebem mi vurdun ya! diyerek tersledi. Belki de söylenmemesi gereken ama söylemesi gereken şeyi söyledi; Bilmiyorum... Bu cevap savcıyı çok kızdırmış olmalı ki onu odadan kovdu. Biraz sonra elinde dosya ile polis odadan çıktı. Savcı ifadesine dahi gerek duymadan adli kontrolle mahkemeye sevk etmişti. Ne yazık ki sözü en değerli olması gereken öğretmenin değil de yalan söylemeye çok yatkın olan 15 yaşındaki bir çocuğun ve hayatında dürüstlüğü neresinde durduğunu kendisinin bile bilmediği bir babanın ifadeleri dikkate alınmıştı. Öğretmen hakkında öğrenci - veli ile başlayan haysiyet cellatlığı adliye koridorlarında savcı ve hakimler tarafından devam ettirildi. Mahkum edilen sadece o değildi. Onunla birlikte öğretmenlik mesleği de mahkum

**Adalet nedir? Ağaçlara su vermek.
Zulüm nedir? Dikene su vermek.
Mevlana**

**Anneme öğretmen olduğumu
söylemeyin o beni yazlık gazinoda
piyanist sanıyor.**

filminin senaristinden

edilmişti. Onunla birlikte mülkün temeli olması gereken adalet de mahkum edilmişti. Artık iyilik için hak için mücadele edecek bir güç bulamıyordu kendisinde. Bu sistemde ve düzende Calut (Golyat)'un karşısında Davut gibi hissediyordu kendisini. 'Ateşe girme, girmek istersen önce İbrahim ol' der Mevlana. Bulut ağlamazsa çimen nasıl güler, gökkuşağı nasıl çıkar, doğru ya akarsu olan yerde yeşillik olur. Göz yaşı olmazsa rahmet iner mi? Ama tüm bu çırpınışlara rağmen ateşten bir zerre, o göz yaşıyla ve alın terimizle büyüttüğümüz ormana çoktan düşmüştü ve o zerre şu anda o ormanı yok ediyordu.

Adliye binasından çıktıktan sonra birçok şeye olan inancını yitirdiğini anladı. Bu eğitim sisteminde ne kadar öz veriyle çalışırsa çalışsın eğitim yapılamayacağını anladı. Öğrencilere ve geleceğe dair inancını, topluma ve adalete olan inancını, dahası öğretmenlik mesleğine olan inancını yitirdi. Kararmaya yüz tutmuş gökyüzüne baktı ve mırıldandı; Evet, her şeyin sorumlusu bizleriz, dedi. Bu hakimleri ve savcıları bizler yetiştirdik. Suçluyuz.

Bu velileri ve şımarık çocuklarını yetiştirenler de bizleriz. Suçluyuz.

Toplumsal çarpık şekillenmesi de bizim eserimiz. Suçluyuz.

Ahlaksızlıkların, haksızlıkların, adaletsizliklerin tek suçlusu biziz.

Birden Cemal Süreyya'dan o çok sevdiği şiir aklına geldi. Ne güzel tarif ediyordu bu manzarayı o şiir:

"Öldürmemektir felsefeleri bir karıncayı bile,
ama yaşatmayı bilmezler,
Bönlükten korkarlar, gezgin köftecilerden adamakıllı korkarlar
Fotoğrafın arabından ödleri kopar
Öğretmenlerden de korkarlar nedense
Ama elbet yerine göre gözü pektirler de"

Evet, hiçbir şey değişmemişti. Bıçakla, silahla saldırılan öğretmen sayısının artmasından başka.

İbrahim KİLİK / Eğitimci

KARINCALAR

Su karıncalar, ne zarif yaratıklar. İnce belli ince yapılı... Her şeyin sahibi onları yaratırken nahifliklerine, inceliklerine vefa, azim ve güzelliği de eklemiş. Zaten, onun yarattıklarında (haşa) hata bulmak ne mümkün.

Karıncalara baktıkça, rahmeti sonsuzun kudretinin sonsuzluğu daha bir perçinleniyor zihnimde. En çok çocukken izlerdim onları. Evimizin önündeki nisan güllerinin dibinde yuvaları vardı. Oradan oraya gider gelirlerdi. Ama hiçbir seferleri nafile değildi. Her seferinde minicik ağızlarında kendi cisimlerinden iri bir yük taşırlardı yuvalarına. Bir de imece vardı aralarında, taşıyamadıkları oranda büyük yükleri birlikte götürmeye çalıştıklarına şahit olurum sıklıkla.

Rivayete göre Nuh Nebi de ilk onları almış gemisine. Bu tutumda karıncaların güzel hususiyetlerinin payı var mıydı bilmiyorum. Bir de karınca denince, aklıma Hz İbrahim'i yakmak için Nemrut'un yaktırdığı ateşe ağzında bir damla su taşıyan vefalı ve gayretli güzel gelir...

Hani, Kral Nemrut, İbrahim Peygamberin yakılması emrini verdikten sonra meydana odunlardan büyük bir dağ yapılmış. Sonra dağı tutuşturmuşlar, alevler o kadar yükselmiş ki bulutların da tutuşup yanacağını düşünmüş çocuklar. Korkmuş kaçmış bütün hayvanlar. İbrahim peygamberi mancınıkla ateşin tam orta yerine atacakmış askerler. Atacaklarmış ki Nemrut de-

nilen melunun ne büyük kral olduğunu anlasın İbrahim de bir daha karşı gelmesin(!)

İşte tam da bu sırada bir karınca minicik ağzında bir damla su ile cehennemi, devasa ateşe doğru gidiyormuş koşa koşa. Gökte uçan ve gagasında ateşe atmak üzere bir dal parçası taşıyan kartal, onun bu telaşını görüp sormuş: “Bu acelen niye? Nereye böyle telaşa?”

Ağzında bir damla su taşıyan karınca o bir damlayı incecik ellerinin arasına alıp, “Duymadın mı? Nemrut, İbrahim'i ateşte yakacakmış. İşte o ateşe su götürüyorum.”

Bu sözleri duyan kartal, kendini tutamayarak ulu orta kahkahalarla gülmeye başlamış. “Sen şu ateşe yüzünü çevirip hiç bakmadın mı? diye sormuş. “Ne kadar büyük. Senin bir damla suyun ona ne yapabilir ki?”

Su taşıyan karınca, “Olsun, hiç olmazsa safımız belli olur. Böylesine güzel ve ince bir düşüncenin sahibine hayran olmamak elde mi sizce? İnsan yaratılmışların gösteremediği vefayı ve civanmertliği gösterebilen minik karıncayı daha da sevimlileştiren bu vefa ve hakşinaslığı mı acaba?

Bana sorarsanız, sözü daha fazla uzatmadan haklarını teslim etmek gerek. Karıncalar güzelliğin, vefanın ve gayretin dünyadaki yegane temsilcileri. Onların bu güzelliklerinden bizleri de nasiplendirsin yaratan. Karıncalar halk edilmişlerin haslarından vesselam...

Hayat Piyu

“Bir müslüman, yanında bulunmayan bir din kardeşi için dua ederse, mutlaka melek ona, aynı şeyler sana da verilsin, diye dua eder.”

Hadis-i Şerif [Müslim, Zikir 86]

“Allah’a duanızın kabul edileceğine kesinlikle inanmış olarak duâ edin.”

Hadis-i Şerif, Kaynak: (Camiüssağır c.1, 316)

“Doğru olmayan birşey gördüğünüzde veya işittiğinizde, insanların heybeti, hakkı söylemekten sizi alıkoymasın.”

Hadis-i Şerif [İmam Taberâni, Mu’cemu’s-Sağır, 2/185.]

SÖZÜN GÜCÜ

Aydın FERŞADOĞLU

fmustafaaydin@gmail.com

“Şeytan, Allah’ın mevcudiyetini ve kudretini bildiği gibi, Siyonist Yahudi de İslam’ın canının cihat olduğunu bildiği için, bütün gücüyle Müslümanların cihat ruhunu söndürmeye çalışmaktadır.”

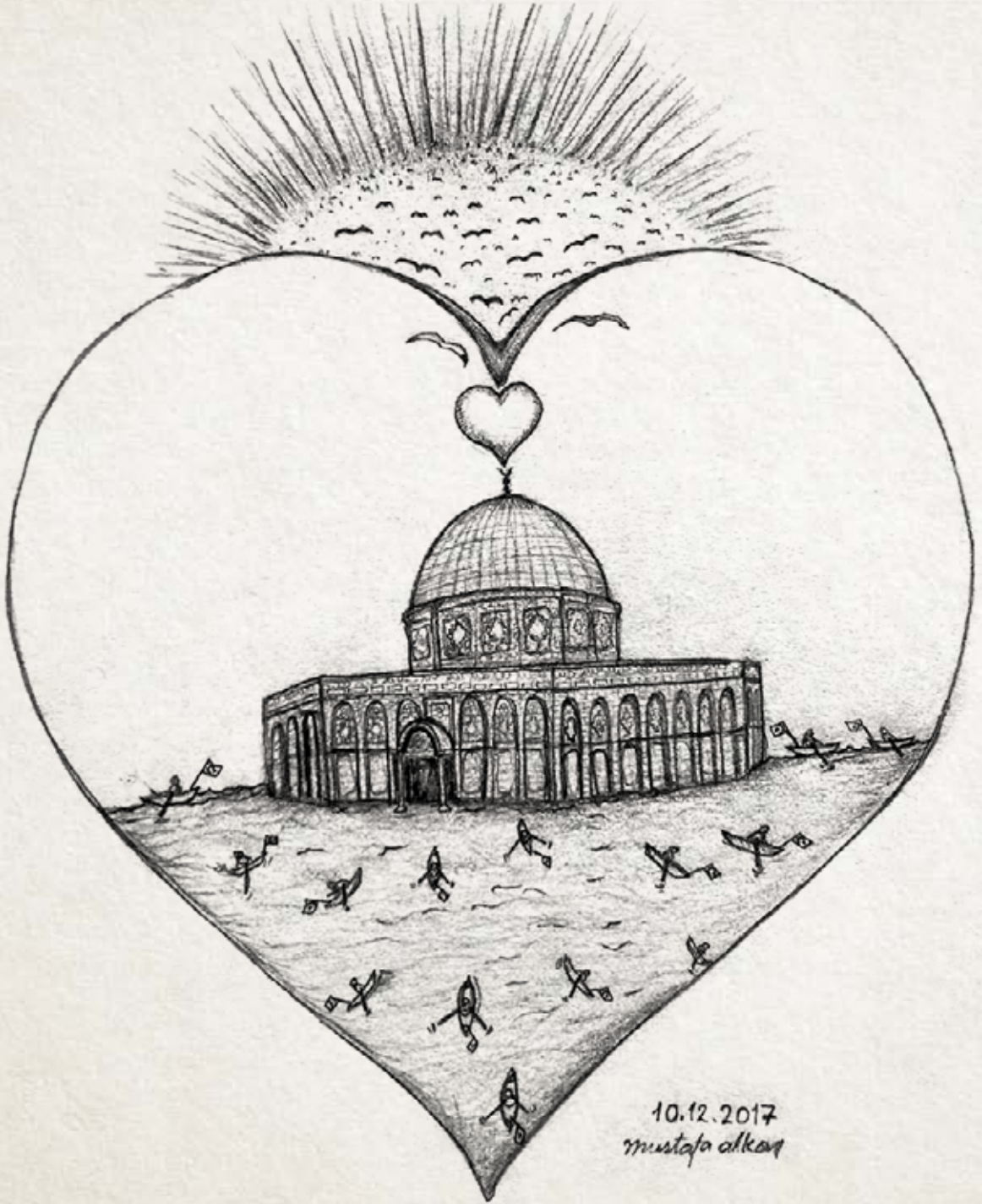
Necmettin Erbakan

Prof. Dr. Necmettin ERBAKAN

54. T.C. Başbakanı

Millî Görüş Lideri

Kudüs İslam'ındır, İslam'ın kalacaktır.

Bolca Lezzet Bolca Protein

Hindi külbastıyı
denediniz mi?

Hindi külbastıyı denediğinizde sıra dışı bir lezzetle buluştuğunuz gibi mükemmel bir protein kaynağıyla da buluşursunuz. Hindi eti, yağ ve kolesterol oranı en düşük, protein oranı en yüksek kalp dostu bir ettir. Sağlığınıza, damak tadınıza ve bütçenizi düşünüyorsanız, şimdi Bolca Hindi zamanı.

www.bolcahindi.com.tr

www.erpilic.com.tr
www.kuruyolum.com.tr

CANSUYU

Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği

Bir yetime de “siz” sahip çıkın

www.cansuyu.org.tr

444 66 39